

[1974 ஏப்ரல் 3]

7. தகவல் கோரல்.

வினா நேரத்தில் ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கும் வினாக்கள் குறித்து.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே எழுப்பப்பட்ட பல பிரச்சனைகளுக்கு இன்று ஓய்வாகத் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை 5 நாட்களுக்கு முன்னாலே எழுப்பினேன். ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நீங்கள், கேள்வி நேரத்திலே எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறேன் என்று தீர்ப்பு வழங்குகிறேன் என்று கூறினீர்கள். எப்பொழுது தீர்ப்பு வழங்க இருக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்ப்பு இல்லை, தகவல்தான். மார்ச் 4-ம் தேதி முதல், மார்ச் 23-ம் தேதி வரைக்கும், ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகள், ஒரு உறுப்பினருக்குச் சராசரியாக எவ்வளவு கேள்விகள் கொடுக்கப்பட்டன என்ற நிலையிலே சராசரி 10 கேள்வி வரும். அதிலே தி.மு. கழகத்திற்கு 6 கேள்விகள், காங்கிரஸ் (ஸ்தாபனம்) 21 கேள்விகள்; அ.தி.மு.க.விற்கு 19 கேள்விகள்; சி.பி.ஐ. 29 கேள்விகள்; பார்வார்ட் பிளாக்குக்கு 4 கேள்விகள்; முஸ்லிம் லீக்கிற்கு 18 கேள்விகள்; சுதந்திராவுக்கு 7 கேள்விகள்; காங்கிரசுக்கு 24 கேள்விகள்; தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு 7 கேள்விகள்; தமிழ் அரசு கழகம் ஒன்றும் இல்லை; இன்டிபெண்டன்ட்ஸ் 10 கேள்விகள். ஒவ்வொரு கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கும் சராசரியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

8. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 40,27,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

1974 ஏப்ரல் 8]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 40,27,700 under Demand No. 7—State Legislature be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 40,27,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் கூடும் நாட்கள் குறைவாக இருப்பதால் வருடத்திற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் கூட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 40,27,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவரவர்களே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் இருக்கைகளில் மூன்று பேருக்கு நான்கு பேராக இருக்க வேண்டியிருப்பதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 40,27,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, to discuss the need to provide a typist with a typewriter and an attendant in the room provided for the opposition group leaders, I move—

“That the allotment of Rs.40,27,700 under Demand No. 7—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss the need to enhance the monthly salary of the legislators, I move—

“That the allotment of Rs. 40,27,700 under Demand No. 7—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

[1974 ஏப்ரல் 8]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss the need to provide free travel in railways up to 10,000 miles, increased T.A., mileage and constituency allowance to members as in other States, I move—

“ That the allotment of Rs. 40,27,700 under Demand No. 7- State Legislature be reduced by Rs. 100. ”

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss the need to allot scooters to M.L.As. in Tamil Nadu in addition to the allotment of cars, I move—

“ That the allotment of Rs. 40,27,700 under Demand No. 7 State Legislature be reduced by Rs. 100. ”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு உள்ளன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் பேரில், எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சில வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை விளக்கிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டமன்றத்து நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக மானியக் கோரிக்கைகள் விவாதிக்கப்படுவது சாதாரணமாக இல்லை. ஆனால், நமது மன்றத்திலே இது தொடர்ந்து விவாதிக்கப்படுவது என்பது திருக்கிறதே அது நல்ல முறை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

காரணம், இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே நேரடியாக, உங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களைத்தான் நாங்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயத்தில் ஒரு சபாநாயகரை அகற்ற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லக்கூடிய சில காரணங்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னால் அது தவறு. தவறு என்று சொல்லமுடியாத நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், சாதாரணமாக மற்ற மன்றங்களிலே வேறு எந்த மானியத்தின் பேரிலே விவாதம் நடத்தினாலும், இதைப் பொறுத்தவரையிலே, சபாநாயகருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையை வைத்து, அதிகமாக இங்கே விவாதிப்பது கிடையாது.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆனால், இங்கு பல வருஷங்கள் நடந்த விவாதங்களை எடுத்துப் பார்த்தேன். உறுப்பினர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியுடன், சில முக்கியமான உரிமைகள் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் விவாதங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, இந்த மானியத்தைப் பொறுத்த வரை, மூன்று விதமாகப் பிரித்து நான் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முதலாவது, சபாநாயகர் அவர்கள், எங்களுக்கு அல்லது சபைக்குச் செய்யவேண்டிய கடைமைகள் என்று வருகிறபொழுது, சாதாரணமாக இந்த பிரிவிலேஜ் மோஷன்ஸ், உரிமைப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இந்த உரிமைப் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த வரையிலே நம்முடைய விதிகளிலே, தாங்கள் அங்கீகாரம் கொடுத்தால்தான் சபைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால், நாடாளுமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய விதியைப் பார்த்தால், 224-225-லே

A Member may with the consent of the Speaker raise a question of privilege என்பதைச் சொல்லிவிட்டு, பின்னால் 225-லே ஒரு புரவிசோ—அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்?

Provided that where the Speaker has refused his consent under Rule 222 or is of opinion that the matter proposed to be dealt with is not in order, he may if he thinks it necessary read the notice of question of privilege and state that he refuses consent or withholds consent and that the notice of privilege is not in order

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு புரவிசோவை அங்கே சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதனுடைய நோக்கம் என்ன வென்றால், சாதாரணமாக உரிமைப் பிரச்சனையை இங்கே சட்டமன்றத்திலே, உறுப்பினர்கள் எழுப்பமாட்டார்கள். தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம், அல்லது சபையினுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் என்று இருந்தாலும்கூட தன்னுடைய உரிமை பாதிக்கப்படாமலிருந்தாலும்கூட, ஏதாவது ஒரு உறுப்பினருடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டாலும், சபையினுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டாலும், ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் முன்னேடியாக இருந்துகொண்டு வருவதற்காகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 8]

அது உரிமைப் பிரச்சனையாக இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, உங்களுக்கு ஒரு வசதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். சபைக்கு முன்னால் வந்து, இப்படி ஒரு உரிமைப் பிரச்சனை கொடுத்திருக்கிறார்கள், நான் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லையென்று சொல்கிற அளவுக்கு லோக் சபாவில் இருக்கிறது. அந்த முறையைப் பின்பற்றினால் உரிமைப் பிரச்சனைகள் எந்த எந்த முறையிலே வருகின்றன என்பதை நாடு பூராவும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல உறுப்பினர்கள், இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள், நம்முடைய விவாதம் அதிக நாள் இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உறுப்பினர் சௌந்தரபாண்டியன் என்று நினைக்கிறேன். சட்டமன்றத்தை 6 மாத காலமாக கூட்டவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். எங்கள் சார்பாக 100 நாட்களாவது கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

சட்டமன்றத்திலேதான் அரசு தன்னுடைய நிலையை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே மாதிரி அங்கங்கு இருக்கிற தம்முடைய தொகுதிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றியும் நாட்டு நிலைமையைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்ல ஒரு பெரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது உறுப்பினர்களுக்கு. ஆகவே, அரசியல் சட்டத்திலே சட்டமன்றம் உறுப்பினர்களுக்குத் தனி அந்தஸ்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால், அதிக நாள் விவாதிக்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம்.

லோக் சபா, வருடத்திற்கு மூன்று தடவை கூடுகிறது. ஒரு தடவை கூடினால், 3 மாதம், இன்னொரு தடவை 1½ மாதம், இன்னொரு தடவை 1½ மாதம் என்று பார்லிமென்ட் கூடுகிறது. வருடத்திற்கு 150 நாள் வருகிறது. இங்கு 50 நாள், 55 நாள் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே 40 நாள் 50 நாள் விவாதம் இருந்தது, கரெக்டாக ஃபிகர் தெரியவில்லை இப்பொழுது விவாதிப்பதைவிட 1½ மடங்கு அதிகமாக இதே மன்றத்தில் விவாதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த அரசாங்கத்தை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கும், மற்ற கட்சிகளுக்கும் விஷயங்களை அதிக நாள் விவாதிப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டக் கூடாது.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்ற நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை உங்கள் கவனத் திற்குக் கொண்டு வரக்கூடிய முறையிலே வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சட்டமன்றம் கூடும் நாட்கள் ஆண்டுக்காண்டு ஓரளவு அதிகமாகித் தான் வருகிறது. 1962-ம் ஆண்டு 40 நாள் நடந்திருக்கிறது; 1963-லே 51 நாள் நடந்தது; 1967-லே 51 நாள் நடந்தது; சென்ற ஆண்டு 67 நாள் நடந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கணக்குப்படி கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் வரும் என்று கருதுகிறேன். இதைவிட அதிகமாக முன்னால் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1952-லே பார்த்தால், அதிக நாட்கள் இருந்தது. ஆகவே, 1952-க்குப் பிறகு நம்முடைய சட்டமன்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பத்து ஆண்டு கணக்கினை வைத்து, அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள், 40-லிருந்து, 60, 65 நாட்கள், என்று. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது, இரண்டு மூன்று மாநிலங்கள் ஒன்றாக இருக்கும்போது, விவாதம் அதிகமாகத் தேவைப் பட்டிருக்கலாம். அப்பொழுது கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கலாம்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எங்கள் நிலை என்னவென்றால் மற்ற மாநிலங்களில் கூட அதிக நாள் கூட்ட வேண்டுமென்பது தான். இப்பொழுது கேரளாவில் கூட “Vote on account” எடுத்து இப்பொழுது நீண்ட நாள் விவாதிக்கிறார்கள்.

பொதுவாக உங்களுக்குத் தெரியும். எதிர்கட்சிகள் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியில் பல உறுப்பினர்கள் கூட எத்தனையோ விஷயங்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்று உங்களிடத்தில் நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வருங்காலத்தில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். அதிக நாள் கூடுவது என்பது நாங்கள் எந்த அளவுக்குக் கடுமையாக விமர்சிக்க விரும்புகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு பல விஷயங்களை அதிகாரத்தில் இருப்பதால் முழுமையாக எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த மன்றம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவேண்டு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 ஏப்ரல் 8]

மென்ற நிலையில்தான் உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நானும் அதை மீண்டும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்ட மன்றத்தில் சீட்டுகள் சம்பந்தமாக நமது மைலாப்பூர் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் 3 பேர் உட்காரக் கூடிய இடத்தில் 5 பேர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை பற்றி வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இடத்தை பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உறுப்பினர் யோசனை சொன்னால் நல்லது. இடம் விஸ்தரிப்பதை எப்படிச் செய்யலாம் என்ற யோசனை சொன்னால் அதை அரசு ஏற்று நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: எங்கள் பக்கத்தில் 1, 2 இடங்கள் காலியாக இருக்கிறது. முன்னாள் அமைச்சர்கள், சபாநாயகர்கள் எல்லாம் வந்து உட்காருவதற்காக இருந்தது. இந்த இடத்தை ஏற்பாடு செய்தால் கொஞ்சம் காலி கிடைக்கும்.

பெண் உறுப்பினர்களுக்கு ஓரமாக சீட் கொடுப்பது நல்லது. ஓரத்தில் வந்து உட்காருவது சௌகரியமாக இருக்கக்கூடிய நிலையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று. இந்த இடத்தில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் ஒரு தனி ரூம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைப் பல உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது அவசியம் கொடுக்க வேண்டியது தான்.

நாங்கள் பல தடவை சண்டை போட்டு 2, 3 வருஷமாக தொடர்ந்து வற்புறுத்தி ஓரளவுக்கு இங்கு உங்களுடைய நிர்வாகத்தில் உள்ள செயலாளர்கள் ஒத்துழைப்பின் காரணமாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பூராவுக்கும் ஒரு ரூம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓரளவுக்கு வரவேற்கக்கூடியது. என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறதென்றால் அங்கே உட்காரும்போது இங்கே நடக்கக் கூடிய பிரசங்கத்தைக் கேட்கலாம். வேறு வேலை செய்வதற்கு முடியவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆகவே ஒரு டைப்பிஸ்ட்—ஆண் டைப்பிஸ்டாக இருந்தால் நல்லது, என் அபிப்பிராயம் (சிரிப்பு)—ஒரு அட்டென்டண்ட் இருந்தால் நாங்கள் அதிகாலையில் செய்யக் கூடிய வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய முடியும். நானும், திரு. மாரிமுத்துவும் கொண்டு வரக் கூடிய ஒத்திவைப்பு பிரேரணையை கையால் எழுதிக் கொடுக்கிறோம். இது முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். இது எல்லா சட்டமன்றத்திலும் செய்கிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் செய்ய வேண்டும். நினைத்தவுடன் உத்தரவு போட்டால் கிடைக்கக்கூடிய விஷயம்.

அதே மாதிரி இந்த லாபியைப் பொறுத்த வரையில் எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்கள் பின்னால் இருக்கிறோம். இந்த லாபி சரியாக இல்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். எங்கள் லாபி is more or less a thoroughfare. அதற்கு பின்னால் போவதற்கு பதிலாக இந்தப் பக்கம் போனால் நல்லது என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த லாபியைக் கொஞ்சம் பின்னால் பிளாக பண்ணி காலி கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் லாபி என்ற முறையில் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பாணை பொறுத்த வரையில் சில சமயத்தில் நம்முடைய உறுப்பினர்களுக்கு பொதுவாக அமைச்சர்கள் இந்த பாணை அதிகமாக வாங்குவது என்பது நீங்கள். என்குரோச் பண்ணக் கூடியது என்று சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு பல வசதிகள் இருக்கின்றன. அதை ஏற்கனவே திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் 1½ மணி, 1 மணி நேரம் உட்காருவதற்கு பதிலாக ரூமில் உட்கார்ந்து கேட்கலாம் - என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்களைவிட உறுப்பினர்களைத் தேடிப் பல பேர் வருகிறார்கள். அப்படி வரக் கூடியவர்களுக்கு வந்தவுடனே பாஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். அந்த உறுப்பினர்களே பாஸ் கொடுக்கலாம் என்ற நிலையை ஏற்பாடு செய்யலாம் என்ற அந்த உத்தரவாதத்தை வைக்கலாம்.

திரு. கோபால் அவர்கள் அவருடைய அப்பினிகேஷனை வைத்துக் கொண்டு அங்கே இருக்கக் கூடிய உறுப்பினர்களை யெல்லாம் தேடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவரைத் தேடி 4 பேர்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 8]

வந்தால் 3 எம்.எல்.ஏக்களை தேடிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பாஸ் விஷயத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் டிஸ்கிரிஷன் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நமக்கு கேள்விகள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். கேள்விகளை எல்லாம் சைக்கிளோஸ்டைல் பண்ணிக் கொடுப்பது மாதிரி பிரின்ட் பண்ணிக் கொடுக்கலாம். பிரின்ட் முறை நன்றாக இருக்கிறது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே பூராவும் பிரின்ட் பண்ணினால் அந்தக் கேள்விகளை பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு ஏதுவாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டைப் பண்ணி கொடுக்கும் புரொக்கிராம் சரிவர நடைபெறுவதில்லை. பிரின்ட் செய்ய வேண்டுமென்றால் 4, 5 நாளைக்கு முன் கூட்டியே பிரின்ட் செய்ய வேண்டும். ஆகவே கேள்விகளை அதிகம் ஒத்தி வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் கேட்பது என்ன வென்றால் லோக் சபையில் நடக்கக் கூடிய விஷயம் காலிங் அடென்ஷனைப் பார்த்தால் பத்திரிகைகளில் போடுவார்கள், (The Minister was grilled) திணை அடிக்கிறார்கள். அது மாதிரி சில சமயத்தில் மந்திரிகளைத் திணை அடிப்பதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது 1 வாரம் கண்டிப்பாக வருவார்கள் என்ற நிலையை ஏற்பாடு செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: திணை அடிக்க வேண்டுமென்றால் வரும்போது நாங்கள் நிறைய சாப்பிட்டு வர வேண்டும். வரும்போது அதிகம் சாப்பிடாத காரணத்தால் காலை நேரத்தில் திணை அடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அது சபாநாயகரைப் பொறுத்திருக்கிறது. எந்த அமைச்சரையும் தொந்திரவு படுத்த முடியும் எனென்றால் உங்களை எதிர்த்து யாரும் பேச முடியாது, நீங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை அவர் தான் பாதுகாக்கிறாரே தவிர, உண்மையில் உங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை விட இந்த அமைப்பில் சபாநாயகருக்கு அவ்வளவு

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரத்தில் பெரும் பகுதி எங்கள் பக்கத்திற்கு திருப்ப வேண்டுமென்பது தான் என் நோக்கம்.

பிறகு உறுப்பினர்கள் சம்பந்தமாக ஒன்று இரண்டு விஷயங் களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது எங்களுக் கெல்லாம் ஹாஸ்டலில் சூழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியாக வீட்டிலிருப்பவர்களுக்கு ஹாஸ்டலில் சூழ் இல்லாமல் இருக்கலாம். பல உறுப்பினர்கள் ஒரு மாதம் பூராவும் சூழ் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சூழ் எடுக்கும்போது நல்ல சூமாக எடுக்க வேண்டுமென்றால் மாதம் ரூபாய் 60 கொடுக்க வேண்டும். நான்கு மாதத்திற்கு அந்த சூழை உபயோகப்படுத்த மாட்டோம். அப்படி இருந்தாலும் ரூபாய் 60 கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்றால் இப்போது சட்டமன்றம் கூடுகிற நேரத்தில் நமக்கு கட்டணம் கிடையாது. நிரந்தரமாக ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு சூழ் என்ற முறையில் வைத்து விட்டால் நல்லது. அப்படிச் செய்து இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய ரூபாய் 60-ஐ குறைக்கலாம். 30 ஆக்கலாம். அப்படி ஆக்கி ஒரு சூழ் ஒருவருக்குத் தான் என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும். பார்லிமென்டில் வீடு தனியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இந்த சூழ் இவர்களுக்குச் சொந்தம் என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

சில சூழ்களை வருகிற கேஸ்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்போது சூழ்கள் நல்ல முறையில் இருக்கும். ஒரு தடவை சூழை விட்டுப் போய் இன்னொரு தடவை வேறு சூழுக்குப் போகும்போது வேறாகப் போய் விடுகிறது. இவர் கவனித்து வைத்திருப்பார். பொதுவாக உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வீட்டை மாற்றினால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரியும். ஆகவே நிரந்தரமாக சூழ் இருக்க வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி கேட்டோம். பழைய ஹாஸ்டலுக்கு வருவீர்களானால் காங்கிரஸ் ஆபீஸ் இருக்கிறது, சுதந்திராக் கட்சி ஆபீஸ் இருக்கிறது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆபீஸ், பார்வோடு பிளாக் கட்சி ஆபீஸ் ஒரு இடத்தில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 8]

இருக்கிறது. எங்களுக்கு டெலிபோன் வந்தால் இங்கிருந்து போக வேண்டியிருக்கிறது. எக்ஸ்டென்ஷன் அந்த நான்குக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் ஆபீசுக்கு அவர்களுக்கு தனியாக டெலிபோன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி திராவிட முன்னேற்ற கழகம் அவர்கள் தனியாக டெலிபோன் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கெல்லாம் தனியாக டெலிபோன் வைக்கக் கூடிய அளவுக்கு பொருளாதார வசதியில்லை. அந்த நிலையில் நாங்கள் அங்கிருந்து பேசுவதற்கு அந்த எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று இன்றைக்கு உங்கள் மூலம் வற்புறுத்தி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல வேலைகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. மூலக்களுக்கு நியூ ஹாஸ்டலில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பழைய ஹாஸ்டலில் கிடையாது. எல்லா மூலக்களுக்கும் போன் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

பஸ் பிரச்னை. மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். எம்.எல்.ஏ.-க்கு என்ற பஸ். அதே நேரத்தில் கெஸ்டுகளுக்கு இன்னொரு பஸ் வரட்டும். எம்.எல்.ஏ. பஸ்களில் பாஸ் ஹோஸ்டர்ஸ் இருக்க வேண்டும். கண்டக்டர் அதற்கு டிக்கெட் கொடுப்பது என்ற முறை இருக்கக் கூடாது, என்ற ஸெட்டு பிரேரணையைப் பார்த்தோம். எப்படி ஒரு நல்ல காரியம் செய்தாலும் கண்டிக் கிறார்கள். அந்த நிலை சரிதான் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பஸ் இருக்க வேண்டும். திரு. கந்தப்பன் பார்க்கிறார். அங்கு பார்லிமெண்டில் நம் வீட்டை நோக்கி தனி பஸ் வரும். வேறு யாரும் ஏறக் கூடாது என்ற எண்ணம் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொகுதி ஆட்கள் யாரும் வருவதில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கேரளத்தில் யாரும் ஏறுவது கிடையாது. வர வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கெஸ்டுகள் வருவதற்கு தனியாக ஒரு ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும், என்று அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த செஷன் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் அந்த பஸ் தனியாக வரட்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8]

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தனியாக ஒரு கிளாசாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

When we want to create a classless society, why should we have a separate bus for M.L.As. only?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஜாதி ஒழிப்பு வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே பலபேர் ஜாதிகளை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ. ஜாதி என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். அந்த எம்.எல்.ஏ. ஜாதியாக நான் பேசுகிறேன். எம்.எல்.ஏ. யாரைக் கண்டித்தாலும் எனக்குக் கோபம் தான்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆளுங்கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கண்டித்தால் கோபம் வரமாட்டேன் என்கிறதே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : லைப்ரரியில் அதிகப் புத்தகங்களை வைக்க வேண்டும்.

நியூ ஹாஸ்டலில் ஒரு லைப்ரரி இருக்கிறது. யாருமே அந்த லைப்ரரிக்குப் போவதில்லை, அதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதில்லை, என்று எம்.எல்.ஏ.க்களைப் பற்றிக் குறைத்துப் பேசும் விதத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

அந்த லைப்ரரியில் தினசரிப் பத்திரிகைகள் தான் வருகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகைகள் ஒவ்வொரு ரூமிற்கும் வருகின்றன. எனவே, அந்த லைப்ரரியில் போய் படிக்க வேண்டுமென்றால் அங்கே பல மாகஸின்கள் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் இருந்தால் போய் படிப்பார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரீடிங் ரூம் என்று வைத்துப் தினசரிப் பத்திரிகைகள் மட்டும் வருவதால், அங்கே ஆட்கள் வரவில்லை என்று பத்திரிகையில் நம்மைக் குற்றம் சொல்லும் முறையில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் நல்ல மாகஸின் வரும் நிலைமைகளை உண்டாக்க வேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 ஏப்ரல் 8]

கடைசியாக, இந்த அதிகாரிகள் சம்பந்தமாக 1971-லேயே பேசினேன். நாடாளுமன்றத்தில் இருந்த என்னுடைய அனுபவம் என்னவென்றால் அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் பூராவும் சபாநாயகரின் கண்ட்ரோலில் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள செக்ரட்டரிக்கும் கவர்ன்மெண்டுக்கும் சம்பந்தமில்லை. கவர்ன்மெண்ட் செக்ரட்டரிக்கு உள்ள கிரேடிஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் உங்களைப் பொறுத்துத்தான் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் படிப்படியாகத் தாங்கள் கொண்டு வரவேண்டும்.

இதே மன்றத்தில் பல செயலாளர்கள் இருந்து நல்ல பெயரைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மைசூரிலே செயலாளராக இருப்பவர் கூட இங்கே நல்ல முறையில் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர்தான்.

சாதாரணமாக என்னைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய ஸ்டாஃப் எஃபிஷியன்ட் ஸ்டாஃப் என்றுதான் சொல்வேன். சில குவாலிஃபிகேஷன்ஸ், டிஸ்குவாலிஃபிகேஷன்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் நல்ல சர்வீஸ் செய்திருந்தால் அசிஸ்டெண்ட் செக்ரட்டரி, டெப்டி செக்ரட்டரி, செக்ரட்டரி என்று அவரைக் கொண்டு வர வேண்டுமே தவிர ஏதாவது ஒரு குவாலிஃபிகேஷனை வைக்கக்கூடாது.

டைரக்ட் ரெக்யூட்மெண்ட் இல்லாமல் இங்கிருப்பவர்களே ப்ரமோஷனில் வர வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை பூராவையும் இங்கே அர்ப்பணித்து இருப்பவர்கள். எனவே, இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வாட்ச் அண்ட் வார்டைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்த டெய்லி அலவன்ஸ் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் குறைந்தது 4 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். தற்காலிகமாக அடிக்கடி வரக் கூடியவர்களை நிரந்தரமாக ஆக்கலாம்.

நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னது மாதிரி நேரிடையாக உங்களுக்கு விடும் வேண்டுகோள்; ஆனால் உங்களால் பேச முடியாது என்பதால் நீங்கள் சபை முன்னவர் மூலம் பேசுகிறீர்கள். சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை வெட்டுப் பிரேரணைகளின்

மூலமாகப் பேசுவதின் மூலம் அதில் வரும் விஷயங்களைக் கொஞ்சம் அனுதாபத்தோடு கவனித்து நல்லமுறையில் நடக்கவும், உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கும் முறையிலும் அவருடைய பதிலும் ஒப்புதலும் இருக்க நீங்கள் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்கீழ் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

இந்த ஒரு மானியத்திலேதான் ஆளுங் கட்சிக்காரர்களா கட்டும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாகட்டும் ஏறத்தாழ ஒரே கருத்துக் களைச் சொல்கிறார்கள். இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே கருத்து மாறுபாடு வருவதில்லை. அப்படி மாறுபட்ட ஒரே கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வருமானால் சபாநாயகரவர்கள் பெரிய மகை வைத்து அதற்கு இடம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே வசதிக்காக ஒவ்வொரு கட்சியின் பெயரை வைத்துக் கொண்டாலும் சட்டப்படி எல்லோரும் எம்.எல்.ஏக்கள்தான். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான். அதிலே ஒன்றும் வெளியிலே மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் ஒரு இயக்கத்திலேயிருந்து இன்னொரு இயக்கத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றவுடன் அவருக்குப் பல சலுகைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய நிலையில் ஒரு பாதுகாப்பை பேரவைத் தலைவரவர்கள் முன்னாலிருந்து செய்து தரவேண்டும்.

இப்பொழுது என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறேன். இதனால் என்னுடைய தொகுதியிலே பலவகையான பணிகள், பலவகையான உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்தவுடனேயே என்னுடைய தொகுதியிலே இருந்த போலீஸ்காரர்களையும், அதிகாரிகளையும் மற்ற அரசாங்க அலுவலர்களையும்

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

வலர்க்களையும் உடனடியாக மாற்றி விட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதிக்கு நல்ல அதிகாரிகள் தேவை என்று முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோள் விட்டு அந்த அதிகாரிகளைப் போட்டார்கள். ஆனால் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக அவர்களையெல்லாம் மாற்றிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அந்தத் தொகுதியினுடைய நிலைமை என்னவென்றால் நான் எம்.எல்.ஏ. என்ற முறையில் எந்த அதிகாரியிடத்திலே போய் ஒரு குறையைச் சொன்னாலும் அது எடுபடுவதில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : கனம் அருமை நண்பர் திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் அவருக்கு வேண்டிய அதிகாரியாக அவருடைய தொகுதியிலே போட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அவர் முன்னதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கும் சமயத்தில் அவர் முதலமைச்சரிடம் சொல்லி, தனக்கு யார் சாதகமாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை யெல்லாம் போட்டிருக்கிறேன் என்று ...

திரு. கோவை செழியன் : நல்ல அதிகாரிகள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயிருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் போனதற்குப் பிறகு அந்த நல்ல அதிகாரிகளை அவர்களுடைய கட்சிக்காகப் பயன்படுத்தி விடுவார்களோ என்று கருதித் தான் வேறு அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கலாம், இதில் என்ன தவறு?

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் சம்பந்தமில்லாமல் வேறு ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயிருந்த காலத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் நல்ல அதிகாரிகள் தேவை என்று சொல்லி அப்பொழுது அவர்கள் போட்டுக் கொடுத்தார்கள், அதை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக அவர்களை மாற்றிவிட்டார்கள்.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கோவை செழியன்]

அதுமட்டுமல்ல, நல்ல அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேனே தவிர இன்ன அதிகாரிதான் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களை மாற்றிவிட்டார்கள். இப்பொழுது என்ன நிலைமை என்னவென்றால் எந்த இடத்திலே போய் நான் சொன்னாலும் நான் சொல்வது எடுபடுவதில்லை.

என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்துத் தொகுதி தி. மு. க. எம். எல். ஏ. சொன்னால்தான் காரியம் நடைபெறுகிறது. காரணம் என்னவென்றால் என்னுடைய தொகுதியில் சில அமைச்சர்கள் வந்து பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுகிறார்கள், உங்களுக்கு எம்.எல்.ஏ. போய்விட்டார், இன்னொரு ஆள்தான், இன்னுர்தான் உங்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள். இன்னமும் நான்தானே அந்த தொகுதி எம். எல். ஏ. அதிகாரிகள் அவர்கள் சொன்னால் தான் கேட்கிறார்களே தவிர நான் சொன்னால் கேட்பதில்லை. ஒரு வேளை இவைகளெல்லாம் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்கு வருகிறதோ இல்லையோ தெரியவில்லை. நான் அவரைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் சில ஜூனியர் அமைச்சர்கள், குட்டி அமைச்சர்கள் செய்யும் காரியங்களால் உங்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வருகிறது. எனவே அந்த அமைச்சர்கள் மேல் ஒரு கண் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : குட்டி அமைச்சர் என்று சொல்லலாமா?

திரு. நா. வீராசாமி : குட்டியமைச்சர் என்று சொல்கிறாரே.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, குட்டி அமைச்சர்கள் என்று யாராவது அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை இந்த மன்றத்தில் விளக்கவேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : ஜூனியர் அமைச்சர் என்பதற்குத் தமிழில் அப்படிச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குட்டியமைச்சர் என்று சொன்னதைத் திரும்ப பெற்று விடுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : திரும்ப பெற்றுக் கொள்கிறேன், அதற்கு என்ன தமிழ் என்று நீங்களே சொல்லுங்கள்.

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனைய அமைச்சர்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : இனைய அமைச்சர்கள்—வயதிலே சொல்லவில்லை, ரேங்க்படி சொல்கிறேன்—என்னுடைய தொகுதியிலே வந்து இப்படிச் செய்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்பதால் இந்த உரிமைகள் எல்லாம் மறுக்கப்படுகின்றன. உங்கள் மூலமாக முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து இந்த முறையில் எதிர்க்கட்சிகளை வைக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் நீங்கள் ஒருதால் எதிர்க்கட்சியாக வரலாம், நாங்கள் ஆளுங்கட்சியாகப் போகலாம். அப்பொழுது உங்களுக்கு இந்தத் தொல்லைகள் வரக்கூடாது என்று உங்களுக்குப் பாதுகாப்பிற்காகத் தான் சொல்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : இப்பொழுதே வந்து விடலாம் ஆளுங்கட்சிக்கு.

திரு. கோவை செழியன் : இத்தகைய இடைஞ்சல்களெல்லாம் ஒரு தொகுதியிலேயிருக்கும் எம். எல். ஏக்கு வராமல் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும்.

நல்ல காரியங்களைச் சொல்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு ஊரில் ரோடு போட்டார்கள். நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்ததும் இந்த ரோடு வேலை நின்று விட்டது.

அதேபோல் அனை கட்டினார்கள். ஒரு இடத்திலே அனை கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி முன்னாள் பி. டபிள்யூ. டி. அமைச்சரும் இன்றைய ரெவின்யூ அமைச்சருமான திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்பொழுது கட்ட வேண்டிய இடத்தைச் சொன்னேன். இப்பொழுது தொகுதியையே மாற்றி விட்டார்கள்.

நான் இப்பொழுது பி. டபிள்யூ. டி. அமைச்சராக உள்ள மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்களிடத்திலே கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் நல்ல காரியம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் என்னிடத்திலே பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நானும் விசாரித்தேன். அவர்கள் முறையிட்டுக் கொண்ட விவரத்தைச் சொல்லி அதைப்பற்றிப் பேசினோம். ஃபைலைப் பார்க்கும் நேரத்தில் ஏற்கனவே எந்த இடத்தில் போடுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்ததோ அந்த இடத்திலேதான் போடுவதாகச் சொன்னார்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: அந்தப் பிரச்சனையை விட்டு விடுகிறேன். முன்னாள் பி. டபிள்யூ. டி. அமைச்சர் அவர்கள் கலந்தாலோசித்து நல்ல முடிவு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தொகுதிக்கு அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்றால், அதிகார பூர்வமான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்றால் அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் எந்தக் கட்சிக்காரராக இருந்தாலும் அவர் இல்லாமல் அதை நடத்தக்கூடாது என்ற முறையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் செழியன் அவர்கள் பேசுகின்ற இந்தக் கருத்துக்கள் அனைத்தும் 'ஹெட் ஆப் ஸ்டேட்—மினிஸ்டர்ஸ்' என்ற மானியத்தில் பேசப்பட வேண்டிய கருத்துக்கள். சட்டசபையைப் பொறுத்தவரை திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் இந்த வட்டத்திற்குள் இருந்து பேசியதைப் போல் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும். அன்று பேசத் தவறி விட்டுப் பிறகு பேசுவது சரியல்ல. அவை முன்னவருக்குப் பதிலாக நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடும்.

திரு. கோவை செழியன்: உறுப்பினர்கள் உரிமை பற்றிய பிரச்சனை. வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, பேச வேண்டிய நிலைமை வந்தது. இது ஜனநாயக நாடு. உலகம் பூராவும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் நாடு ஆளப்படுகிறது, நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையில் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் பழைய முறைப்படி Legislative Council கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. கவுன்சில்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத அமைப்பாகும். அதை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். இந்தியாவில்

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

பல மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. ராஜ்ய சபாவும் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவதற்கு உரிமை இல்லை. ஆகவே, அதை விட்டு விடுகிறேன். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுவும் ஓர் அவை. அந்த அவையைப் பற்றி விமர்சிப்பது நல்லதல்ல. கருத்தைச் சொல்லுங்கள். வேண்டாம் என்ற அளவில் சொல்லுங்கள். * *

என்ற முறையில் பேசுவது முறையல்ல. இங்கே அவர்களைப்பற்றி விமர்சித்து அவர்கள் நம்மைப் பற்றி விமர்சிக்கும் நிலை ஏற்பட்டால் அது நல்ல முறையல்ல. ஆகவே, செழியன் அவர்கள் அந்த அவையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட சொற்களை மட்டும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மேலவை இருக்கலாமா வேண்டாமா என்ற கருத்தைச் சொல்லலாம். அந்த உறுப்பினர்களைப்பற்றிய கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லக்கூடாது.

திரு. கோவை செழியன் : மேலவை என்பது கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைத் தயவு செய்து நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து அழித்து விடாதீர்கள். ஜனநாயக நாட்டில் இத்தகைய முறைகள் கூடாது. மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் இரண்டு முறை பரிசீலிக்க அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அது தேவையில்லை. நாம் குழந்தைகள் அல்ல. வயது வந்தவர்கள்தான். நமக்கும் மெச்சுரிட்டி இருக்கிறது. இங்கு நிறைவேற்றப்பட்டவை முடிந்த முடிவாக இருக்க வேண்டும். கவுன்சில் கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

சில சிறிய கோரிக்கைகளை இந்த மானியத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். நிறையக் கேள்விகள் போட்டேன். 100, 150 கேள்விகளுக்கு மேல் போட்டேன். 3 கேள்விகளை மட்டும் தான் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்ட கேள்விகள் அரசாங்க நிர்வாகத்தைப்பற்றிய நியாயமான கேள்விகள். நீண்ட காலமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இனிமேலாவது அத்தகைய நிலைமை வரக் கூடாது.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சில கேள்விகள் மறுக்கப் பட்டிருக்கும். மறுக்கப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குப் பதில் வந்திருக்கும். மறுக்கப்படாமல் இருக்கிற கேள்விகள் துறைக்குப் போயிருக்கும். விடை கிடைத்தவுடன் அவைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. கோவை செழியன் : நீண்ட நாட்களாகப் பதில் வராமல் இருக்கிறது.

கால் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸ், அட்டென்ஷன்மென்ட் மோஷன்கள் கொடுக்கிறோம். நாட்டுக்குத் தேவையான காரியங்கள் பற்றிக் கொடுக்கிறோம். தயவு செய்து நாங்கள் அவற்றை அனுமதிக்க வேண்டும். அனுமதிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, என்ன தீர்மானங்கள் கொடுத்தோம் என்று இந்த மன்றத்தில் வாசித்து, இன்ன இன்ன காரணங்களுக்காக அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டால் நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்தோம் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்ளுவார்கள்.

எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் தேவை என்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். அதிலே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரே கருத்துத்தான். தருகிற சம்பளம், அலவன்ஸ் போதவில்லை. எல்லா உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலபேர் பேச முடியாதவர்கள் என்னிடம் வந்து இந்தக் கருத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்கள்.

என்னுடைய கருத்து ரூ. 250 ப்ளஸ் 100 ரூபாய் நிச்சயம் போதவில்லை. தினப்படி 35 ரூபாய் தருகிறார்கள். டாக்சிக்கே 35 ரூபாய் போய்விடுகிறது. அதற்கு மேல் வரும் செலவுகளுக்குத் தர்ம சங்கடமாக இருக்கிறது. ஓரளவு வசதியுள்ளவர்கள் எப்படியாவது சமாளித்துக் கொள்ளலாம். வசதி இல்லாதவர்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது. சம்பளத்தை இன்னும் 200 ரூபாய் உயர்த்தலாம். எல்லோர் சார்பிலும் சொல்லுகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கு நிறையக் கடிதங்கள் வருகின்றன. கிளார்க் டைப்பிஸ்ட் தேவை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி ஒரு ஆண் டைப்பிஸ்ட் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னையும்

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

பொறுத்தவரை எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. டைப்பிஸ்ட் தேவை, அவ்வளவுதான், இப்போது பல கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுத முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

நிறைய ஃபோன் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பல ஆபீசர்களுக்கு போன் செய்யவேண்டியிருப்பதால் தலைநகரிலும் தொகுதியிலும் ஒரு போன் பொறுத்தும் முழுச் செலவையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

ட்ரெயின் பால் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு வருஷமும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். தொகுதியிலிருந்து சென்னைக்குக் கொடுத்தால் போதும். எம்.பி.க்களுக்குக் கொடுத்திருப்பது போல் தேவையில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை கொடுக்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக அதைப் பற்றி அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதனால் பெரிய செலவு வந்து விடாது. ஏழை எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

ஏற்கனவே சொன்னார்கள்—ஸ்கூட்டர் தரவேண்டுமென்று, பெட்ரோல் விற்கும் விலையில் காரை விற்று விட வேண்டியதுதான். மாண்புமிகு டிரான்ஸ்போர்ட் மினிஸ்டரைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எம்.எல்.ஏ.க்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் டீசல் எஞ்சின் தரச் சொல்லுங்கள். பணம் கொடுத்து விடுகிறோம். கார் இல்லாதவர்களுக்கு ஸ்கூட்டர் அலாட் பண்ணச் சொல்லுங்கள். வசதியாக இருக்கும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): குதிரை கொடுக்கச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: உங்களுக்கு வேண்டுமானால் குதிரை வண்டி வாங்கித் தரச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்குக் குதிரையேறிப் பழக்கம் போல் இருக்கிறது. குதிரையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. கோவை செழியன்: மாதத்திற்கு ஒரு முறை தொகுதி மக்களைப் பார்க்கப் போவதற்கு வாகனம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்பை மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தரவேண்டு

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கோவை செழியன்]

மென்று உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரிடம் சொல்லுங்கள். அந்த ஜீப்பை பெட்ரோலோடு தரச் சொல்லுங்கள். அப்படி மக்களைப் பார்க்கச் செல்லுகிறபோது யூனியன் அதிகாரிகள், தாசில்தார்கள், எலக்ட்ரிசிடி போர்டு அதிகாரிகள் ஆகியவர்களைக் கூட வரச் சொல்லுங்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரு ஆபீஸ் தேவை. எல்லோருக்கும் ஆபீஸ் இருக்கிறது. எங்களுக்கு அட்ரேசே இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு சிறு அறையை ஒதுக்கச் சொல்லுங்கள். பிழைகள் கூட வேண்டாம்.

இந்த அலுவலகத்தில் பணியாற்றுகின்ற பல பேர் 1966-ல் இருந்து டெம்பரவரியாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி லம்ப் அலாட்மென்டில் வரக்கூடிய பிழைகளை எல்லாம் பர்மனென்ட் செய்யவேண்டும். ஹாஸ்டல் விட்டில் ஏறும்போது காதைக் கடிக்கிறார்கள், சம்பளம் போதவில்லை என்று. அதைக் கவனிக்கவும்.

போடுகிற அப்பாயின்ட்மென்ட் முழுவதையும் செய்யுர் ஆட்களையே போட்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மையோ பொய்யோ தெரியவில்லை. அதையும் கொஞ்சம் கவனித்துப் பரவலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: செய்யுர் என்று ஒன்றுமில்லை, செய்யாறு என்றுதான் இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன்: 'செய்யார்' என்ற நிலைமையில் சொல்லவில்லை. செய்யாறு என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

எம்.பி.-க்கள் அங்கே அதிகாரிகளைப் பார்க்கச் சென்றால் அவர்கள் உடனடியாக வெளியே வந்து அந்த உறுப்பினர்களை அழைத்துச் சென்று மரியாதையோடு நடத்துகிறார்கள். இங்கே எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மணிக்கணக்காக காவல்காரனைப்போல் வெளியே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு இதைப் பற்றித் தெரியாது. அவர்கள் கூப்பிட்டால் அதிகாரிகள் வந்து விடுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் பலர் அதிகாரிகளைப் பார்க்கவே முடியவில்லை.

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

ஆகவே, அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி எந்த எம்.எல்.ஏ. வந்தாலும், வந்து பார்க்கவிரும்பினால் உடனடியாக அவர்களை வரவழைத்துப் பேசச் சொல்லவேண்டும்; கொஞ்சம் மரியாதையாக நடத்தச் சொல்லுங்கள். பல இடங்களில் அப்படி அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வதில்லை.

மெடிக்கல் பெஸிலிட்டிஸ் எங்களுக்குச் செய்து தருகிறீர்கள். ஆனால் அந்த மருத்துவ வசதிகளை எம்.எல்.ஏ.-க்களின் குடும்பங்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும். ஜி.எச்.-க்குப் போனால் பல நேரங்களிலும் மூலம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்காக ஒரு வார்டையே ஜி.எச்.-ல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். பட் என்று உயிர் போய் விட்டால் பை எலக்ஷனுக்குச் செல்வாகும். அரசுக்கும் அதனால் செலவு ஏற்படும். ஆகவே ஒரு எம்.ஜென்ஸி வார்ட், நான்கு அறைகளை எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்காக ஒதுக்கி வைத்து விடவேண்டும்.

நேரம் போதாததால் முடித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டதுமாதிரி பட்ஜெட் செஷனை மூன்று மாதங்களுக்காவது வையுங்கள். பல கருத்துக்களை எங்களால் சொல்ல முடிவதில்லை. எனவே எங்கள் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்காக பட்ஜெட் செஷனை கொஞ்சம் அதிக நாட்கள் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபை மானியத்தின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை ஆதரிக்கிற வகையில் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டசபை கூட்டத்தைக் குறைந்தபட்சம் மூன்று மாதங்களாவது கூட்டவேண்டும். அப்போதுதான் எங்களுக்கு பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நானும் கருதுகிறேன்.

பட்ஜெட் கூட்டம் என்று சொன்னால் குறைந்தபட்சம் ஒரு அறுபது நாட்களுக்கு நடத்தினால்தான் பல கருத்துக்களை எங்களால் சொல்ல முடியும். உங்களுக்குத் தெரியும் சட்டசபையில் எங்களுக்கு ஒரு முறை அல்லது இருமுறைதான் பேச

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அப்படிக்கிடைக்கின்ற வாய்ப்பும் கூட ஐந்து நிமிடங்களில் பேசி முடிக்கவேண்டுமென்று தாங்கள் சொல்கிறபோது எந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும், எவை எவைகளை விடவேண்டும் என்ற ஒரு குழப்பமான நிலையில் எங்களுக்கு பேசமுடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே சட்ட சபை பட்ஜட் கூட்டம் அறுபது நாட்கள் நடைபெற வேண்டும், பொதுவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூன்று மாதங்கள் நடத்துவதற்குண்டான நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சட்டசபை காலே 9 மணிக்கு கூடி 1-30-க்குக் கலைந்து நாங்கள் ஹாஸ்டலுக்குப் போகிறபோது 2-30 மணி ஆகிவிடுகிறது, மதிய சாப்பாடு சாப்பிடும்போது 3-30 மணி ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றி 1967-க்கு முன்பு இருந்தது மாதிரி சட்டசபையைக் காலையில் 8-30-க்கு ஆரம்பித்து 1 மணிக்கு முடித்துவிட வேண்டும். சட்டசபை நாட்களை அதிகரிக்கிறபோது அரைமணி நேரம் குறைந்தாலும் உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாகத்தான் இருக்கும். பொதுவாக என்னைப்போன்று நோய்வார்ப்பட்டவர்களுக்கு 1-30 மணிக்குள் ஹாஸ்டல் போய் சேர்ந்துவிட முடியும். ஆகவே 1967-க்கு முன்பு இருந்த நிலையில் காலே 8-30 மணிக்கு சட்டசபையை ஆரம்பித்து 1 மணிக்கு முடித்துவிட வேண்டும் என்ற நிலையை மீண்டும் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டசபைக்கு வரும்போது கான்டின் தொலைவில் இருக்கிறது. மதிய நேரத்தில் ஒரு கப் காப்பி அல்லது டீ அல்லது டிபன் சாப்பிட வேண்டுமென்றால், நாம் சொல்லி அவர்கள் வாங்கி வருவது மதியச் சாப்பாடு நேரத்திற்குத் தான் வருகிறார்கள். காரணம் கேட்டால் சொல்கிறார்கள், கான்டின் தொலைவில் இருக்கிறது என்று. ஆகவே லாபிக்குப் பக்கத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வசதியான இடத்தில் வெகு விரைவில் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு கான்டனை அமைத்துக் கொடுக்கவும், நல்ல தரமான காபி, டிபன் கிடைக்கவும் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1974 ஏப்ரல் 8]

இடவசதி பற்றி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். எப்படியாவது உள்ள இடத்தில் எந்த அளவிற்கு வசதிகளைச் செய்து தர முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உறுப்பினர்கள் லாபியில் நல்ல முறையில் உட்காருவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்களுக்கு வசதி வாய்ப்புகள் என்று சொல்லும்போது பஸ்ஸில் எல்லோருக்கும் அநேகமாகப் போக முடியாது. எனவே ரெயிலில் போக விரும்புகிற உறுப்பினர்களுக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் எல்லா இடங்களுக்கும் போய் வர இரயில்வே பாஸ் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வைத்திய வசதி பற்றி திரு. செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹாஸ்டல் பக்கத்திலுள்ள மருத்துவ மனைக்குச் சென்றால் எந்த மருந்தும் கிடைப்பதில்லை. சாதாரணமாக ப்ளட். ப்ரஷர், டயபட்டிஸ் போன்ற வியாதிகளுக்கு உடனடியாக மருந்து தேவை என்று சொன்னால் ஐ.எச்.-க்கு போன் செய்து அந்த மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை என்று பதில் சொல்கிறார்கள். இதை ஒவ்வொரு முறையும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சாத்தியமில்லை என்று வெளியில் இருந்து வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே தேவையான மருந்துகளை உறுப்பினர்களுக்கு அவசியம் கொடுப்பதற்கான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் சக்தியோடும் ஆரோக்கியத்தோடும் கலந்து கொள்ள முடியும் என்பதைத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹாஸ்டல் வசதிகள் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நியூ ஹாஸ்டல், ஓல்ட் ஹாஸ்டல், E.N.H. ஹாஸ்டல் என்று மூன்று விதங்களில் உள்ளன. ஓல்ட் ஹாஸ்டலிலும், E.N.H. ஹாஸ்டலிலும் போன் வசதி நியூ ஹாஸ்டலில் உள்ளது போல் இல்லை. போன் செய்யவேண்டுமென்றால் சில நேரங்களில், திருப்பதி நேர்த்திக் கடன் போல் இருக்கிறது. போன் செய்வதற்கு மாடியில் இருந்து கீழே இறங்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. வெளி ஊர்களில் உள்ளவர்களுக்கு அல்லது உள்ளூரில் இருக்கிற

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

நண்பர்களுக்கு அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு போன் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே நியூ ஹாஸ்டலில் இருப்பதைப் போன்று—மாற்றான் தாய் மனப் பான்மை இல்லாமல்—ஒவ்வொரு ரூமிற்கும் போன் வசதி நிச்சயம் செய்து தரவேண்டுமென்று தங்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவதற்காக ஏற்பட்டிருக்கிற கமிட்டியாகும் ஹேன்ஸ் கமிட்டி. அப்படி சட்டபூர்வமாக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதை ஏட்டளவில் வைத்துக்கொண்டு—அது உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் கமிட்டி என்று நினைக்கிறேன்—சென்ற ஆண்டு பூராவும் அந்தக் கமிட்டி கூடவே இல்லை. அப்படிக்கூடி இருக்கும் என்று சொன்னால் அந்தக் கமிட்டியில் இப்படிப்பட்ட சின்ன விஷயங்களைப் பற்றி எல்லாம் நாம் பேசி குறைகளை நிவர்த்தி செய்திருக்கலாம். ஆனால் அது கூடவே இல்லை. காரணம் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அதேபோல் ஹாஸ்டல் கான்டீனைப் பொறுத்தவரையில் தரமான உணவு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற புகார் எல்லாக் கட்சியினராலும் சொல்லப்படுகிறது. காரணம் கேட்கும்போது வாடகை அதிகமாக வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுபோன்ற காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். எனவே குறைந்த வாடகையை நிர்ணயம் செய்து ஹாஸ்டலில் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல தரமான, போஷாக்கான உணவு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் ஹாஸ்டலுக்கு வந்ததில் இருந்து E.N.H. ஹாஸ்டலில்தான் தங்கி வந்துகொண்டிருக்கிறேன். நான் பலமுறை எஸ்டேட் ஆபீசரிடம் இந்த விவரங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள் என்றாலும் நியூ ஹாஸ்டலில் உள்ளதைப் போன்ற பரிபூரண வசதிகள் இங்கு இல்லை. பூராவையும் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே ஒருவரால் செய்ய முடியாத காரணத்தால் அங்கு ஒரு தனி ரூப்பரின்டென்டென்ட், ஒரு தனி கண்காணிப்பாளரைப் போடவேண்டும். வெளியிடங்களில் உள்ள லாட்ஜ்களில் இருப்பதைப் போன்று ஒரு தனி

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1974 ஏப்ரல் 8]

கண்காணிப்பாளரைப் போட்டால் அவர்கள் நன்கு கவனித்து நல்ல முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். (மனியடிக்கப் பட்டது.)

ஒரு ஆண்டில் மூன்று முறைதான் பேசுகிறேன். பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது இரண்டு முறையும் மற்ற சமயத்தில் ஒரு முறையும் என்று மூன்று முறைதான் பேசுகிறேன். அதற்காகத் தான் சட்டசபையை, பட்ஜெட் கூட்டத்தை அறுபது நாட்கள் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு மான்யத் திற்கும் இரண்டு நாட்கள் பரிபூர்ணமாக ஒதுக்கவேண்டும். பெரிய மானியம் என்று சொன்னால் ஐந்து நாட்கள் விவாதம் செய்ய ஒதுக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியும். இப்போது அந்த வாய்ப்பில்லை.

தொகுதிக்குப் போனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ன செய்கிறார், சுகமாக அங்கே போப் தூங்குகிறார், சிட்டு விளையாடுகிறார் என்று இப்படிச் சொல்லக்கூடிய நிலையை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள் சபாநாயகர் அவர்கள். ஆகவே எங்களைப் புறக்கணிக்காமல் நல்ல வாய்ப்புகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை கட்சித் தரணைட்டத்துடன் சொல்லவில்லை. (மனியடிக்கப்பட்டது). 234 உறுப்பினர்கள் சார்பாகச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றத்தில் பார்வையாளர்கள் என்று சொல்லும்போது குன்னக்குடிக்கு காவடி எடுத்தது மாதிரி ஐந்து பேர்கள் தொகுதியில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் ஐந்து எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் ரூம் ரூமாகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது பாஸ் வாங்க. இந்நிலையைத் தவிர்க்க பார்வையாளர்களைத் தராளமாக அனுமதிக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து அல்லது ஆறு பேர்கள் என்று அனுமதிக்க வேண்டும்.

பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியிலும் ஒரு அதிருப்தி இருக்கிறது. ரிப்போர்ட்டர்ஸ்க்கு சரியான இடவசதி இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் பார்வையாளர்கள் காலரிக்குப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து தரவேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

பத்திரிகைகள் வாயிலாகத்தான் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் வெளியேபோகின்றன என்பது தங்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றல்ல.

ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வசதி வசதி என்று சொல்லும்போது சம்பளம் என்று மட்டுமல்ல. மெடிக்கல் வசதிகள், போன் வசதிகள் போன்ற பல்வேறு வசதிகளை உறுப்பினர்களுக்கு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

*திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, அவுஸ் கமிட்டி பற்றியும், ஆஸ்டல் பெசிலிட்டிஸ் பற்றியும் மானாபுமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இது நீண்ட நாள் பிரச்சனை. என்னால் மட்டுமல்ல, எந்தச் சேர்மன் வந்தாலும் அதை நிவர்த்திக்க முடியாது. காரணம் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாத்திரம் அங்கே தங்கவேண்டும். இன்றைக்கு அங்கே 10 சதவிகிதம் எம்.எல்.ஏ.க்கள் இருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பலர் அங்கே தங்கியிருக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் உள்ள பொதுச் சிக்கல்.

அங்கே ஓட்டல் வசதி சரியல்ல என்று சொல்கிறார்கள். ஓட்டலுக்கு வாடகை கிடையாது. தண்ணீர் வரி கிடையாது. பொதுமக்கள் அதிகமாக வருவதால்தான் எம்.எல்.ஏ.க்கள் சரியான வசதி பெற முடியவில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த சட்டசபை பட்ஜெட் கூட்டத்தொடர் குறைந்தது இரண்டு மாதம் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

பொதுவாக மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் எந்த மாதிரி நடக்கிறது. கேரள மாநிலத்தைப் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஒவ்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1974 ஏப்ரல் 8]

வொரு மாரியத்தின் மீதும் இரண்டு நாள் விவாதம் வைத்து இருக்கிறார்கள். இங்கே பல தீர்மானங்களை நாம் கொடுக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானங்களையெல்லாம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. காரணம், காலம் குறைவாக இருப்பதுதான். சில அவசியமான, அவசரமான, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியங்களைக் குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் நாம் கொடுக்கிறோம். அவசரத் தீர்மானம், அவசியத் தீர்மானம், அதிமுக்கியமான தீர்மானம் என்று கொடுத்தாலும், உடனடியாக அவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படா விட்டாலும் 2 வாரங்கள், 3 வாரங்கள் அதனுடைய நிலை என்ன ஆயிற்று என்று கூடத் தெரியாமல், நாம் மீண்டும் மீண்டும் சென்று கேட்டாலும் அது துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, பதில் வந்தால்தான் அதை எடுத்துக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அதற்குரிய பதிலை உடனடியாக பெற்று, அமைச்சரவர்களுக்கு அதன் விளக்கங்களைத் தந்து, அது உடனடியாக சபையில் வைப்பதற்கு, ஏற்பாடு செய்வதற்கு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சாதாரண உறுப்பினர்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்கலாம், ஒரு விவரம் கேட்டு அறிந்து கொள்வதற்கு. ஒரு அரசுக்கு, ஒரு துறைக்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. தொலைபேசி வசதி இருக்கிறது. அதிகாரிகளுடன் உடனுக்குடன் தொடர்பு கொள்ளும் வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அதற்குரிய பதிலை, விளக்கங்களைப் பெற்று இந்த அவையில் அதனை வைப்பதற்கு ஏன் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

பல உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் பேச முடியாதநிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் மூலம் அவர்களுடைய தொகுதி பிரச்சனைகளை இந்த அவையில் விவாதிக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அவர்கள் தீர்மானம் கொடுக்கிறபோது, அந்தத் தொகுதி பிரச்சனையிலே உறுப்பினர் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று மக்கள் அறியும் வகையில் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி தரவேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இங்கே ஒரு கருத்துகூட சொல்லப்பட்டது. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம், ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் அனுமதிக்கப்பட சாத்தியம் இல்லாமல் இருந்தால், அந்தத் தீர்மானத்தை பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அவையில் படித்து விட்டு, இதைத் தள்ளுபடி செய்கிறேன் என்று அறிவித்தாலும், அதை மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

தொகுதிகளில், பல தொகுதிகள் பெரிய தொகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்தத் தொகுதிகளில் இருக்கும் பல்வேறு கிராமங்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மக்கள் அழைக்கிறார்கள். அவர்கள் வரவேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அப்படி விரும்பி அழைக்கின்ற நேரத்தில் கார் வசதி உள்ளவர்கள் செல்லலாம். சில தொகுதிகளில் கார் வைத்து இருந்தால் கூடச் செல்ல முடியாது.

உதாரணமாக, நான் காரில் வாணியம்பாடி நகர்ப் பகுதியிலும், ஆலங்காயம் வரையிலும் செல்லலாம். அதற்குப் பிறகு 50 மைல் மிகவும் காட்டுப்பகுதி. ஜீப்பில்தான் செல்லவேண்டும். கார் வைத்துக்கொள்ளவும் முடியாமல், வேறு வண்டி வசதி இல்லாதவர்கள் தொகுதிகளுக்குச் செல்வது தடங்கலாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒரு அரசாங்க ஆணை (ஜி.ஓ.) இருக்கிறது. அந்த ஜி.ஓ. படி ஒன்றியங்களில் இருக்கும் ஜீப்புகளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு சில நாட்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த ஜி.ஓ.-படி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஜீப் அனுப்புங்கள் என்று கேட்டால் ஒன்றியத்தில் பல காரணங்களைச் சொல்லி ஜீப் அனுப்பாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். இது வரையில் ஒரு நாள்கூட அந்த ஜீப் எனக்கு என் தொகுதியில் இருக்கிற ஒன்றியத்திலிருந்து அனுப்பவில்லை. ஒரே ஒரு தடவை நாட்டரம்பள்ளி ஒன்றியத்திலிருந்து அனுப்பினார்கள். அது என்னுடைய தொகுதியில் இல்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் ஆலங்காயம் ஒன்றியத்தில் ஜீப் இல்லை. என்ன என்று கேட்டால், இரவு நேரத்தில் யாரோ சினிமா பார்க்க எடுத்துக்கொண்டு போனார்களாம். அங்கே ஆக்கி டென்ட் ஆகிவிட்டது, அதற்குப் பிறகு அது ஒன்றியத்திற்கு வா

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 8]

வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஜீப்புகளைக் குறைந்தது மாதத்தில் 4, 5 நாட்களாவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்கிற வகையில் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக தொகுதிகளில் சுற்றுப் பயணம் செய்கிறபோது ரெவின்யூ அதிகாரிகள், ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடன் செல்லவேண்டும். பலவிதமான கோரிக்கைகளை மனுக்களை மக்கள் கொடுக்கிறார்கள். எல்லா மனுக்களையும், கலெக்டருக்கோ, அமைச்சர்களுக்கோ கொண்டு போய் கொடுத்தால் அவர்களால் என்ன செய்யமுடியும்? ஆகவே, கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் அருகிலே இருந்தால் அந்த மனுக்களின் தன்மை அறிந்து உடனுக்குடன் அவற்றைப் பரிசீலித்து, நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது, சில அதிகாரிகள் அவர்களுடன் செல்லவேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று நான் வலியுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய உறுப்பினர் விடுதி பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் என்னை மன்னிக்கவேண்டும். ஏனெனில் நான் மிகுந்த தயக்கத்தோடு சில உண்மைகளைச் சொல்கிறேன். இந்த மானியத்தை எதிர்ப்பதா, ஆதரிப்பதா என்ற முறையில்கூட—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சம்பளம், மற்ற வசதி இதில் இருந்தாலும்—இதை நான் ஆதரிப்பதா, எதிர்ப்பதா என்ற தயக்கத்தில் இருக்கிறேன். அங்கே சட்டத்திற்குப் புறம்பாக பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று உள்ள அறையில் யார் யாரோ இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கலாம். நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக எங்கள் அறைகளை எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, மற்றவசதிகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவதா? இந்த மன்றம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மானியம் வழங்குகிறதா அல்லது மற்றவர்களுக்கு மானியம் வழங்குகிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மானியம்

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

வழங்கும்போது மற்றவர்கள் அந்த வசதியைப் பெறுகிறார்கள் என்றால் அது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது. அந்தக் காரியம் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிறது. இதை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது இந்த மானியத்தை எதிர்க்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன் என்று சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி எப்படியிருக்க வேண்டும். உறுப்பினர்கள் விடுதி கௌரவத்திற்கும், கண்ணியத்திற்கும் உறை விடமாக இருக்கவேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கௌரவமாக இருக்கிறார்கள், உயர்ந்த சிறப்புமிக்கப் பண்புடையவர்களாக, ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் பார்த்துச் சொல்லும்படி இருக்க வேண்டும். பல் வேறுபட்ட மக்கள் வருகிறார்கள். பல தரப்பட்ட மக்கள் வருகிறார்கள். * * ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கும் என் மனைவி ஒருநாள் வந்து தங்கிவிட்டுப் போனால் பரவாயில்லை. என்னை மன்னிக்கவேண்டும். இங்கே அடக்கத்தோடு பேசவேண்டியிருக்கிறது. பல காரியங்கள், பல குற்றங்கள், பீனல் கோடில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 500 குற்றங்கள்—ஆனால் 500 அல்ல 5,000 குற்றங்கள்—சட்டமன்ற விடுதியில் நடக்கின்றன.

திரு. கோவை செழியன் : அவர்கள் வழக்கறிஞர். எனக்குச் சட்டம் தெரியாது. பீனல் கோடில் இருக்கும் குற்றங்கள் நடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். என்ன குற்றம் என்று சொன்னால் என்னைப்போல் உள்ள சாதாரண உறுப்பினர்களும் அறிந்துகொள்வார்கள். வழக்கறிஞர் அவர்கள் அந்த தங்கும் விடுதியில் என்ன குற்றம் நடைபெறுகிறது என்பதை தெளிவுபடுத்துவார்களா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டதி லிருந்து அவர் ஏதோ புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரி கிறது. சில விஷயங்களைச் சொல்லித்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், சில விஷயங்களைச் சொல்லாமல் புரிந்துகொள்ளவேண்டி.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் அணைக்கணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 8]

யிருக்கிறது. நான் உள்ளபடியே மிகுந்த மன வேதனையோடு சொல்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி தூய்மையின் கருப்பிடமாக இருக்க வேண்டும். * * *

* * * நான் பல விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். பல நேரங்களில் திருட்டுப் போய் இருக்கிறது. சட்டையை மாட்டி வைத்திருந்தேன், கம்பியை விட்டு எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். 5,000 ரூபாய் களவு போய்விட்டது என்று இருக்கிறது.

இருபத்தைந்து நாட்களுக்கு முன்பு எங்களுடைய வியாபார சம்பந்தமாக என்னுடைய ஏஜண்ட் ஆலங்காயத்திலிருந்து என்னுடைய அறைக்கு வந்திருந்தார். நான் அவர்களிடத்தில் ரூபாய் 2,500 கொடுத்தேன். (குறுக்கீடு) அவர் என்னைப் பார்ப்பதற்கு வந்தார். என்னுடன் தங்குவதற்கு வரவில்லை. யாரையும் என்னுடைய அறையில் தங்க வைப்பதற்கு அவசியமில்லை. சென்னையில் தங்குவதற்கு பல இடங்கள் இருக்கின்றன. பல வியாபார இடங்கள் இருக்கின்றன. விடுதியில் வந்து தங்குவதற்கு அவசியமில்லை. அங்கே என்னுடைய ஆலோசனையை கேட்க வந்தார். அவரிடம் 2,500 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பினேன். விப்டு வழியாக கீழே வந்திருக்கிறார். இரண்டு கட்டு ஆயிரம் ரூபாய் கட்டைக் காணவில்லை. 500 ரூபாய் கட்டு மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார். விப்டிலேயே நடந்திருக்கிறது. அசகாய குடர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய திருடர்களாக இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் கூட அம்மாதிரி திருடர்கள் இருக்க முடியாது. அவர்கள் அங்கே சென்று பயிற்சி பெற்று வந்த திருடர்கள் மாதிரி இருக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக அங்கேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் உடனே ஐ.ஜி.-க்குப் போன் செய்தேன். ஐ.ஜி.யும் உடனே நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஏ.ஸி.யை அனுப்பி வைத்தார்கள். மற்றவர்களையும் அனுப்பி விசாரணை செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் இதை வெளிப்படையாக சொல்லக்கூடாது. இருந்தாலும் சொல்கிறேன். ஐ.ஜி. அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு நன்றி சொல்ல வேண்டாமா? அதற்குத்தான் சொல்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஐ.ஜி. அவர்கள் அங்கே தகுந்த பாதுகாப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்குக் கூட அவர்கள் அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். நான் வேண்டுமானால் பெயரைக்கூடச் சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். யார் யார் இப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள், யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் உங்களிடம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : யார் யார் திருடர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் கூட தான் சொல்வதற்கு தயார் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். திருடர்களை தெரிந்து வைத்துக் கொண்டே அவர்களைப் பற்றி போலீசுக்குத் தெரிவிக்காமல் இருப்பது ஒரு குற்றம் என்பதை வழக்கறிஞராக இருக்கும் நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் அறிவார்கள். இதுநாள் வரையிலும் அவர்கள் அதைப் பற்றி போலீசுக்குத் தெரிவிக்காமல் இருந்தது திரு. லத்தீப் அவர்கள் செய்த ஒரு குற்றம் ஆகும். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை உடனடியாக அவை முன்னவரிடமோ—இங்கே சொல்லாவிட்டாலும்—அல்லது தக்க அதிகாரிகளிடமோ போய் சொல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : திரு. துரை முருகன் அவர்கள் சட்டத்தைப் பற்றி எனக்குச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டம் பற்றி பேசுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. என்னுடைய தம்பிமார்கள் சில விளக்கங்களை எனக்குத் தந்தால்.

திரு. துரை முருகன் : இந்த அவையிலே அவர் உண்மைக்குப் புறம்பாக தகவல் தரக்கூடாது. அவர் என்னை தம்பி என்று சொல்கிறார். நான் தம்பி அல்ல. தவறான தகவலைத் தரக் கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டாமா என்று கேட்கிறார். அந்த விவரத்தையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் சொல்லி, அதனால் புலன் விசாரணைக்கு பாதகம் ஏற்படவேண்டும் என்று அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புவார்களேயானால் நான் சொல்லத் தயாராக

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 8]

இருக்கிறேன். நான் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டமன்ற செயலாளரிடத்தில் இதைப்பற்றி சில விளக்கங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். ஐ.ஜி. அவர்களிடமும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஏன் இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? லா காலேஜ் மாணவர்கள், மற்ற காலேஜ் மாணவர்கள் அங்கே வந்து நிரந்தரமாக இருக்கிறார்கள். யாருக்கு இந்த மான்யம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது? உறுப்பினர்கள் தங்கி வசதிகளைப் பெறுவதற்குத்தான் இந்த மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. சட்டத்திற்குப் புறம்பாக எப்படி அரசு இவர்களை அனுமதிக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன். எங்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்காமல் போனாலும் இந்த மான்யத்தை எதிர்க்கிறேன் என்று கூட சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டு பாருங்கள். நம்மைவிட சிறிய மாநிலம்தான். அங்கே யாராவது சட்டமன்ற உறுப்பினரை பார்ப்பதாக இருந்தால், ஒரு பெரிய காம்பவுண்டு கட்டியிருக்கிறார்கள், காம்பவுண்டிற்கு வெளியே வந்து ரிசெப்ஷன் கிளார்க்கிடம் சொல்ல வேண்டும். இன்னொரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர் வரலாம் என்று சொன்னால் தான் பார்க்க வந்திருப்பவரை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே என்ன நடக்கிறது? ரிசெப்ஷனுக்குப் போகாமலே வந்துவிடுகிறார்கள். எல்லோரும் வந்துவிடுகிறார்கள். என்னென்னவோ நடக்கிறது. பார்க்கத் தகுந்ததும் நடக்கிறது. பார்க்கத் தகாததும் நடக்கிறது (மணி அடிக்கப்பட்டது). தயவு செய்து இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் பேசுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பேசப் போகிறார்களே?

1974 ஏப்ரல் 8]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் பேசி முடித்து விடுகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், தலைவர் அவர்களே, * * இது என்ன நிர்வாகம் என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த சட்டமன்றத் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்.

* * அந்த விடுதியைக் கண்டு நான் வெட்கம் அடைகிறேன். நம்முடைய கவுரவத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கும் சம்பளத்தைப் பற்றியும், அவர்களுக்கு இருக்கிற வசதியைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். 1966-ம் ஆண்டில் இருந்த ரூபாயின் மதிப்பு—நேற்றையதினம் பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார்கள்—அன்றைக்கு 100 பைசாவாக இருந்தது இன்றைக்கு 18 காசுகளாக மாறி இருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன். . . .

திரு. கோவை செழியன் : ஏதோ பொழுது போகாவிட்டால் அங்கத்தினர்கள் சீட்டுக் கட்டை வைத்து சும்மா ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பெரிய குற்றம் செய்துவிட்டதைப்போல பேசுகிறார்கள். இப்படிப் பேசினால் பொது மக்கள் மத்தியிலே—எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களானாலும் சரி * * என்ற பெயர் வந்துவிடும். பொழுது போக்காக சீட்டு ஆடிக் கொண்டிருப்பது பெரிய குற்றம் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. செழியன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, லத்தீப் அவர்கள் சட்டமன்ற விடுதி இன்னும் ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும், செம்மையாக நடைபெறவேண்டும், அங்கே தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பொதுவாக கருத்துக்களை வழங்கலாம். அதற்குப் பதிலாக சில வார்த்தைகளை இங்கே அடுக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகள் பத்திரிகைகளிலே வருமானால் பொது மக்கள் மத்தியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி மிக

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஏப்ரல் 8]

இழிவான கருத்து உருவாகிவிடும்.

* * *

ஆகவே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் தானாகவே முன்வந்து அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை திரும்பப் பெறுவதோடு அல்லாமல், அவைகள் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்வதும் நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றிக் கூறவில்லை. மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் மற்றவர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் இவ்விதமான தவறுகள் எல்லாம் நடக்கின்றன. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். மற்றவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை அங்கேயிருந்து வெளியேற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதிலே இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் தங்களைக் காண வருகின்ற தொகுதி மக்கள் அங்கே தங்குவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்கின்ற கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். சில உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தங்கவே கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நாம் ஹவுஸ் கமிட்டியில் சட்டப் பேரவைத் தலைவரையும், மாண்புமிகு அவை முன்னவரையும் வைத்துக்கொண்டு கலந்து ஆலோசித்து, இதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி—பொதுவாக எல்லாக் கட்சியினரையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறேன்—பொதுவாக நாட்டிலே இருக்கிற பொது மக்கள் மத்தியிலே இழிவான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய விதத்தில் இங்கே நம்முடைய விவாதம் அமைந்துவிடக்கூடாது. உறுப்பினர்கள் 5, 6 பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டு யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்று பட்டியலைக் கொண்டு வந்து அவை முன்னவரிடமோ அல்லது என்னிடமோ கொடுத்தால்கூட அதைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கும்,

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்தத் தவறுகளைக் களைவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே அல்லாது பொதுமக்கள் மத்தியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப்பற்றி ஒரு இழிவான அபிப்பிராயம் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமையைக் கொண்டு போய் வளரவிடக்கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி நான் சொல்ல வில்லை . . .

திரு. பெ. சீனிவாசன்: முதல்வர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி ஹவுஸ் கமிட்டியிலே இதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். இந்தக் கமிட்டியில் ஆயிரம் தடவை இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறோம். கமிட்டியில் சில எம்.எல்.ஏ.-க்கள் யாரையும் தங்கவிடக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி தங்கவிடக்கூடாது என்று சொல்லிய எம்.எல்.ஏ.-க்களே அங்கு வந்து அந்த விதிமுறையை மீறி சிலரைத் தங்கவைக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு விதி முறையை ஏற்படுத்தி ஈ.ஒ. அவர்கள் ஒவ்வொரு ரூமாகச் சென்று செக் செய்து, வேறு யாராவது தங்கியிருந்தால் வாடகை வாங்குவது என்று வைத்தோம். * * எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டல் ஊழியர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு விதி ஏற்படுத்தினால் எல்லோரும் அதைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். நிச்சயமாக எல்லோரும் அந்த விதியைக் கடைப்பிடித்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். யாரும் கெஸ்டை எண்டெர்டயின் செய்யக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக ஒரு விதிமுறையைக் கொண்டு வந்தால் ஒழிய இது நடைபெறாது. மொத்தமாக இங்கே பேசிவிட்டுப் போய் விட்டால் பலன் இல்லை. நான் இப்பொழுது அந்தக் கமிட்டியின் சேர்மனாக இல்லை. அதனால் எனக்கு அந்தப் பழி வராது. திருடர்கள் வருகிறார்கள் என்று பேசிவிட்டுப் போவது சாமர்த்தியமல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி, விடுதியைப் பற்றி, பொது மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணம் ஏற்படாத வகையில் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் இதை விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் இங்கே கூறிய கருத்து இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துதான். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்று சொல்கிற கருத்தை யாரும் மறுக்க முடியாது. லத்தீப் அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே கூறிய அந்த நிலையை ஒட்டியும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய அந்த நிலையை ஒட்டியும், எதிர்காலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி எப்படி நடைபெறவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ அந்த அளவில் நடைபெறுவதற்கு நான் உறுதி அளிக்கிறேன். அந்த நிலையை ஒட்டி இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கூறிய கருத்து பத்திரிகைகளில் வருமேயானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி இழிவான அபிப்பிராயம் வெளியே உருவாகும். எல்லோருக்கும் சேர்த்துத்தான் உருவாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வருமானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி பொது மக்களிடையே தவறான எண்ணம் உண்டாகும். பிறகு அவர்கள் சொல்கிற சொல்லுக்கே மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அந்த நிலையை இந்த மன்றம் ஏற்று, முதல்வர் அவர்களும் நானும் கொடுத்த உறுதியை ஏற்று, நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி, விடுதியைப் பற்றி கூறிய அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன். நான் சொன்னது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டால் இரண்டும் சேர்ந்து பத்திரிகையில் வந்துவிடக் கூடும். ஆகவே, அவர்கள் சொன்ன மற்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கட்டும். குறிப்பிட்ட சில சொற்களை மட்டும் அவர்கள் வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டால் போதும்; அந்த சொற்களை அவையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்தும் நீக்கிவிட வேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 8]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, * * என்ற முறையிலே சொன்ன வார்த்தைகளை நீக்கவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதோடு மட்டுமல்லாமல் * * என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதுவும் சரியல்ல. ஆகவே, அந்தச் சொற்களும் * * என்ற வார்த்தையோடு தொடர்புடைய சொற்களும் * * என்ற வார்த்தைகளோடு தொடர்புடைய சொற்களும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளும் அந்தச் சொற்களை வெளியிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சட்டமன்ற விடுதிகளில் வெளியார் யாரையும் அனுமதிக்கக்கூடாது. மாணவர்கள் சிறிய பருவத்தினர்; படிப்பதற்கு சில வசதிகள் அங்கே இருக்கலாம்; அதனால் அவர்கள் இருப்பதில் தவறில்லை; மற்றவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கக் கூடாது.

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் யாரையுமே அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் சட்டமன்ற விடுதியில் இருக்கிறேன். என்னேத் தேடி வருகின்றவர்கள் எங்கே போவார்கள்? சட்டமன்ற விடுதியில்தான் தங்குவார்கள். அவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்றால் அது எந்த முறையிலே சரியாகும்? அப்படிச் சொல்வது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஹவுஸ் கமிட்டியிலே முடிவு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே, அதைப்பற்றி மேலும் விவாதிக்க வேண்டாம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் சட்டமன்ற விடுதியில் சீட்டாடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். . .

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் சொன்ன அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை எல்லாம் நீக்கியாகிவிட்டது. மேலும் நீங்கள் அதைச் சொன்னால் இனி இன்னொரு முறை நீக்க வேண்டிவரும். ஆகவே, அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வார்த்தைகளை மீண்டும் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பொழுது போக்கிற்காக இன்டோர் கேம்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். உயர்நீதி மன்றத்திலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் அதை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இன்டோர் கேம்ஸாக சிட்டாடுவதை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞராக இருப்பதால் அவர்களுக்கும் இது தெரிந்திருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : லத்தீப் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அதை நாம் இங்கே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஹவுஸ் கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்போகிறோம். அப்போது உங்கள் கருத்தையும் சொல்லலாம். ஆகவே, இங்கே அதுபற்றி மேலும் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெளியிலே இருந்தும் யாரும் வரக்கூடாது என்பது என்னுடைய எண்ணமல்ல. தொகுதி மக்கள் வரலாம். ஆனால் வெளியார் வந்து சட்டமன்ற விடுதிகளில் தங்கியிருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முனு ஆதி, நீங்கள் உட்காருங்கள். 'உட்கார், உட்கார்' என்று சபாநாயகர் சொல்கிறார் என்று சொல்லிவிடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, உட்காரச் சொல்கிறேன். லத்தீப் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நாம் இங்கே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஹவுஸ் கமிட்டியில் முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று விட்டுவிட்டோம். அப்போது உங்களுடைய கருத்தையும் அங்கே சொல்லலாம்.

1974 ஏப்ரல் 8]

திரு. முனு ஆதி : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்வதற்கு உரிமை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பார்க்க வருகின்றவர்கள் சட்டமன்ற விடுதியில்தான் இருப்பார்கள். அப்படி வருகிறவர்களைப் பார்த்து, சட்டமன்ற விடுதியில் லீலைகள் ஆடுகிறார்கள் என்று எப்படி சொல்லலாம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : லீலைகள் ஆடுகிறார்கள் என்று திரு. லத்தீப் சொல்லவில்லை; நீங்கள்தான் சொல்கிறீர்கள்.

திரு. முனு ஆதி : சட்டமன்ற விடுதியில் இருப்பவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினரின் அனுமதி இல்லாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஆகவே, அவர்களைப் பற்றி குறை சொல்லும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹவுஸ் கமிட்டியில் முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்கிறீர்கள். அங்கே என்னச் செய்யப்போகிறீர்களோ எங்களுக்கு எப்படி தெரியும்? வெளியார் யாருமே சட்டமன்ற விடுதிக்கு வரக்கூடாது என்றால் எங்களைத் தேடி வருகிறவர்கள் வேறு எங்கே போவார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : லத்தீப் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அதைப்பற்றி ஹவுஸ் கமிட்டியில் முடிவு செய்யப் போகிறோம். அதற்குள் இங்கே ஒரு விவாதம் வேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வெளியிலிருந்து வந்து தங்குகின்றவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, இந்தப் பிரச்சினையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் ரொம்ப நேரமாக எதையோ சொல்ல முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதைக் கொஞ்சம் கேட்டுவிடுவோம்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே, இங்கே திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூறிய கருத்தைப்பற்றி ஹவுஸ் கமிட்டியிலே முடிவு செய்துகொள்ளலாம் என்று சொன்னீர்கள். சென்ற ஆண்டில்

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

[1974 ஏப்ரல் 8]

ஹவுஸ் கமிட்டி ஒரே ஒரு தடவைதான் கூடியது. இந்த ஆண்டில் கூடாமலும் இருந்துவிடலாம். அப்படி கூடாமல் போனால் எப்படி முடிவு செய்வது? * *

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: சட்டமன்ற விடுதியிலே உணவு விடுதி இருக்கிறது. இங்கே சிறிய அளவிலே இருக்கின்ற எங்களுக்கு அங்கே சாப்பிடுவதற்கு போதுமான வசதிகள் இல்லை. ஏனென்றால் நாங்கள் சாப்பிடுகின்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறை அங்கே இல்லை. நாங்கள் சாப்பிடுவதாக இருந்தால் மீன் மட்டும் தான் சாப்பிட முடியும். கோழி சாப்பிட முடியாது. அவர்கள் கோழியை அறுக்கின்ற முறையில் நாங்கள் சாப்பிட முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, எங்கள் முறைப்படி அறுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நாங்களும் சாப்பிடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்; அதனால் வேறு யாருக்கும் பாதகம் இல்லை. நாங்கள் சிறிய அளவிலே இருப்பதால் இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறேன். அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் செய்யுங்கள். நீங்கள் 6 பேர்கள் தானே இருக்கிறீர்கள்; வெளியில் போய் சாப்பிட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்றால் நாங்கள் வெளியிலே சாப்பிட்டுக்கொள்கிறோம். அதைப் பற்றி நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சென்ற தடவை சொன்னார்கள், 'கருணை இருக்கிறது; நிதிதான் இப்போது இல்லை' என்று. இப்போது இருக்கின்ற விலைவாசியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். (குறுக்கீடு). கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இருந்தாலும் 'அழுத பிள்ளைத்தான் பால் குடிக்கும்' என்பார்கள். அதனால் அதை மீண்டும் நான் நினைவுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய பிரதேசத்தில் 400 ரூபாய் சம்பளம், 200 ரூபாய் கான்ஸ்டிட்யூன்ஸி அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 300 ரூபாய் சம்பளம், 200 ரூபாய் கான்ஸ்டிட்யூன்சி அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். நமக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற கேரளத்தில் கூட 550 ரூபாய் சம்பளம், 40 ரூபாய் அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மத்திய பிரதேசத்தில் டெய்லி அலவன்ஸ் 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே கொடுப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்தப் பிரச்சனைகள் இல்லை. யார் வந்தாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தான் பார்க்கிறார்கள். தேடி வருகின்றவர்களுக்கு சாப்பாடு, டிபன், டாக்ஸி சார்ஜ் எல்லாம் ஆகிறது. இதையெல்லாம் நாங்கள் தான் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் இந்த மானியத்தை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். பணமே ஒதுக்கவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்கள் பேசுகிற முறை வேறு இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் சொன்னது, பல குறைகள் இருக்கின்றன; அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக எங்களுடைய சம்பளத்தை வேண்டுமானாலும் விட்டுவிட தயாராக இருக்கிறோம். அதனால்தான் அப்படிச் சொன்னேன். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பளத்தை அதிகரிக்க அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு கிளார்க் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் போஸ்டல் அலவன்ஸ் என்று கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்களை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்வது, இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அது மட்டும் போதாது; அவர்களோடு ஒரு கம்பானியை அழைத்துச் செல்வதற்கும் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கம்பானியை அழைத்துச் செல்ல ரயில்வே பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் பெரியவர்கள்; அவர்களுக்கு ரயில் இருக்கிறது. அதைப்போல எங்களுக்கு பஸ்களிலே ஒரு கிளார்க் அல்லது வேறு யாராவது ஒருவரை அழைத்துச் செல்ல பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 ஏப்ரல் 8]

(முற்பகல் 11-30)

இங்கு சாதாரணமாக உறுப்பினர்களுக்கும் பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு கூட கம்பானியனையும் அழைத்துப்போக பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இதோடு என் கருத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

தவறான எண்ணத்தில் நான் எந்தக் கருத்தையும் சொல்லவில்லை. நல்லெண்ணத்தில் தான் சொன்னேன். அதை நல்ல முறையில் ஹவுஸ் கமிட்டியில் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஹவுஸ் கமிட்டி கூடவே இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஹவுஸ் கமிட்டியைக் கூட்டிப் பாருங்கள். எந்த விஷயத்திலும் அதில் நாம் ஒரு முடிவை எடுக்க முடியாது. தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. என்னைக் கேட்டால்—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரே அதன் தலைவராக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர், அவை முதல்வர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகப் போட்டு—கெஸ்டுகளை உள்ளே தங்க அனுமதிப்பதுபற்றி ஒரு முடிவை எடுத்தால் போதும். அப்புறம் எந்த விவகாரமும் இருக்காது.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பக்கத்தில் இருக்கிற திரு. லத்தீப் அவர்கள் பல நேரங்களில் எனக்கு எதிராகத்தான் பேசுவார்கள். இன்றைக்கு என் கருத்துக்கு ஆதரவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதனால் என் வேலை சுலபமாக இருக்கும்.

பல்வேறு விஷயங்களில் தமிழகம் பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகிற நிலைமையில் இருக்கிறது என்றாலும், இது சிறப்புமிக்க மாநிலம் என்றாலும் சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில்—இங்கு கூட்டம் நடப்பது, விவாதிப்பது, உறுப்பினர்களுக்குள்ள வசதிகள், ஹாஸ்டல் வசதிகள் ஆகியவற்றில் மற்ற மாநிலங்களை விடத் தாழ்ந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

கேள்விகள் சம்பந்தமாக சட்டப் பேரவைத் துறை விதிகளில்—
விதி 34 மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது.

Questions shall ordinarily be admitted and forwarded to the Departments within fifteen days from the date of receipt of notice thereof by the Secretary.

என்றும், அப்படி

Provided that in case the answer to a question cannot be sent to the Secretary within forty-two days from the date of admission, the Speaker, may, if sufficient cause is shown, extend the time therefor not exceeding two weeks and after the expiry of such extended time the question shall be included in the list of questions;

என்றும் தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் நான் இங்கே பார்க்கிறேன். சில உறுப்பினர்கள் போடுகிற கேள்விக்கு உடனே பதில் வந்து விடுகின்றது. சில உறுப்பினர்களுடைய கேள்விகளுக்கு மாதக் கணக்கில் ஆனாலும் பதில்கள் வருவதில்லை. அவ்வாறு பாதிக்கப் பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன்.

ஷார்ட் நோட்டீஸ் க்வஸ்டியன் கொடுத்தேன். அதற்கு விடை வருவதற்கே 21 நாட்களுக்கு மேலாகிறது. இப்படி மாதக் கணக்கில் தாமதம் ஆகிற நிலையில் எதற்காக இந்த விதியை வைத்திருக்கிறோம் என்றே புரியவில்லை.

(திரு. வை. பாலசுந்தரம் தலைமை)

மானியங்களைப் பொறுத்தவரை—அது சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கைகளை உறுப்பினர்களுக்கு முதல்நாள் கொடுக்கிறார்கள். முதல்நாள் இரவு கொடுத்து, மறுநாள் விவாதத்திற்கு எதைப் படித்து வருவது என்றே தெரியவில்லை. பேசுவதற்கே குறைவாக நேரம் தருகிற காரணத்தினால், அந்த அளவுக்குப் படித்தால் போதும் என்று நினைக்கிறார்களோ, என்னவோ, தெரியவில்லை. பார்லிமெண்டில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதுபோல் இங்கும் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 8]

அடுத்து, சட்டசபை கூடுகிற நாட்கள் போதவே போதாது. மிகமிக குறைவாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மானியத்தின் மீது ஜந்து நிமிடம் பேசுங்கள், 6 நிமிடம் பேசுங்கள் என்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் எங்களுக்கு நேரம் கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் குற்றங் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல நேரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிறோம். உறுப்பினர்கள் தொகுதிப் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்லவே நேரம் இல்லை.

ஒரு மானியத்தின் மீது குறைந்தது 2 நாட்களாவது விவாதம் நடக்க வேண்டும். முக்கியமான மானியங்களாக இருந்தால் கூடுதலான நாட்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டும். எனக்கு தீவிர இருக்கிறது. மைசூர் மாநிலத்தில் சென்ற வருடம் 3 மாதம் பட்ஜெட் கூட்டம் நடந்தது. கேரளம் போன்ற சின்ன மாநிலத்தில் கூட அதிகமான நாட்கள் நடக்கின்றன. முன்னாள் இப்போது நாம் கூடுதலான நாட்கள் கூடுகிறோம் என்று சொல்லலாம். மசோதாக்களுக்கான நாட்களோடு சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது இது மிகமிகக் குறைவு. ஆகவே இன்னும் சட்டப் பேரவை கூடுகிற நாட்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நாடாளுமன்றத்தில் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமான விஷயங்களை அந்த கன்சல்டேடிவ் கமிட்டியில் விவாதிக்கிறார்கள். அதுபோலவே இங்கும் ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டுக்கும் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மிகுந்த வசதிகள் வேண்டும் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றுவதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருந்தாகவேண்டும்.

அதில் இந்த அலுவலர் ஒன்று—சின்ன கேரளத்தில் கூட கூடுதலாகக் கொடுக்கிறார்கள். நிச்சயமாக டெலிபோன் வசதி இலவசமாகச் செய்ய வேண்டும். ட்ரங்க்கால் வேண்டுமானால் அவர்களே அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். டெலிபோன்

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

வாடகை, லோகல் கால்ஸ் ஆகியவற்றின் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். போஸ்டேஜும் இலவசமாக இருக்க வேண்டும்.

இன்னும் இங்கே—சட்ட மன்றத்தில்—உறுப்பினர்களுக்கு சீட்டிங் வசதி போதாது. ஒரு சீட்டில் நான்கு பேர்கள் உட்கார வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் எத்தனை பேர்களைப் போடுவார்களோ? இங்கு உறுப்பினர்கள் வசதியாக உட்கார வசதி செய்யப்பட வேண்டும்.

பாலை எடுத்துக்கொண்டால் தொகுதி மக்கள் உறுப்பினர்களுடைய சிபார்சை நாடி வருவார்கள்—இன்றைக்கு ஒரு உறுப்பினருக்கு ஒரு பாஸ்தான் என்கிற ஏற்பாட்டினால் உறுப்பினர்களே, மற்ற உறுப்பினர்களிடம் சிபார்சுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி முன்போலவே ஒரு உறுப்பினர் எத்தனை பாஸ்களை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம் என்கிற ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கிற புத்தங்கள், அறிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் படித்து, வந்து, தங்கள் ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் ஹாஸ்டல் இல்லை. மாணவர்கள் தங்கலாம்—பயனிகள் தங்கலாம் அந்த அளவுக்கு நான் ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. வெளி ஆட்களைத் தங்கவிடுவது பற்றிக்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். யாரும் அங்கே வரக்கூடாது என்பதும் கஷ்டம்—தங்குகிற காரணத்தினால்—நானே டெலிபோன் செய்வது என்றால் கீழே இறங்கிவந்து ரிசெப்ஷன் ஹாலில் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. எக்ஸ்சேன்ஜ் கிடைக்க 5 நிமிடம், 10 நிமிடம் ஆகிறது. திரு. லத்திப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவற்றையெல்லாம் நானும் என் கண்ணால் பார்க்கிறேன். இந்தக் குறைகளை எல்லாம் களைந்து, ஹாஸ்டல் நல்லமுறையில் செயல்பட ஹவுஸ் கமிட்டி தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக லைப்ரரி—இன்றைக்கு புத்தகங்களை எல்லாம் மூட்டை மூட்டையாகக் கட்டிப்போட்டிருக்கிறார்கள். வைப்பதற்கு இடம் இல்லை. லைப்ரரியை ஒட்டி ஸ்டோர் ரூம் இருக்கிறது. அதை வேறு எங்காவது மாற்றிவிட்டு, லைப்ரரிக்கு அதையொட்டி அதிக இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 ஏப்ரல் 8]

இன்னும் இங்கே உள்ள வாட்ச் அண்டு வார்டுக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூ. 1½ அலவன்சு கொடுக்கிறார்கள். இங்கு வருகிறவர்களை அவர்கள் கையெடுத்துக் கூப்பி கூப்பிக்கொண்டிருப்பதற்கே, வீட்டிற்குப் போய் மசாஜ் செய்துகொள்ளக்கூட இந்த ரூ. 1½ போதாது, குறைந்தது அவர்களது அலவன்சை 5 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 62-இல் இருந்து இங்கே டெம்பரரியாக இருக்கிற ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பின்னே வந்தவர்களை ஹாஸ்டலில் போட்டு நிரந்தரமாக்குகிறார்கள், முன்னே வந்தவர்கள் தற்காலமாகத்தான் இருக்கவேண்டிருக்கிறது என்கிற குறை இருக்கிறது. இம்மாதிரியான அநீதி—பாரபட்சம் காட்டாது முன்னால் வந்தவர்களுக்கு முதலிடம் தரவேண்டும், எந்தச் சிபார்சுக்கும் இடம் இல்லாமல் பார்த்துகொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஹாஸ்டலில் டெலிபோன் எக்ஸ்சேன்ஜ் இருக்கிறது. அந்த இடம் எந்தமாதிரியாக இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இல்லை. ஒரே எக்கோவாக இருக்கிறது. ஊழியர்களுக்கு, மலஜலம் கழிக்கக்கூட வசதி கிடையாது. ஆகவே எக்ஸ்சேன்ஜுக்கு ஏற்றதாக புதிய இடம் கட்டி—அங்கே அதை மாற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. கோவை செழியன் பேசும்போது கூட அதை ஹெட் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் மானியத்தில் பேசலாம் என்றார்கள். அரசாங்கத்தின் கண்முன்னால் உறுப்பினர்கள்—அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்—ஒன்றாகவே பார்க்கப் படவேண்டும். தொகுதிகளில் பல வேலைகள் நடக்கின்றன—பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. ஆனால் கட்சி உறுப்பினராக இருந்தால்தான் தலைமை தாங்கப் போட வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக் காரராக இருந்தால் விருந்தினராகத்தான் அழைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற விதி இருக்கிறதோ என்னவோ. . .

உதாரணமாக, இப்பொழுது மேட்டூர் சட்டமன்ற தொகுதியிலே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் திறந்து வைக்கின்ற நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அதற்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரைத் தலைமைதாங்கப் போடாமல்,

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

பக்கத்துக் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரைத் தலைவர் தாங்கப் போட்டு, இவரை விருந்தாளியாக அழைக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பாசபட்சம் காட்டுகிற முறை ஜனநாயக முறைக்கு உகந்ததல்ல. ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு இம்மாதிரியான பாசபட்சங்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

மருந்துவ வசதியைப் பொறுத்து, பல நேரங்களிலே தேவையான மருந்து கிடைக்கவில்லை. எனக்கே அந்த அனுபவம் ஏற்பட்டது. எனக்கு ஆக்ஸிபென்ட் ஏற்பட்டபொழுது, நான் வெளியே வைத்தியம் செய்துகொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. ஏராளமாக செலவாயிற்று. அதை ரீ-இம்பர்ஸ் மென்ட் செய்வதற்கு ஏராளமான விதிகள் இருக்கின்றன. வெளியிலே மருந்துகள் வாங்கிக்கொண்டால், ரீ-இம்பர்ஸ் செய்ய வசதிகள் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மருத்துவ வசதி அளிக்கிறோமென்று சொல்வது பொருளில்லாது போய்விடும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழக மாநிலச் சட்டமன்றம் மற்ற மாநிலச் சட்டமன்றங்களைவிடச் சிறப்பாக பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். நம்முடைய சட்டமன்றத்திலேதான், நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, நம்முடைய தமிழக மக்கள் தலைநிமிர்ந்து நடைபோடத்தக்க அளவுக்கு இந்த நாட்டுக்குத் தமிழ் நாடு என்ற பெயரினை தீர்மானமாக, தனியாக, அதற்கென்று சட்டமன்ற கூட்டத்தை கூட்டி, அந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, இன்று தமிழகமெல்லாம் பெருமைபடத்தக்க அளவுக்கு, தமிழ் மக்களும் மற்ற மாநில மக்களைப்போல் தலைநிமிர்ந்து வாழத்தக்க அளவுக்கு, தமிழ்நாடு என்கிற பெயரினை பெற்றிருக்கிறோம். அதற்காக, நாம் நம்முடைய அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

நம்முடைய தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், பொறுப்பேற்ற பிறகு, ரூ. 250 என்று சம்பளமிருந்ததை, ரூ. 100 அதிகப்படியாக, அல்வன்ஸாகக் கொடுத்து, இன்று நாம் ரூ. 350 பெறுகிற அளவுக்கு வசதியைச் செய்து தந்திருக்கிறார். அதற்காக, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் முன்பு ரூ. 15-ஐ டி.ஏ. வாக, பெற்றுக் கொண்டிருந்தோம். அந்தக் கஷ்டத்தையும் புரிந்து, இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டதற்க்கிணங்க, படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு, இன்று ரூ. 35-ஐ டி.ஏ. வாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காகவும் நான் மாண்புமிகு முதல்வரை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநில சட்டமன்றம் பெருமைப் படத்தக்க அளவுக்கு, வருகின்ற 15-ந்தேதியிலிருந்து 3 நாட்கள் மாநில சுயாட்சியை விவாதிக்கின்ற நிலைமைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்துத்தான் பிற மாநிலங்கள் கடைபிடிக்கின்ற ஒரு முறையை, இந்த மாமன்றம் ஏற்படுத்த இருக்கிறது.

நம்முடைய மாமன்றத்திலே தான் பட்ஜெட் கூட்டத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கப்பல் போக்கு வரத்துக் கழகத்தை மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம், எடுத்துக் காட்டாக, அறிவித்து, மற்ற மாநிலங்களில் இதை நாளடைவில் தொடரக்கூடிய நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார். இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய, மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம் என்ற பெருமையும் மன நிறைவுப் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும், நம்முடைய இதே சட்டமன்றத்திலேதான்—இன்று நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் குறை கூறுவதாக கருதவேண்டாம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பெரும்பாலாக எல்லாக் கட்சிகளிலிருந்தும் கட்சித் தாவல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. இந்தக் கட்சியிலே யிருந்து, இன்னொரு கட்சிக்குச் செல்வதும், இன்னொரு

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

கட்சியிலிருந்து இந்தக் கட்சிக்கு வருவதும், அல்லது வேறு கட்சியிலிருந்து இந்தக் கட்சிக்கு வருவதும், இந்தக் கட்சியிலிருந்து வேறு கட்சிகளுக்குச் செல்வதுமான தவறான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக வருந்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று சொன்னாலே, கண்ணியமிக்கவர்கள், கடமையோடு பணியாற்றுவார்கள், கட்டுப்பாடோடு இருப்பார்கள் என்ற முறையில், 5 ஆண்டுகாலத்திற்காவது தன்னைத்தானே, ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவில்லையென்றால், அவர்களுக்கு வாக்களித்த மக்கள் எப்படி ஒரே நிலையாக இருந்துவிட முடியும்? ஆகவேதான், பொதுத் தேர்தலிலே ஒரு கட்சி வெற்றி பெற்றாலும்கூட, துணைத் தேர்தலிலே வெற்றி வாய்ப்பை இழந்துவிடுகிறது. சட்டமன்ற, உறுப்பினர் கண்ணியத்தினை, கடமையினை, கட்டுப்பாட்டை ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் வாக்காளர்களுக்குப் பிரிதிநிதி என்ற முறையிலே இங்கே நாம் அமர்ந்திருப்பதற்கேற்ப, கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அந்த நிலையில், அவர்களையெல்லாம் மனதிலே வைத்து, இந்த 5 ஆண்டு காலத்திற்காவது நம்மை நாமே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, நமக்கு நாமே ஒழுங்குமுறையை, டிசிப்ளினை வகுத்துக் கொண்டால்தான் தமிழகம் பாராட்டும், மற்ற மாநிலங்களும் பாராட்டும்.

அதற்குச் சட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமா என்றால், அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நாம் நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்கூட நான் கருதவில்லை. கட்சித்தாவல் தடுப்புச் சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அந்தக் கட்சியிலே உள்ளவர்களைப் பிரித்துச் சென்று ஆட்சியை உருவாக்குகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் அவர்கள் அங்கே சென்று கட்சி தாவலாம் என்ற முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். அது தவறான முறையாகும். அந்தச் சட்டம் இருந்தாலும்கூட, அந்தச் சந்து பொந்துகளிலே நுழைந்து, தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதனைத் தகர்க்கின்ற வகையில், தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு செயலாற்றினால்தான், சிறப்பாகப் பணியாற்ற முடியும்.

இன்னும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவுதான் வசதி ஏற்படுத்தினாலும் கூட, ரெயில்வேயிலே பணம் கொடுத்து டிக்கட் ரிசர்வ் செய்தாலும்கூட, ரிசர்வ் செய்வது இல்லை.

[திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

டாப் பிரையாரிட்டி கொடுத்து ரிசர்வ் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலைமை இருக்கிறது. கேரள மாநிலத்திலே, 4,000 மைல் வரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பால் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில், ரெயில்வேயுடன் பேசி 4,000 மைல் வரையில் பால் கொடுக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தொகுதியிலே ஒரு அலுவலகம் இல்லாத நிலைமையிருக்கிறது. தொகுதியில் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு அலுவலகம் என்று ஏற்பாடு செய்தாலும் சரி, அல்லது தலைமை இடத்திலே ஏதாவது ஒரு அலுவலகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தாலும் சரி, அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொகுதியினுடைய பல காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக அது அமையும். அந்த வகையில், நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னவர் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்று, பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* TAMILU K. S. KOHANDARAMIAH: Hon. Chairman, Sir, I wish to say a few words about the present Demand—7. State Legislature. It is a very important Demand and it is managed by the Hon. Chief Minister so ably. I want to say a few words about this Demand so that things might be improved considerably.

With regard to mike arrangements, in the Assembly Hall for each row there are six seats but we got only two mikes. It is very difficult for members. I request the Government to kindly provide at least a mike for two seats so that members can move easily and approach the mike while speaking.

The second arrangement that I desire is tape-recording the speeches made by members in the House. This is done in so many Assemblies and in Rajya Sabha and Lok Sabha also. But only in this Assembly it is not done. The Hon. Minister may consider this sympathetically and allow tape-recording of speeches which will make things more ideal in this House.

1974 ஏப்ரல் 8] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

Coming to the number of days, the Assembly meets, many other members have stated that the number of days should be increased. Only if the number of days are increased, members will be able to express their views in detail. Therefore that question may be considered.

Coming to office rooms for M.L.As. in their constituencies, as has already been suggested by other members, all the officers, even small officers have separate rooms. It is only the M.L.As. who do not have their own rooms to carry on their work. People who come to see the M.L.As. and the M.L.As. also experience lot of difficulties, they have no definite and convenient place to sit and discuss. Therefore there is necessity for an office room. In the Panchayat Union Council buildings, there are a number of rooms and one of them can be allotted to the M.L.As.

Next coming to the Library, I wish to point out that we have a very good library, but the books are old. Moreover, the space is quite inadequate. Therefore the space should be increase and also a Library Committee should be constituted. In Haryana State when we went there we learnt that there is a separate Library Committee. I suggest that upto date books may be supplied.

Further, the staff there have no work in the library when the Assembly and the Council meet late in the day. They have no proper accommodation there. The pay and the daily allowance to them may be increased.

Salary and daily allowance of M.L.As. have to be increased so that they may not feel any difficulty. I have given a number of cut motions about emoluments of members. All that reflects not only my idea, but the ideas of all other members here irrespective of party affiliations. I only express and they all feel.

The Hon. Speaker of the Lok Sabha also a few months ago has very clearly stated that the salary and allowances of M.L.As., M.Ps., etc. should be increased, as it is very difficult to carry on their work well in their constituencies.

We pass many Bills and discuss so many things in the Assembly and when we go back we have to explain all this to the people. Therefore facilities to Members should be increased.

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1974 ஏப்ரல் 8]

My constituency, Hosur and Denkanikota are very hilly and I have to traverse forest areas also. It is very difficult to walk in those places. We have no vehicles and there are no good roads also. To provide all this may take some time. Therefore the emoluments of M.L.As. should be increased to meet the expenditure as stated by other members.

Our Assembly is considered to be an ideal Assembly. I therefore think that the difficulties of M.L.As. will be considered very kindly and all our requests would be met.

About questions. We give a number of questions. But when the Assembly is prorogued, all cease to have life. They lapse. We have to renew and again when the Assembly is prorogued, they again lapse. This should be put an end to. It should be arranged that questions do not lapse even though the Assembly is prorogued.

Coming to reading room in the Hostel, there is one. But all the journals and papers we get here are not placed there. Many members do not know what are the journals that are received. There is also lack of accommodation. I suggest that the area may be increased and all the journals and newspapers coming to the Library could be placed there.

I must say one word about the Hon. Speaker also. When we express our difficulties, we should also speak about the Speaker. He has to discharge his duties in his constituency and therefore his salary may also be suitably increased.

With regard to letter heads and postage stamps, we get only a small number of envelopes and some white papers. I request that letter heads of M.L.As. may be printed by the Government and supplied to them. Also suitable covers may be supplied. Last year the envelopes supplied were very rough and it was difficult to write.

Regarding postage stamps we have to spend every day a good amount. Therefore I request that postage stamps may be supplied or some amount which Government feel convenient may be given. Everyday we have to go to the post office and get stamps. It is a costly affair.

1974 ஏப்ரல் 8] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

Regarding pension to M.L.As., this is not the first time that this question has been referred. In other States they are considering this question, but they have not taken any decision; whatever it is, five years of the life of the M.L.As. is most important and whatever we are spending we are spending not for us, but for the people. Therefore as in some other States, the Hon Chief Minister and other Ministers may take this question into consideration. It is very necessary and desirable to pay pension to M.L.As. who work for the sake of the people.

With these. I close my speech.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றம் நடக்கும் காலங்களில் சில குற்றச்சாட்டுக்களை சாட்டுகின்றோம். ஆனால் அது குறித்து எந்த விதமான நடவடிக்கையு எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையிலும் சில அதிகாரிகள் மேலோ அல்லது பல சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்கள் மீதோ நாங்கள் சில குற்றச்சாட்டுகளை சாட்டும்பொழுது சில குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளை சாட்டியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் கூட அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக இதுவரையில் தெரியவில்லை.

(நண்பகல் 12.00)

மேலும் சட்டமன்ற நாட்களை அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். பட்ஜெட் கூட்டங்களிலாவது ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையை எடுக்கும்பொழுது, ஒரு முக்கியமான மானியக் கோரிக்கை வரும்பொழுது ஒரு நாள் என்பதை இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் என்று அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள முற்படுகிறேன்.

பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதிகளிலுள்ள கட்சி அலுவலகங்களில் டேலிபோன் வசதியில்லை. அங்கே பல நூட்களில் மிகவும் அசுத்தமாக இருக்கிறது. எனவே அங்கே பாத் ரூம்களை அட்டாச் செய்து கொடுத்தால் தங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். எனினாலும் பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் பிரைவேட் ஆட்கள் அதிகமாக இருப்பதால் காலையில் 8 மணி.

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 ஏப்ரல் 3]

8½ மணிக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் புறப்பட வேண்டுமென்றால் முதலில் வந்து தங்கியிருக்கும் 'கெஸ்ட்' களுக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனால் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் சட்டமன்றக் கூட்டத்திற்கு வர முடியாத அவல நிலைமை இருந்திருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு நூதியும் பாத் டூம் அட்டாச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பேசுவது குறித்து பத்திரிகை உலகில் சரியான முறையில் இருப்பதில்லை. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசும் அத்தனை பேச்சுக்களையும் சட்டமன்றத்தின் மூலமாக ஒரு பத்திரிகையை ஏற்படுத்தி உலகுக்கு எடுத்துச் சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் பத்தாயிரம் மைல்களுக்கு இலவச இரயில் வசதி செய்யப் படுகிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் பஸ்ஸுக்குத்தான் பாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் ஒருசில இடங்களில் சர்க்கார் பஸ்போகாத நிலைமையும் இருக்கிறது. அந்த இடங்களில் தனியார் பஸ்கள் செல்கின்றன. அந்த தனியார் பஸ்களில் இந்த பாஸ்களை உபயோகப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, தனியார் பஸ்களிலும் உறுப்பினர்கள் செல்வதற்கு பாஸ் வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கு முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய குடும்பங்களிலுள்ள அத்தனைபேர்களுக்கும் இந்த மருத்துவ வசதியைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புது சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் முதல் மாடியில் பல நூல்களில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கிறது. அங்கு பழுது பார்க்க முடியாத காரணத்தால் எப்பொழுது பார்த்தாலும் தண்ணீரில் தான் நின்று கொண்டு இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே,

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

புது சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் முதலாவது மாடியிலுள்ள அத்தனை அறங்களிலும் தண்ணீர் உடனடியாகப் போவதற்கு மிகவும் சீக்கிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதியில் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப்பை மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்களாவது ஒதுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் இப்பொழுது பெட்ரோல் விலை அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் யாருமே கார் வைத்துக்கொண்டு போக முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு மையத் திலிருந்து கிளம்பினால் சுமார் 40 மைல்கள் போய்ச் சுற்றிப் பார்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. மலைப் பகுதியான இடங்களில் காரிங் சென்றால்கூட போக முடியாத சூழ்நிலையிருப்பதால் அங்கெல்லாம் போவதற்கு வசதியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் ஜீப் இருந்தால்தான் முடியும். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதியில் மக்கள் பிரச்சனைகளைக் கேட்டறிவதற்கு வசதியாக மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் ஜீப்பை உபயோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்களுடைய தொகுதியில் அலுவலகத்தில் டெலிபோன் வசதியைக் கண்டிப்பாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அவர்கள் மக்களுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் மக்கள் தொடர்பு கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பஸ் வசதியில்லாத இடங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பதால் மக்கள் சரியான முறையில் தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, மக்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள டெலிபோன் வசதியிருந்தால்தான் நல்ல முறையில் இருக்கும். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் டெலிபோன் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு அறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் கூறினார்கள். அதையே

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 ஏப்ரல் 8]

நானும் வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு என்று தனியாக ஒரு அறை ஏற்படுத்த வேண்டும் அல்லது அப்படி அங்கு ஏற்படுத்த முடியவில்லையென்றால் அவர்கள் ஒரு ஆபீஸ் வைத்துக்கொள்வதற்காக பணத்தையாவது ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Hon. Chairman, Sir, sufficient has been said about the difficulties experienced by the legislators. But what I have to say is this. An impression is gaining ground among the public that the legislators are paid high salary. Hon. Members might have also seen in some important papers from the letters to the Editors many important public men are questioning why these legislators should be paid such high salaries, as if they are paid high salaries.

I think the total income of a Legislator does not exceed Rs. 6,500 per year inclusive of all allowances. In some of the national newspapers, in some of the big and well established papers and well-informed papers letters are published as if the Legislators are paid Rs. 25,000 or 30,000 per year.

Another thing I would like to mention about is the importance given to the legislature proceedings. The importance given to the coverage of proceedings of the Legislature is dwindling in newspapers. Perhaps, it may be due to scarcity of papers or due to non-availability of papers. But we find in certain national newspapers, out of 10 pages, 6½ pages are given for advertisements and 3½ pages are set apart for publishing of news. For the Assembly proceedings only one or one and half columns are provided. I do not want to go beyond that. I can say only that much.

Regarding problems of M.L.As., particularly members in the City, I have to make a few representations because you are also coming from the City. I want to bring to the notice of the Government one thing. If I stay in the Legislators' Hostel, at least local calls are free to me. If I book calls from my house, I have to pay through my nose for all the calls that I make. Almost 90 per cent of the calls are made only in connection with the legislature

1974 ஏப்ரல் 8/ [Thiru K. M. Subramaniam]

business or public business. I think the social M.L.As. also should have the right to free calls. I request the Government to pay at least a portion of the telephone bills so that the city M.L.As. need not pay the amount out of their pockets.

As regards allowances, we are paid Rs. 35 per day when there are Assembly meetings or Committee meetings and a salary of Rs. 350 per month or whatever you may call that. I think in to-day's cost of living it would be very difficult to manage. The cost of living is going up day by day—it is not for the sake of representation I am making this plea—I am making this appeal because of the difficulties that we experience as legislators.

Unless the salary of legislators is raised to Rs. 500 minimum per month, we will not be able to survive as M.L.As. at all. We should not feel shy to make our representations. After all, to-day a higher grade clerk is able to get Rs. 500 per month whereas we are getting only Rs. 350 per month. The pity is this. The people do not understand and appreciate our difficulties and the amount of work the legislators have to do.

We have to go through a number of books that are delivered at our houses at 9 O'clock in the night. We have to work late in the night to study the papers. Honestly I would like to submit that I have to work till 11 O' clock in the night. People think that M.L.As.' work is gambling. I would say that gambling is also a human activity. It is because of such scandalous talks an impression has been created among the general public that the M.L.As. are idling their time. I would say that the M.L.As. are neither idling their time nor wasting their time. Actually M.L.As. have to go through various papers and books whenever there is a discussion on a subject in the Assembly. I would like to say that for taking part in a discussion the M.L.As. have to work like school boys appearing for S.S.L.C. or Intermediate Examinations.

So that impression also has to be removed. So far as local M.L.As. are concerned, there is no room for them in the Legislators' Hostel and therefore their telephone bills must be met by the Government.

[Tairu K. M. Subramaniam] [1974 ஏப்ரல் 8]

Definitely there is a case for the increase of salary. I think the Hon. the Chief Minister and the entire Cabinet should look into the matter. It is very difficult for an M.L.A. to live with Rs. 350.

Thirdly, with regard to conveyance, the district M.L.A.s have been asking that at least a jeep from the Panchayat Union should be provided for their use. But how can you Mr. Chairman, and I get jeeps? In the City we cannot get jeeps from the panchayat or municipality. So, I think there is a case for an extra conveyance allowance for City M.L.As. if they expect work from us and they do expect work from us. To be honest, I have to say that we have to fight out our case. Some Hon. Friends have mentioned that in other States more amenities are given to M.L.As. but I do not want to say anything on that. At the same time I want that there should be some prestige attached to M.L.As. They should live well. Of course, my Hon. Friend belonging to the Muslim League has stated that M.L.As. should live like saints. But we are all human beings and we have got certain failings. So long as those defects do not affect our work, I do not think that anybody will quarrel with us. What is wrong in playing cards in a City Club? There is nothing wrong in it.

Once again I request that the salary must be increased to Rs. 500.

Thank you, Sir.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய கடமைகளைச் செய்யக்கூடிய போது எந்த அளவுக்கு வசதி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற கோணத்தில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு சட்டசபை அங்கத்தினரும் ஒரு லட்சம் ஹோட்டர் களைக் கொண்டிருக்கும் தொகுதியின் பிரதிநிதிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 100 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஒரு லட்சம் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைக் குறித்துப் பணி புரிவதற்கேற்ற வகையில் வசதி வாய்ப்புகள்

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இருக்கின்றனவா என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகம் பூராவுக்கும் சில பொதுப் பிரச்சினைகளிலும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இன்று இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம், படி—மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை—ஆகியவை இன்றைக்குள்ள பண வீக்கத்தில் போதுமானதாக இல்லை என்பதை யாரும் மறுத்திட முடியாது. இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக பஞ்சப்படி அதிகரிக்கப்பட வேண்டும், சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று குரல் எழுப்புகிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு இன்று இருக்கும் நிலைமையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய 250 ரூபாய் சம்பளம் 100 ரூபாய் படி ஆக 350 ரூபாய் போதுமா என்று பார்க்கும்போது, உண்மையான ரூபாயின் மதிப்பு 18 காசு என்று கணக்கிடும்போது, பழைய 100 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வருகிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

சட்டசபையில் பலதரப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இயல்பாகவே பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழில் செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். சட்டசபை வேலையை கவுரமாக வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு தினசராக இருக்கும் நிலைமையில் அரசியலையே வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டு மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இதுவரை காலம் தள்ளியிருப்பவர்கள் தற்செயலாக சட்டசபையில் அமர்ந்திருப்பவர்கள் அவர்களுடைய கடமைகளைச் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

தபால் கட்டணங்கள் ஏறிவிட்டன. போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் ஏறிவிட்டன. வாழ்க்கைத் தரம் ஏறிவிட்டது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு வரும் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுத வேண்டுமென்றால் தபால் செலவுக்கு குறைந்தது

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 ஏப்ரல் 8]

30 ரூபாயாவது ஒதுக்கி வைக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால் கடமையைச் செய்தவர்களாக முடியாது.

சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்று சொல்லும்போது பணக் காரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் வரும் வாக்காளர்களை அவர்கள் எப்படிப் பராமரிக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது என்னைப் போன்ற சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என் விட்டுக்கு வருகிற பத்துப் பேருக்கு குறைந்த பட்சம் 10 டியாவது கொடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக மனித தர்மம், தமிழ் நாட்டுப் பண்பு அடிப்படையில் சில அத்தியாவசியமான செலவுகளைச் செய்து தான் ஜீரவேண்டும். ஆகவே, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தொகுதியில் இருக்கும் கடமைகளைச் செய்ய இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்தி மொத்தமாக எல்லாம் சேர்த்து 500 ரூபாயாவது கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை வருகிறது. சுகபோக வாழ்வு நடத்துவதற்காக இதைச் சொல்ல வில்லை. அத்தியாவசியமான கடமைகளைச் செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு, திறம்பட வேலை செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு இதனைக் கொடுக்க வேண்டும்.

சபை கூடுவதைப் பற்றிப் பல பேர் கூறினார்கள். சபை அதிக நாள் கூட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது பாட்டா பணம் வாங்குவதற்காக என்ற முறையில் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. 234 அங்கத்தினர்களும் குறைந்த பட்சம் ஏதாவது ஒரு விவாதத்தில் 10 நிமிஷமாவது பேசக்கூடிய அளவுக்கு சபையை எத்தனை நாட்களுக்குக் கூட்டினால் அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில் பார்த்து நிச்சயமாக அதிகமான நாட்கள் கூட்ட வேண்டும். அப்போதுதான் இப்படி இரண்டு நிமிஷம், ஒரு நிமிஷத்தில் பேச்சை முடித்துவிடக் கூடிய நிலைமை மாறும். அந்தந்தக் கட்சியின் கருத்துக்களைத் திறமையாக எடுத்து வைக்க முடியும்.

குறிப்பாக, பட்ஜெட் செஷனையாவது குறைந்த பட்சம் முக்கியமான மானியங்களுக்கு எல்லாம் இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கி அதிகப் படியான நாட்கள் கூட்டவேண்டும். கணக்கைச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. 1957-ல் 40 நாட்கள்தான் கூடிற்று, இப்போது

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அதிகமான நாட்கள் கூடுகிறது என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. இன்று எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிட்டது; பிரச்சனைகள் அதிகமாகி விட்டன. ஜனநாயகத்தில் பல பிரச்சனைகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகப்படியான நாட்கள் கூட்ட முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிரயாணம் என்பது பெரிய பிரச்சனை. அங்கத்தினர்களுக்கு பஸ் டிக்கட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அதிலே நீண்டதூரம் பிரயாணம் செய்து பார்க்கவேண்டும். அந்த அனுபவம் அவர்களுக்கு வேண்டும். திருத்துறைப்பூண்டியில் பஸ்ஸில் ஏறி இரவு முழுவதும் கண்விழித்து விடியற்காலை இங்கு வந்து சேர்ந்தால் மூன்று நாட்களுக்கு ஊசி போட்டுக் கொள்ள வேண்டும், மருந்து சாப்பிட வேண்டும், உடம்புக்கு வேண்டிய போஷாக்கு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. இதனால் நான் பஸ்ஸைக் குறை சொல்லுவதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். கூடுமான வரையில் அதிகப் பிரயாணத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இவ்வளவு கிலோ மீட்டர் தான் ஒரு அங்கத்தினர் ஒரு வருஷத்தில் பிரயாணம் செய்யலாம் என்ற முறையில் ரயிலில் முதல் வகுப்பு பாஸ் கொடுத்தால் ஓரளவு அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய கடமையைச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். இதையும் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு உள்ளபடியே ஒரு அந்தஸ்து இருக்கிறது. ப்ரொட்கோலிலேயே பார்க்கலாம். உத்தியோக பூர்வமான ஸ்பெங்க்ஷனில் முன்னாலே உட்கார வைக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்தஸ்து இருக்கும்போது பொது மக்கள் மத்தியில் நாங்களும் அந்தஸ்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டும்.

சிலபேர் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பளத்தை வேண்டாமென்று எழுதிக் கொடுத்து விடலாம். சுகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் 12 மணிக்கு அசெம்பிளியை முடித்து விட்டு ஒரு மணிக்கு ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் 500 ரூபாய் சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 ஏப்ரல் 8]

வர்கள் சம்பளத்தை வேண்டாமென்று எழுதிக் கொடுக்க நூல்ஸ் இருக்கிறது. வசதியாக இருப்பவர்கள், வேறு தொழில் செய்து சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் சம்பளம் வேண்டாமென்று எழுதிக் கொடுக்க முடியும். அப்படி எழுதிக் கொடுத்து விட்டால் வசதி இல்லாதவர்களுக்கு இந்த வசதிகளை உயர்த்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டசபை ஹாஸ்டல் பற்றி பேச்சு வந்தது. அது சரியல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களின் ஒழுக்கம் பற்றி பேசுவது washing dirty linen in the public என்று சொல்வார்களே, அதுபோலாகும், அது அவ்வளவு சரியானதல்ல. அதனால் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மத்தியில் உள்ள உறவு கூட கெட்டுவிடும். வேண்டுமானால் அதுபற்றி தலைவர் அவர்களுக்கு எழுதியனுப்பலாம், அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியனுப்பலாம், அல்லது சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கூட்டம் கூட்டி, முன்னவர் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு நிலவரத்தைப் பற்றி பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். அதல்லாமல் சபையில் அதைப் பற்றிப் பேசுவது என்றால் கரடு தட்டிப் போகும் அளவிற்கு, அது நீடிக்கும் முறைக்குக் கொண்டுவந்துவிடும். ஆகவே இந்த விவாதத்தில் அந்தப் பிரச்சனை வந்திருப்பது ரசிக்கக்கூடிய வகையில் இல்லை. நண்பர்கள் என்ற முறையில் கூடிப் பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, உறுப்பினர்கள் தொகுதியில் சுற்றிப் பார்க்க யூனியன் ஜீப்களை கொடுப்பது என்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் விதத்தில் சில விதிகளை ஏற்படுத்தி அந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களிடையே சென்று கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ள முடியும். என் தொகுதியில் இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அங்கு சொல்லி அனுப்பினாலும் சில நேரங்களில் கார் வருவதில்லை. அங்குள்ள ஜீப்களும் சரியான முறையில் ஓடாத நிலையில் இருக்கின்றன. சொந்தத்தில் செலவழிப்பது என்றால் ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்தால் தான் முடியும். டாக்ஸி, பெட்ரோல் செலவு அந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரின் கடமையில் ஒன்று என்ற விதத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு தங்கள்

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

தொகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து உத்தியோகபூர்வமான காரியங்களைக் கவனிக்கத் தக்க விதத்தில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி யூனியனில் ஒரு அறை கொடுப்பது, பஞ்சாயத்து தலைவர்களைச் சந்திப்பது மக்களைச் சந்திப்பது என்ற அடிப்படையில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுப்பது சிறப்பாக இருக்கும்.

உறுப்பினர்கள் சிறப்பாக பணி புரிந்தால் இந்த அரசுக்குப் பெருமை. உறுப்பினர்கள் சிறப்பாக பணிபுரிந்தால் தமிழகம் நல்லமுறையில் போகிறது என்ற புது எண்ணத்தை ஏற்படுத்த வசதியாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வருவதற்கு முன்பு எம். எல். ஏக்களின் கடமைகளைப் பற்றித் தெரிந்திருப்பார்கள் என்பதால் எனது கருத்துக்களை பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வார்கள் என்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாநிலச் சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி என் சார்பாகவும் என் கட்சி சார்பாகவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

தமிழக சட்டமன்றம் மிகப் பெரும் பாரம்பரியம் வாய்ந்தது என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த முறை தொடர்ந்து நீடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக நாம் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தோடு இனிமேல் பாடுபடுவது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம் அரசியலமைப்பில் சட்டமன்றத் துறை, நிர்வாகத் துறை, நீதித் துறை என்ற பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய சட்டமன்றத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தலைமைச் செயலாளர் கண்காணிப்பில் இருக்கிறது என்பதை நாம் தொடர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளுவதா, வேண்டாமா என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எப்படி நிர்வாகத்துறையும் நீதித் துறையும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டுமோ அதேபோல் சட்டமன்றத் துறையும் ஒரு தனித்தன்மையோடு இயங்கவேண்டுமென்பதில் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

பணி புரிகிற செயலாளர் யாருடைய கண்காணிப்பிலும் கட்டுப் பாட்டிலும் இல்லாத அளவிற்கு தன்னுடைய கடமையை ஆற்றுவதற்கு நாம் வழி வகுக்கவேண்டும். பணியாற்றுகிற துணைச் செயலாளர்கள் நிர்வாகத்துறையின் கண்காணிப்பிலும் கட்டுப் பாட்டிலும் இல்லாத அளவிற்கு சட்டப் பேரவைத் தலைவர், செயலாளர் ஆகியோருடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வருகின்ற அளவிற்கு நாம் இத்துறையின் அமைப்பை உருவாக்குவது நம் முடைய சட்டமன்றப் பணிகளை மேலும் செம்மைப்படுத்துவதற்கு நாம் வழிவகுத்தவர்களாவோம்.

இங்கு பணியாற்றுகிற இதர அலுவலர்கள் எந்தெந்தத் துறைகளிலிருந்து வந்து பணியாற்றுகிறார்கள், எத்தனை காலமாக பணியாற்றுகிறார்கள், என்ன அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பெற்ற அனுபவத்தை முழுக்க, முழுக்க, சட்டமன்ற துறைக்கு செய்கிறார்களா என்றால் திடீர் என்று வேறு துறைக்கு மாற்றப்படுகிற சூழ்நிலையும் வேறு துறைகளிலிருந்து இங்கு பதவி உயர்வு தருகிற சூழ்நிலையும் இருப்பதை இப்போதைய நிலையில் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே சட்டமன்றத் துறை தனியாகச் செயல்படுவதற்கு நாம் வழிமுறை காண வேண்டும்.

சட்டமன்ற செகரட்டேரியேட்டை நாம் உருவாக்கினால் இந்தச் சூழ்நிலை இல்லாமல் நாம் பாதுகாக்கமுடியும் என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்றத் துறையில் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஒன்றை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். டெல்லியில் பார்லிமென்டரி அலிபேர்ஸ் ஐக் கவனிப்பதற்காகவே ஒரு தனி அமைச்சரகத்தையே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் மாநிலத்தில் இதுபோன்ற ஒரு அமைப்பு முறை இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆராய்ச்சிப் பிரிவுக்குச் சென்றால் தகுந்த ஆலோசனைகள் வழங்குகிற அளவிற்கு அங்கு அனுபவம் உள்ளவர்கள், பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லாத நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில் இருப்பதைப் போல் இங்கும் ஒரு தனிப் பிரிவுக்கு ஏற்பாடு செய்து சட்டமன்ற

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

உறுப்பினர்களுக்குத் தேவையான தகவல்களைத் தருவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழக சட்டமன்ற நூல் நிலையம் சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தது என்று நாம் ஒருகாலத்தில் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இன்று என்ன நிலைமை என்றால் அந்தப் பெருமை குறைந்து அதிக நூல்கள் இல்லை என்கிற நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நாம் ரூ. 8,000 தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதாது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல மாநிலச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளையும், பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளையும் நாட்டு நடப்பு களையும் தெரிந்து கொள்கிற அளவிற்கு இன்னும் பல நூல்களை வாங்கி நூலகத்தைப் பெருக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றச் செயலாளர் அவர்களை வேறு எந்தப் பணியிலும் ஈடுபடுத்தக்கூடாது. சட்டமன்றப் பணியைத் தவிர வேறு எதையும் கவனிக்கிற அளவிற்கு ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கக் கூடாது என்பது என் தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும்.

மேலும் குழுக்கள் அமைக்கிற நேரத்தில் ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் ஒரு துணைச் செயலாளரை நாம் போட்டு அந்தக் குழு ஆற்றுகிற பணிகளைக் கண்காணிக்கவும் சொல்கிற கருத்துக்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை இனிமேலாவது உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றம் கூடுகிற நாள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நாட்டில் பிரச்சனைகளை ஆராய வேண்டிய நாம் கூடிக் கலைகிற நிலை இல்லாமல் பல நாட்கள் கூடி நம் விவாதத்தை விரிவுபடுத்தி நல்ல கருத்துக்களைக் கூறி என்னென்ன விளக்கங்கள் அளிக்கவேண்டுமோ அவற்றை அளிக்கும் விதத்தில் அதிக நாட்களை விவாதத்திற்காக ஒதுக்குவது சாலப் பொருத்தமாகயிருக்கும்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

மற்ற மாநிலச் சட்டமன்றங்களில் எவ்வளவு நாட்கள் நடக்கின்றன என்கிற புள்ளிவிவரத்தை சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்குவார்கள். நம் மாநிலச் சட்டமன்றம் ஓரளவிற்கு அதிக நாட்கள் கூடுகின்றது என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும், மற்ற மாநிலச் சட்டமன்றங்களை விட பாரம்பரியம் மிக்க மன்றம் நமது மன்றம் என்பதால் நாம் கூடுகிற நாட்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையில் இடம் ஒதுக்குவது பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் கூறுவது பொருத்தமாகியிருக்கும். நம் சட்டமன்றத்தில் ஒரு பாரம்பரியத்தை நாம் உருவாக்கி வருகிறோம். முன் வரிசையில் முன்னாள் அமைச்சர்கள், முன்னாள் பேரவைத் தலைவர்கள், முன்னாள் வேரவைத் துணைத் தலைவர்கள், ஆகியோருக்கு இடம் ஒதுக்குகிற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் தொடர்ந்து உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சில காலமாக இந்தப் பாரம்பரியம் பின்பற்றப்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள் இந்த அவையில் பேரவைத் தலைவராக இருந்தவர். அமைச்சராக இருந்தவர். அவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்த பிறகு அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதில் பிரச்சனை எழுந்தது. இரண்டாவது வரிசையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. அவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விட்டு வெளியேறிய பிறகும் அவருக்கு அந்த பாரம்பரியம் பின்பற்றப்படவில்லை. நான் இதை ஏன் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால் நம்முடைய மரபை நாம் காக்கவேண்டும். யாராக இருந்தாலும் பாருபாடு இல்லாமல் அந்தப் பாரம்பரிய முறைப்படி இடம் ஒதுக்குவதுதான் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆகவே, அதிலே எந்த விதமான பாரபட்சமும் இருக்கக் கூடாது என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8 / [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாமன்றத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் வெளி உலகத்திற்குத் தெரிவிக்கும் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவது பற்றி ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பிய நேரத்தில் இதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு இருப்பதாகவும், அவர்கள் கண்காணிக்கிறார்கள் என்றும் பேரவைத் தலைவர் சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அவையில் இருக்கும் நடவடிக்கை பற்றியும், இடத்தைப் பற்றியும் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு பேரவைத் தலைவருக்கு மட்டும் இருக்கிறது என்பதால்தான் இந்தப் பிரச்சனையை வற்புறுத்தி வருகிறேன். அந்த ஒரு குழு இருந்தாலும், அந்தக் குழுவை அழைத்து எப்படி இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் ஒரு பத்திரிகைக்கு ஒரு இடம், இன்னொரு பத்திரிகைக்கு இரண்டு பேர் உட்காரும் இடம் என்ற முறையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தென்னகம், சமீந்தி, மக்கள் குரல், புரட்சி மலர் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு கீழே இடம் ஒதுக்கப்படாமல், மாடியில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது நியாயமா என்பதை பேரவைத் தலைவர் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரஸ் அட்வைசரி கமிட்டி அதை முடிவு செய்கிறது. பேரவைத் தலைவர் இடம் ஒதுக்குவது இல்லை. அவர்களை இந்தப் பேரவை முடிந்தவுடன் வந்து என்னை சந்திக்கும்படி கூறியிருக்கிறேன். இதிலே பேரவைத் தலைவருக்கு எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: இடம் ஒதுக்கும் பிரச்சனை சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். உங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று இல்லை, நீங்கள் ஆலோசனை கூறி ஒரு பத்திரிகைக்கு ஒரே நேரத்தில் ஒரே நிருபர்தான் அமர வேண்டுமென்ற முறை அனுசரிக்கப்பட்டால் எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் தகுந்த முறையில் இடம் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். வெளியில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ சில குறிப்பிட்ட பத்திரிகைக்கு மட்டும் சலுகை கொடுத்து இடம்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

ஒதுக்குகிறார்கள். இதிலும் பாகுபாடு காட்டப்படுவதாக வெளியில் பேசிக் கொள்கிற காரணத்தால் அந்தப் பாகுபாட்டைத் தடுப்பதற்கு பேரவைத் தலைவர் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சட்டப்பேரவைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனையோ கேள்விகள் கேட்கிறோம். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வருகிறோம். உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புகிறோம். இப்படிக் கொடுக்கிறபோது பேரவைத் தலைவர் உறுப்பினர் யார் என்று பார்க்கக் கூடாது. எந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாலும் ஒரு காரணத்தைக் காட்டி, சில பல நேரங்களில் காரணத்தைக் காட்டாமலும், அவை திருப்பியனுப்பப்படுகின்றன என்று நான் சுட்டிக் காட்டுவது சாலப்பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான கேள்விகள் கொடுத்து இருக்கிறேன். இருந்தாலும் பல கேள்விகள் திருப்பியனுப்பும் நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் திருப்பியனுப்பப்படுகிறது என்று காரணம் காட்டுகிறார்கள். உதாரத்திற்குச் சொல்கிறேன், கல்லணைக்கு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி டிஸ்அலவ் செய்ததைப் பற்றி சட்டசபையில் பேசக்கூடாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாகச் சொன்னார்கள். கோவை செழியன்கூட 150 கேள்விகள் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் 4 தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பொதுவாகக் கேட்கிற நிலைமை வேறு. ஒவ்வொரு கேள்வியாக எடுத்துப் படித்து, அது டிஸ்அலவ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பேசுவது முறையல்ல.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் திருப்பியனுப்பப்படுகிற நேரத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அல்லாதவர்களிடமிருந்தும் கேள்விகள் வருகின்றன. அவற்றைப் பார்த்தும் பேரவைத் தலைவர் பரிசீலிக்க வேண்டுமா? யார் யாரோ

1974 ஏப்ரல் 8]

கேள்விகள் அனுப்புகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தாங்களே கேள்விகளை அனுப்பவேண்டும். அதிலே சில கேள்விகள் எப்படியெப்படி வருகின்றன என்று தெரியும். அதற்கான விளக்கங்களையெல்லாம் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. அறையில் வந்து கேட்பது தான் சரி. இங்கே பேசுவது முறையல்ல.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர்தான். ஆகவே, உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கின்ற எல்லா உரிமைகளும், கடமைகளும், பேரவைத் தலைவருக்கும் இருக்கிறது என்பதை நான் சில சான்றுகளைக் காட்டி சுட்டிக்காட்டுவது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். (குறுக்கீடு) தலைவரவர்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களுடைய நிகழ்ச்சியைப்பற்றி சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது நம்முடைய

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது சரியல்ல. பாராட்டியும் பேசக் கூடாது, பழித்தும் பேசக் கூடாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. பேரவையில் நடக்கும் சில முறைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. நம்முடைய அவையில் நமக்கு ஒரு சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இந்த விதிமுறைகளைப்பின்பற்றி நம்முடைய சட்டமன்றத்தை நடத்துவது நம்முடைய மரபாக இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்பிய நேரத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே பேசக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்ற ஒரு சில பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பயன்படுத்துங்கள் என்று தாங்களே சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று . . .

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையில் என்ன பேசலாம் என்று சொன்னால், இந்தத் துறை பற்றி பேச வேண்டும். பேரவைத் தலைவர் கொடுத்த தீர்ப்பு, நடவடிக்கை பற்றி பேசக்கூடாது. சட்டமன்றத்துறை மானியமாக இருந்தாலும் அவற்றைப் பற்றி இதில் பேசக்கூடாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஆகவே, நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு நல்ல பாரம்பரியம் உள்ளது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். ஆகவே, அந்தப் பாரம்பரியத்தை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு நாம் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் உதவி புரிய வேண்டும்.

சட்டமன்ற விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்திப் அவர்கள் தெரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன கருத்துக்களை நாம் அத்தனை பேரும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இருக்கின்ற குறைபாடுகள், நடக்கின்ற சில நிகழ்ச்சிகள், இவற்றை அப்படியே விட்டுவிட்டால் வரும் காலத்தில் நம்முடைய தமிழக சட்டமன்றத்தின் பாரம்பரியமும், பெருமையும் கொஞ்சம் கீழே இறங்கும் நிலை வந்து விடும். ஆகவே, பேரவைத் தலைவர் கண்காணிப்பாக இருந்து, அத்தனை உறுப்பினர்களும் கட்டுப்பாடு உணர்வோம், கடமை உணர்ச்சியோடும் செயலாற்றி தமிழகத்தில் ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்குவதற்கு நல்ல யோசனை எடுத்து வைத்து செயலாற்றுவது சாலப் பொருந்தமாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த முறையில் நம்முடைய அவை நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை இந்த அளவில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் சார். பெரியவர் கனம் மணலி பேசுகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வக்கீல் தொழில் செய்தும் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்களாம். உண்மையிலேயே சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்வதால், வக்கீல் தொழில் செய்ய முடியவில்லை.

1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொன்னார்களாம் என்றார்கள், நீங்கள் கேட்கவில்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வழக்கறிஞர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் வேறு வேலை செய்ய முடியவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது, தவறான முறையில் அவர் சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே, அவற்றை சபைக் குறிப்பிடுவதற்கு நேரமிட்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது ஒன்றும் தேவையில்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I want to offer a few remarks regarding the State Legislature Demand. Many members have spoken extensively on this Demand, spoken about the facilities to be provided for legislators, etc. I also wish to offer a few remarks regarding the facilities to the members, to the staff of the Legislature and also to the Ministers. Nobody has told about Ministers. They are also our colleagues and they must be given good facilities.

Regarding our honorarium, I am sorry to state that most of the members including ruling party members and Opposition party members are suffering a lot. The increase in cost of living has added to our burden. Previously people were not going to M.L.As. but now the story is different. So many people come to us and we have also to contact our constituency people often to hear their grievances and try to do the needful. So the burden of legislators has increased. So it is necessary that their facilities should be increased so that they could do justice to the people.

Regarding tape-recording, I wish to state that previously I was speaking in Telugu. But my speeches had not been recorded because there was no tape-recording system. It is necessary to record every word spoken and for that facilities may be provided by having tape-recorder so that the exact words spoken may be got. It will be very useful for members.

Regarding phone, all the party offices should be provided with phone as is done in Mysore. That will facilitate our doing good to the people.

[Thiru B. Vtnkataswamy] [1974 ஏப்ரல் 8]

Regarding peons working here, they have put in more than four or five years service but still they have not been confirmed. That should be done.

Regarding library, there are no good facilities. You must have good facilities if M.L.As. were to sit and read books calmly. But actually it is congested. It is better to give more facilities. Regarding peons working there, the daily batta of Re. 1/- is not at all sufficient. It is meagre. They are also working like us from morning to night and the daily allowance should be increased. This may be considered.

Regarding railway passes, I hope the Hon. Minister will announce the same in his reply. That is very necessary. Today morning I came by bus. What amount of difficulty I underwent. Even now I am tired and I feel sleepy. Such thing will not be there if we travel by train. Our discomforts should be minimised. Then we can be more brisk and do more service to the people. I hope the Hon. Chief Minister will grant railway passes for us and announce the same in the House.

I regret to say that no facility has been given to M.L.As. for recreation. We require recreation to make our minds more alert. But facilities for recreation are not there.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரெக்ரியேஷனுக்கு நேரம் எங்கே தொகுதி மக்கள் விட்டு வைக்கிறார்கள்?

THIRU B. VENKATASWAMY : In the evening time, facilities may be provided for playing of volley ball and some indoor games. That will improve our health.

Regarding the premises of the hostel, I want to say that more. Whenever we want cloth or bed-sheet, it should be made available. Otherwise the reply of "no store-keeper, Sir, he will come tomorrow" is given. If one is there always by turns, it will facilitate things.

Regarding the premises of the hostel, I want to say that more gardens should be provided with benches, etc., so that we can sit there in the evening and enjoy good music and also 'pranthiya seithigal'. Now we have to sit on the parapet wall and hear the same. Gardens may be raised and maintained beautifully there.

1974 ஏப்ரல் 8] [Thiru B. Venkataswamy]

One Manager should be posted to the hostel so that he could attend to calls of M.L.As. and provide them the necessary information they require about the State. He can act as guide to M.L.As. and provide us all the information we need.

We must also provide quarters for the staff working in the Hostel. The Hon. Minister in charge of Housing Board is there and he can consider this request.

I have given a cut-motion that we should be given scooters. I stressed it last year also. I hope the Hon. Chief Minister would agree to it this year. Many of us are not in a position to go in for a car in these days of petrol scarcity and high cost of petrol. When you are giving scooters to all why should the M.L.As. be deprived of that facility? Many of us would like to go in scooter. I hope the Hon. Leader of the House will consider this request sympathetically and do the needful.

With these words, I conclude my speech.

*திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவை முன்னவரால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக ஆளும் கட்சியினரின் சார்பிலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குப் போதிய நேரம் கிடைப்பதில்லை. காலையில் நீங்கள் கொடுத்த விவரங்களிலிருந்து பார்த்தால்—எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நிச்சயம் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—கேள்வி நேரத்தில் 100-க்கு 6 கேள்விகள் என்ற அளவுக்குத் தான் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நேரம் கிடைத்திருக்கிறது. 100-க்கு 94 கேள்விகள் சராசரி எதிர்க்கட்சியினருக்கு போய் இருக்கிறது. நீங்கள் கொடுத்த பட்டியலிலிருந்து, உங்கள் அறிக்கையிலிருந்து நாங்கள் தெரிந்து கொள்கிறோம். எதிர்க்கட்சியினர்கள் உள்ளபடியே இவ்வளவு சலுகைகள் பெற்றதற்குப் பின்னாலே தொகுதிகளில் போய் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் செயல்படுவதில்லை என்ற ஒரு எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியில்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 8]

ஏற்படுத்துகிறார்கள். அவையினுடைய தலைவர் என்ற வகையில் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்து சமமாக எங்களுக்கு நேரம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும். நாங்கள் அதிக எண்ணிக்கை உடையவர்களாக இருந்தாலும், ஐம்பது சதவிகித நேரத்தை ஆளும் கட்சியினருக்கும், 50 சதவிகித நேரத்தை எதிர்க் கட்சியினருக்கும் என்ற அடிப்படையிலாவது நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் முதன் முதலில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் சில சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள். விதி 42-ன் கீழ் அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அன்றாடம் சில நேரங்களில் நடைபெறுகிற திடுக்கிடும் தகவல்கள், சில பரபரப்பான தகவல்கள் பற்றி அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே 1/2 மணி நேரமாவது 'ஸீரோ ஹவர்' என்று வைத்து, அதில் ஆளும் கட்சியினரும் பங்கு கொள்வதன் மூலம் நாட்டில் நடைபெறுகின்ற இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களை ஆளும் கட்சியினரும் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், திடீரென்று மின்சாரம் ஒரு ஊரில் நின்று போய்விட்டது, சில றிடங்களில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்றால், ஏதோ எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தான் விவசாயிகளிடத்தில் அக்கறை கொண்டு இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள் என்பது போலவும், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படுவதில்லை என்பது போலவும் ஒரு எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உண்டாகிறது. ஆகவே, ஆளும் கட்சித் தரப்பினர்களும் எங்கள் ஊரில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் அதை அவை முன்பு எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் வகையில் அரை மணி நேரமாவது 'ஸீரோ ஹவர்' என்று ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவை முன்னவரோடு கலந்து அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8]

[திரு. நா. வீராசாமி]

அடுத்து, இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக சட்டமன்ற விடுதிகளில் சில வசதிகள் தேவை என்று சொன்னார்கள். அங்கே சில வசதிகள் செய்து கொடுப்பது வரவேற்கத் தக்கது என்று நான் நினைக்கிறேன். கோவை செழியன் அவர்கள் இதிலே கட்சி வேறுபாடு இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு சம்பளம் அதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாக இந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சம்பளம் இருந்தால் கட்டுப்படியாக இருக்கும் என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள்தான் நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், அமைச்சர்களுக்கும் கூட சம்பளத்தை கொஞ்சம் ஏற்றிக் கொள்ளலாம். 480 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். இதிலே ஒரு கோடி ரூபாயாவது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் செலவு செய்வதில் தவறில்லை.

ஆந்திராவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 300 ரூபாய் சம்பளமும் 200 ரூபாய் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். ராஜஸ்தானில் 300 ரூபாய் சம்பளமும் 200 ரூபாய் கன்சாலிடேட்டட் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். பஞ்சாபில் 500 ரூபாய் சம்பளமும் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். இமாச்சலப் பிரதேசம் ஒரு சுண்டைக்காய் மாநிலம்—அங்கே 500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மத்தியப்பிரதேசத்தில் 400 ரூபாய் சம்பளமும் 200 ரூபாய் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். உத்தரப்பிரதேசத்தில் 300 ரூபாய் சம்பளமும் 200 ரூபாய் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். குஜராத்தில் 300 ரூபாய் சம்பளமும் 150 ரூபாய் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். நாகாலாந்தில் 300 ரூபாய் சம்பளமும் 200 ரூபாய் அலவன்ஸும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே நாங்கள் அப்படிக்கேட்கவில்லை. சில வசதிகளை செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசியதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பொறுமையோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தால் அவர்கள் எல்லாம் அவர்களைக் கொஞ்சம் சரிகட்டி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 8]

நாங்கள் எல்லாம் தொகுதிக்குப் போகிறோம். இப்போது பஸ்ஸுக்கு பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லா ஊர்களுக்கும் பஸ் வசதி இருந்தாலும் சில நேரங்களில் பகல் வேளையில் அலுவல் காரணமாக அதிகாரிகளையும் அமைச்சர்களையும் சந்தித்துவிட்டு—எங்களுக்காக அல்ல; தொகுதி மக்களுக்காக—இரவு வேளையில் தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. இரவில் ரயில்தான் வசதிபாக இருக்கும். ஆகவே, ரயிலில் இலவசமாக போய்வர வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அப்படிக் கேட்கும்போது ஏதோ இங்கே உள்ளவர்களுக்கு புதிதாக உத்தரவு போட வேண்டுமென்று இல்லை. இன்றையதினம் இந்தியா முழுவதும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் போய் வருவதற்கு சில மாநிலங்களிலே வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்கத்தாவிலே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கிலோமீட்டர் அகில இந்தியாவிலும் சுற்றலாம். அவர்கள் மாநிலத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும் ரயிலில் போகலாம். பஞ்சாபிலும் அதைப்போல செய்திருக்கிறார்கள். ராஜஸ்தானில் 12,000 கிலோமீட்டர் கன்னியாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீர் வரை போக வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு காஷ்மீர் எல்லாம் வேண்டாம். தமிழ்நாட்டிலே சுற்ற ரயில் பாஸ் கொடுங்கள்; போதும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் புன் சிரிப்பு செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வசதியைச் செய்து தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்; அதை இன்றைக்கே அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக டெலிபோன் கட்டணம் இருக்கிறது. டெலிபோன் அதிகமாக நாங்கள் பயன்படுத்துகிறோம் என்றால், அது எங்கள் சொந்த வேலைக்காக அல்ல. தொகுதி மக்களின் நன்மைக்காகத்தான் பயன்படுத்துகிறோம். நீங்கள் வேண்டுமானால் டெஸ்ட் பண்ணி பாருங்கள். பொதுமக்களுக்காகத்தான் போன் செய்கிறோம். அப்படி இருந்தாலும் நாங்கள் செய்கின்ற எல்லா கால்களுக்கும் உரிய கட்டணத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் குறைந்த பட்சம்—மினிமம் சார்ஜ் என்று ஒரு குவார்ட்டருக்கு இவ்வளவு என்று வரையறை செய்து, அதை பாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8]

[திரு. நா. வீராசாமி]

எங்களுக்கு ஏராளமான தபால்கள் வருகின்றன. அந்த தபால் களுக்கு நாங்கள் பதில் எழுதி அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தனியாக ஸ்டாம்ப் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கவரும் லெட்டர் பாட்-ம் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஸ்டாம்பு கொடுக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கவரும் தாளும்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று வருத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அவையிலுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் ஆளுக்கு ஒரு பேனா கொடுக்க வழிவகை செய்யப்படும் (சிரிப்பு).

திரு. நா. வீராசாமி: பேனாவுக்கும் நன்றி சொல்ல வேண்டியது தான். உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 1,000 ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்ப் கொடுத்து வையுங்கள். அந்த ஸ்டாம்பை தவறான வழியில் செலவிட மாட்டோம் என்று உறுதிமொழி தருகிறோம். 1,000 ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்ப் கொடுத்தால் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு செலவிடுகிறோம் என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். உதாரணமாக இந்த ஆண்டு 400 ரூபாய் ஸ்டாம்பை செலவிடுகிறோம் என்றால் அடுத்த ஆண்டுக்கு அந்த 400 ரூபாய்க்கான ஸ்டாம்ப் மட்டும் கொடுத்தால் போதும்.

அடுத்து, நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே பணியாற்றுகிற ரிப்போர்ட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'ஹை ஸ்பீடு' பாஸ் செய்துவிட்டு வருகிறார்கள். மொத்தமாக 20 ரிப்போர்ட்டர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். பார்லிமெண்டில் இருக்கின்ற ரிப்போர்ட்டர்களுக்கு 1,000 ரூபாய், 1,200 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் ஸ்பெஷல் பே வேறு கொடுக்கிறார்கள். 'ஹை ஸ்பீடு' பாஸ் செய்வது மிகவும் கஷ்டம். எழுதுவதும் ரொம்ப கஷ்டமான வேலை. நீங்கள் ஒரு 10 நிமிடம் எழுதிப் பார்த்தால் தெரியும் எப்படி இருக்கிறது என்று. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் ஒரு ரிப்போர்ட்டர் இருக்கிறார். அவர் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாகவும், திறமையாகவும் செயல்படுகிறார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் சுறுசுறுப்பாகவும் திறமையாகவும் இருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய ஆயுள் காலம் குறைவு. அவர்களுடைய ஆயுளில் 25 சத

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 8]

விகிதம் குறைந்துவிடுகிறது என்று ஒரு இங்கிலாந்து நாட்டுக் காரர் 1910 ஆம் ஆண்டில் கூறியிருக்கிறார். ஆகவேதான் டைப்பிஸ்ட், ஸ்டேனோக்களுக்கு ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆயுள் குறைவு என்பதை யார் கண்டுபிடித்தார், எப்போது கண்டுபிடித்தார்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினர் இப்படி தவறான தகவலைத் தந்தால், ஸ்டேனோகிராபர்களுக்கு பஞ்சம் வந்துவிடும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : இது தவறான தகவல் அல்ல. முற்றிலும் உண்மைதான். அதனால்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் அந்த வேலையை விட்டுவிட்டு, ஓடிவந்து விட்டார்கள் (கிரிப்பு).

திரு. நா. வீராசாமி : நான் தவறான தகவலை இதற்காக கொடுக்க வேண்டியதில்லை. டைப்பிஸ்டுக்கு 10 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கிறார்கள். ஸ்டேனோகிராபர்—சுருக்கெழுத்து லேயர் பாஸ் பண்ணியிருந்தால் 15 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்; ஹையர் பாஸ் பண்ணியிருந்தால் 40 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இந்த 40 ரூபாய் கொடுப்பது, அவர்கள் பால், முட்டை வாங்கி சாப்பிட்டு திடமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். சத்துணவு சாப்பிட்டால்தான் மற்றவர்களைப்போல தன்றாக இருப்பார்கள். அதற்காகத்தான் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம்—போலீஸ் ரிப்போர்ட்டர்களுக்கு 79 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த அடிப்படைச் சம்பளத்தை 225 ரூபாயிலிருந்து 425 ரூபாய்க்கு உயர்த்தி இருக்கிறது; 75 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பேயும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய குவாலிபிக்கேஷன் ஹையர் கிரேடு. நம்முடைய சட்ட மன்ற ரிப்போர்ட்டர்கள் அதற்குமேல் 'ஹை ஸ்பீடு' பாஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும். பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்பெஷல் பே கொடுக்கவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எத்தனையோ பேர்களுக்கு—அபிரகணக் கானவர்களுக்கு இலட்சக்கணக்கானத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ வாரி வாரி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 20 ரிப்போர்ட்டர்களுக்கும் 75 ரூபாய் ஸ்பெஷல் பே கொடுப்ப

1974 ஏப்ரல் 8]

[திரு. நா. வீராசாமி]

பதினால் செலவு ஒன்றும் அதிகமாகிவிடாது. மிகக் குறைந்த தொகைதான் இதற்குச் செலவாகும். அவர்களுக்கு பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருந்தாலும், இந்த விஷயத்தை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய 'விப்' இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் விப் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் மற்ற பல மாநிலங்களில் 'மினிஸ்டர் பார் பார்லிமென்டரி அஃபேர்ஸ்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரம், அரியானா, மத்தியப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த விப் பதவி ரொம்ப, ஆபத்தான ஒரு பதவி. நெருங்கிய நண்பர்கள் அவரிடம் ஏதாவது பேசலாம் என்று போனால் கூட பேசுவதற்கு நேரம் கேட்கத்தான் வருகிறார் என்று நினைத்து ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள். இந்த வகையில் நண்பர்களைக் கூட இழக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய கொறடாவுக்கு மினிஸ்டர் அந்தஸ்து கொடுக்கப்படா விட்டாலும் அவருடைய அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டும்; அவர்களுக்கு அதிக வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய மாநாடு 1968-ல் சிம்லாவில் நடைபெற்றது; 1970-ல் சென்டிரலில் நடைபெற்றது; 1972-ல் போபாவில் நடைபெற்றது. அந்த மாநாடுகளிலே பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானங்களை பரிசீலனை செய்து பார்த்து, இங்கே இருக்கக்கூடிய வி்ப்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

480 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். இவ்வளவு தொகை செலவிடும்போது இந்தத் துறைக்கு 40,27,700 ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மொத்தச் செலவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது 0.1 சதவிகிதம் தான் வருகிறது. நான் சொல்லியிருக்கின்ற கோரிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினால் கூட 0.12 சதவிகிதம் தான் வரும். அவ்வளவு குறைந்த செலவுக்கான கோரிக்கைகளைத்தான் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகவே, நான் குறிப்பிட்ட எல்லாக் கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றி, சலுகைகளை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம் நடைபெறுவது இன்று கடைசி நாள். ஆகவே, ஒரு மணியோடு இந்த மன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைய வேண்டும். இன்னும் முடியாததால் அவையின் அனுமதியுடன் காலத்தை கொஞ்சம் நீட்டிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் இந்த மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே, இந்த மன்றமானது அதிக நாள் கூட வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்களாலும் பேசப்பட்டது; பல தரப்பிலும் பேசப்பட்டது. அதை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சனைகள் பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை என்று புகார் சொல்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மன்றம் நடைபெறும் நாட்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது மன்ற உறுப்பினர்கள் பற்றி எல்லாம் பல காரியங்களைச் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்திலே நாம் எப்படி நடந்துகொள்கிறோம் என்று ஒருகணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை இது கொஞ்சம் கசப்பாக இருந்தாலும், பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த மன்றத்திலே செயலாற்ற நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சில நேரங்களில் நமக்கு ஆவேசம் வரும்; ஆத்திரம் வரும்; கோபதாபங்கள் வரும். ஆனால் உடனடியாக அதைத் தணிப்பதற்கு சுவையான வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தி நாம் எல்லோரும் ஒரே குடும்பம் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி எல்லோரும் ஒரே குடும்பம் என்ற முறையிலே டரிமாறிக்கொள்வது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

(பிற்பகல் 1.00)

உதாரணமாக பலரும் சில உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் வேண்டுமென்றே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றும், பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன் என்றும்—சம்பந்தம் இல்லாத நேரத்திலும் கூட சபை நடவடிக்கையில் குறுக்கிடுவது ஒரு வழக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொன்னார்கள். பேச்சில் குறுக்கிட வேண்டும் என்பதற்காக ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று எழுப்புகிறார்கள் என்றார். சிலர் பேசுகிற நேரத்தில் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பித்தான் தீர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பேரவைத் தலைவர் இருக்கிறார். தீர்ப்புச் சொல்கிறார். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புகிறபோது எனக்கு நானே அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானம் பண்ணிக் கொள்ள முடியாது. ஆக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்புவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அவர்கள் பானல் ஆப் சேர்மென்கை அந்த இடத்தில் உட்காருகிறபோது அந்தத் தீர்ப்பை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே குறுக்கிடுவதனால் அது கஷ்டமாக இருக்கிறது. யாரையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எப்படி இந்த மன்றத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கே அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

சட்ட மன்ற விடுதிகளைப் பற்றி பலவிதமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அங்கிருக்கிற வசதிகள் போதவே போதாது என்பதை நானும் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல சூழ்முகள் ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. ப்ளஷ் அவுட் இயங்கவில்லை. பாத் ரூம்களில் இருந்து தண்ணீர் போகவில்லை. ஓட்டை உடைசல்களுடன் பல கப்போர்டிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடத்தை வெளியில் இருந்து பார்த்தால் அலங்காரமாக இருக்கும். உண்மையில் அறைகள் சரியான முறையில் இல்லை என்பதை பல உறுப்பினர்களும் ஒத்துக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 8]

கொள்வார்கள். அதேமாதிரி இ.என்.எச். ஹாஸ்டலை பி.டபிள்யூடி-யிடம் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் நம் இலாக்காவே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கிற காமன் லெட்ரின், காமன் பாத் ரூம் எல்லாவற்றையும் அகற்றிவிட்டு—ஒவ்வொரு அறைக்கும் பாத் ரூம், லெட்ரின் கட்டுவதற்கு அங்கே வசதி இருக்கிறது. 3 அறைகளை 2 அறைகளாக வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். அதுபற்றி என்னியர்களை வைத்து ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த இலாக்காவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பல ப்யூன்கள் இருக்கிறார்கள். 62 இல் இருந்து பணியாற்றி வருகிறவர்களை இன்னமும் நிரந்தரமாக்கவில்லை என்று அடிக்கடி எங்கனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை வருகிற வேகன்சியிலாவது நிரந்தரமாக்க இலாக்கா நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லெஜிஸ்லேச்சர் செக்டரேரியட்டைப் பற்றி இதற்கு முன்பாகவும் பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு வேலைக்கு வருகிறவர்கள் க்ராஜ்வேட்டாக இருக்க வேண்டும். டபிள் க்ராஜ்வேட், லா க்ராஜ்வேட்டாக எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு பதவி உயர்வுக்கு போதுமான வாய்ப்பு இல்லை. செக்டரேரியட்டில் மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு நிறைய ப்ரமோஷனல் ஆப்பர்டூனிடஸ் இருக்கின்றன. லெஜிஸ்லேச்சர் டிபார்ட்மெண்டில் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகமாக இல்லை.

இவர்களுக்கு என்று தனி காடர் வைத்து ப்ரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். வெளியில் இருந்து அதிகாரிகளைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று முன்பு திரு. ராஜாஜி காலத்தில் ஒரு விதியைப் பிறப்பித்தார்கள். அந்த விதியின் அடிப்படையில் வெளியில் இருந்து மேல்மட்ட உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை அடியோடு தவிர்க்க வேண்டும். அந்த விதியை நிச்சயமாக எடுத்துவிட வேண்டுமென்று

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். டபிள் டிகிரி வாங்கியவர்கள்—சட்டம் படித்தவர்கள் இந்த இலாக்காவிலேயே பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறபோது—இவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அண்மையில் பில் செக்ஷனுக்குப் போகிறபோது பார்த்தால் ஒரு அபிஸ்டென்ட் செக்ரடரி மூம் மாதக் கணக்காக அப்படியே பூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. தற்காலிக ப்ரமோஷன் கொடுத்தாவது—அந்தப் பதவிக்கு உத்தியோக உயர்வு கீழே இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் இவர்கள் மனத்திற்கு அவ்வளவாகக் கஷ்டம் ஏற்படாமல் இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த இலாக்காவில் களார்க்காக வந்தால் களார்க்காகவேதான் ரிடையராக வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது.

க்ராஜ்வேட்டாக இல்லாதவர்கள் டைப்பிஸ்டுகளாக வருகிறார்கள். ரிப்போர்ட்டர்களாக ஆக வேண்டுமென்றால் பத்து இருபது வருஷங்களாவது ஆகும். இவர்களுக்கு எல்லாம் பதவி உயர்வு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். இலாக்காவில் இருக்கிறவர்கள் நல்லமுறையில் செயல்பட்டால்தான் எங்களுக்கும் நல்லமுறையில் செயல்பட அவகாசம் ஏற்படும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வாட்ச் அண்டு வார்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தினசரி ஒரு நாளைக்கு கொடுப்பது 1½ ரூபாய், 2 ரூபாய், 2½ ரூபாய் என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. சாப்பாட்டுக்கே ஒரு வேளைக்குப் போதுமானது அல்ல. குறைந்த பட்சம் 3 ரூபாயில் ஆரம்பித்து 5 ரூபாய் வரையிலாவது அவர்களது படியினை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாட்ச் அண்டு வார்டாக இருக்கிறவர்களுக்கு பீக் காப் கொடுக்க வேண்டும். காந்திக் குல்லாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காந்திக் குல்லாயை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்றாலும்—அவர்களுக்கு பீக் காப்—வெள்ளை கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 8]

அடுத்தபடியாக இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற வசதிகள் போதாது. சீட்டிங் வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். லாபியில் உட்கார்ந்து சாப்பிட உ குடிக்கக்கூட வசதியில்லை. இரண்டு பர்லாங் போய் வாங்கி வருவதற்குள் ஆறிவிடுகிறது. எங்களுக்கு அருகாமையிலேயே அது கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வேறு ஒரு ஆலோசனை கூட கூற விரும்புகிறேன். ஸ்பீக்கரே ரொட்டேஷன் வைத்து, உறுப்பினர்களுக்கு உ கொடுக்கிற ஏற்பாடு சில மாநிலங்களில் இருக்கிறது. அதேமாதிரி--நான் இங்கே இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூடச் சொல்லவில்லை--சூடாக உ உறுப்பினர்களுக்கு ரொட்டேஷனில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். காலை 8½ மணிக்கு வந்து பிற்பகல் 1½ மணி வரை நாங்கள் இங்கே இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இங்கிருக்கிற அறைகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை--எந்த பாத் ரூமிலும் டவல் கிடையாது--சோப்பு கிடையாது. வைத்தால் மறைந்து விடுகிறது என்றும் சொல்லலாம். நாங்கள் பல வெளி மாநில சட்ட மன்றங்களைப் போய்ப் பார்க்கிறபோது இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நன்றாகத் தெரிகின்றன.

இன்னும், பெண்களுக்கு என்று ஒரு அறை இருக்கிறது. எங்களது துணைத் தலைவர் அதைச் சொல்கிறார்கள்--அதில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அங்கே தொங்குகிற கர்டன் கூட பல வருடங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்டது. ஆர்க்கியாலஜிகல் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அது தேவையோ என்னவோ. அங்கு ஒரு அம்மையார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வயோதிக பென்ஷனுக்கு லாயக்காக இருக்கிறார்கள். சுறுசுறுப்பாக அங்கே வருகிற உறுப்பினர்களுக்கு உதவக் கூடியவர்களாக . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வயோதிகராக இருந்தாலும் ரொம்ப ரொம்ப சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறார்கள். அவருக்குப் பாவம் எதற்காக. . . .

(Interruption) Personally I know, I am there. She does very well.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: If she does very well, it is very well.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றி நான் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நமது ஸ்டீப்ரரி திகள் போதாது, அங்கு இட வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு அதிகமான புத்தகங்களை வைக்க வேண்டும். ஸ்டீப்ரரியில் உட்கார்ந்து படிப்பதற்குப் போதிய வசதிகள் இல்லை. அது மிகவும் கிராம்ப்ட் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. புதிய புத்தகங்களை நல்லமுறையிலே வரவழைத்து இன்னும் அதிக அளவிலே வசதிகள் செய்ய வேண்டும். ரூபாய் எட்டாயிரமோ என்னவோ ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது, அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, நல்ல நல்ல நூல்களை, புதிய நூல்களை, சட்டப் புத்தகங்களை எல்லாம் வரவழைக்க வேண்டும். பார்லிமெண்டிலே வருகின்ற எல்லா ரிப்போர்ட்டுகளையும் வரவழைக்க வேண்டும். இந்தமாதிரியான கருத்தை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெளி மாநிலத்திலிருந்து பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஈ.என்.எச்-சில் தான் ரூம் போடுகிறார்கள். புது ஹாஸ்டலில் கொடுக்கவில்லை யென்று பலரும் கூறினார்கள். அவர்களுக்கும் நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். நாம், பிற மாநிலங்களுக்குப் போகின்ற நேரத்திலே நமக்கு நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில், தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் மிகவும் பண்புள்ளவர்கள் என்ற வகையிலே நிச்சயமாக இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ-வுக்கு வருகிற கெஸ்ட்டுகளை எப்படி அமர்த்த வேண்டுமென்ற ஆலோசனைகளையெல்லாம் கூறி இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த செஷன் நடக்கிற நேரத்திலே, யாராவது கெஸ்ட்டுகளை வைக்க வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுத்தால் போதும். ரூ. 5 ஆவது அலவன்ஸாகக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கெஸ்ட்டுகளை தங்க ஏற்பாடு செய்தால் கூடுதலாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 8]

எல்லோருக்கும் அக்காமடேஷன் கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். அதற்கென்று வேண்டுமானால், கெஸ்ட்கள் தங்குவதற்கும், குளிப்பதற்கும், மற்ற வசதிகளுக்கும், டார்மிட்டரி போன்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கு நமது மன்றத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, மேலவை வேண்டாம் என்ற கருத்தை, கோவை செழியன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 169 ஆவது ஷரத்துப்படி, மேலவை வேண்டாமென்று இந்த அவையிலே 2/3 நபர்கள் சேர்ந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி எடுத்துக்கொள்ளலாம். 'creation or abolition' என்று இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகள் எல்லாம் அதிலே இருக்கின்றன. மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது விவாதத்திற்குரிய கருத்தாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, இன்று நமது இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே இரண்டு அவைகளிருக்கின்றன. பல ராஜ்யங்களிலும் இரண்டு அவைகள் இருக்கின்றன. மேலவை தேவை என்ற கருத்தை பல நிபுணர்கள் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, ஜான்ஸ் ஸ்டுவர்ட் மில் என்ற ஒரு பெரிய அறிஞர் இந்த மேலவையைப் பற்றி அவருடைய கருத்தைக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

“ A majority in a single assembly, when it has assumed a permanent character, when composed of the same persons habitually acting together and always assured of victory in their own house, easily becomes despotic and overweening if released from the necessity of considering whether its acts will be concurred by another constituted authority. The same reason which induced the Romans to have two Consuls makes it desirable there should be two chambers; but neither of them may be exposed to the corrupting influence of undivided power even for the space of a single year ”.

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்று அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தினைப் பார்க்கின்றபொழுது கூட, இந்த மன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிக அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், இந்த அதிகாரத்தைப் பற்றி நல்லமுறையிலே சிந்திக்க வேண்டும். பல சட்டங்களை இயற்றுகிறோம், ஆத்திரமாக இயற்றுகிறோம் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு மேலவை தேவை என்ற கருத்தை பல இடங்களில் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். துரிதமாக, சாதாரணமாக, சட்டம் இயற்றி விட்டார்கள் கீழவையினர் என்று சொன்னால், மேலவையினர் ஆறாமா சிந்தித்து, நல்ல நிபுணத்துவம் வாய்ந்த கருத்துக்களை வழங்க அவர்கள் சித்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக இப்பொழுது மேலவையை நீக்க வேண்டுமென்ற முடிவிற்கு வர வேண்டாம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலவை சூப்பர்ஓபீஸுவல் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். அந்தக் கருத்தோடு என்னைப் போன்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை யென்ற ஆலோசனையையும் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

பொதுவாக, நமது மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு அதிக வசதிகள் வேண்டுமென்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். நான் அவைபற்றியெல்லாம் விரிவாகக் கூறத் தேவையில்லை. நாங்கள் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே இருக்கிறோம். பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டியிலே இருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் இன்னும் கமிட்டி ஆபீஸ் போட்டு, அதற்குத் தனி அதிகாரியைப் போடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டிக்கென்று தனி அதிகாரியைப் போட்டு, அவருக்குப் போதிய ஸ்டாஃபைக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியைப் போல், முக்கிய கமிட்டியாக இருக்கிற காரணத்தினால், அந்தக் கமிட்டிக்கு நிச்சயமாக தனி ஸ்டாஃப் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஏப்ரல் 8]

வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். முன்பு பலமுறை இந்தக் கருத்தினை வலியுறுத்திக் கூறி இருக்கிறேன். நிச்சயமாக, அநிலே இருக்கிறவர்களுக்கு அதிகமான வசதியினை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நமது கமிட்டிகள் எல்லாம் கூடவில்லை. பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி அடிக்கடி கூறுகிறது. பிரிவிலெஜஸ் கமிட்டி அடிக்கடி கூடவில்லை, ஹவுஸ் கமிட்டி அடிக்கடி கூடவில்லை. இதைப்பற்றி எல்லாம் நான் யாரையும் குறைத்துப் பேசுவதற்காக வரவில்லை. இந்தமாதிரி இல்லாமல் அடிக்கடி கூடினால் இந்த இலாகாவிலே சுறுசுறுப்பான வேலை நடப்பதற்கு எல்லா சந்தர்ப்பமும் ஏற்படும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆக, பொதுவாக, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மக்கள் மன்றத்திலே நல்லமுறையிலே செயலாற்றுவதற்கு அவர்களுக்குப் போதிய எல்லா வசதிகளும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது, இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் பலரும் இந்த மன்றத்திலே செய்யப்பட வேண்டிய வசதிகள் குறித்தும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெற வேண்டிய வசதிகள் குறித்தும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கி இருக்கிற விடுதியிலே செய்யப்பட வேண்டிய வசதிகள் குறித்தும், இங்கே விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எல்லா உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டிக் காட்டிய முக்கியமான கருத்து சட்ட மன்றம் நடைபெறுகின்ற நாட்கள் அதிகமாகப்பட வேண்டுமென்பது. அதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆண்டுக்காண்டு ஓரளவுக்கு அதிகமான அளவுக்கு நாட்களை மிகுதிப்படுத்தி நடத்துகின்ற அளவுக்குத்தான் நம்முடைய செயல்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன என்பதனை நான் முதலிலே குறிப்பிட்டேன்.

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

162-லே 40 நாட்கள் நடைபெற்றது, 1967-லே 42 நாட்கள், பிறகு 48 நாட்கள் நடைபெற்றது. சென்ற ஆண்டு 66 நாட்கள் நடைபெற்றது. இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 70 நாட்களுக்கு மேல்தான் செல்லக்கூடும். இதுவரையில், ஜனவரியில் நடந்தது, இந்தத் தொடர் கூட்டத்தைச் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 45 நாட்கள் வரக்கூடும். அதிக நாட்களாகக் கூடாது என்பது அரசிஷ்டைய நோக்கமல்ல. அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எவ்வளவு நாள் வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ, அவ்வளவு நாட்களை ஒதுக்கு வதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உறுப்பினர்கள் அக்கறை காட்டுகிறார்களோ, அதைப் பொறுத்துதான் இது அமையும். அந்த வகையில் உறுப்பினர்கள் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளித்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் இங்கே வருகின்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் விடையளிக்கும்போது, எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு பார்ப்போமானால், ஆர்வமும், அக்கறையும் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. நாட்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்திலே முடிவு செய்து வருகிறோம். அதை ஆராய்ந்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒருங்கிணைந்து எந்த அளவு அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாமோ, அந்த அளவு அதிகப்படுத்தி நாட்களை ஒதுக்கலாம். ஆனால் தேவையான அளவுக்கு ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்கள் அக்கறை காட்டுவார்களானால் அவ்வப்பொழுது அந்த அளவுக்கு ஆக்கிக்கொள்ளலாம்.

வேறு பல மாநிலங்களில் கிட்டத்தட்ட சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த 60, 40 நாள் என்ற அளவுக்குத்தான் வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். கேரள அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களிடத்தில் ஒரு 5, 6 நாளாக தந்தி மூலம் கேட்டபொழுது அவர்கள் நமக்குப் பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கேரளாவில்கூட 1967-ஆம் ஆண்டில் 42 நாட்கள், 73-ஆம் ஆண்டில் 50 நாட்கள்,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

72-ஆம் ஆண்டில் 54 நாட்கள், ஆனால் 71-ஆம் ஆண்டு 73 நாட்கள் கூடியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் படியான அவசியமில்லை.

சில இடங்களில் கூடுதலான நாட்கள் இருக்கலாம், குறைவாகவும் இருக்கலாம். நம்முடைய பணிகளைக் குறித்து இந்தப் பேரவை நிறைவேற்றித் தருகின்ற பணிகள் திட்டங்களுக்கு நாம் நாட்களை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துத் தெரிவித்த மாதிரி ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அதிகமான அளவுக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். நாட்கள் அதிகப்படுத்தினால் இந்தக் குறை நிறைவுபெறும் என்று மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். ஆகையினால் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் வைத்து நாட்களை அதிகமாக்குவது எந்த அளவுக்கு அதிகமாக்கலாம் என்பதை நிர்ணயிக்கும்போது அந்த அளவிலே நாட்கள் அதிகமாக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதை இந்த வாய்ப்பில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, வினாக்களைப் பொறுத்தும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு நாளைக்கு 20 கேள்விகளுக்கு நாம் விடை ஈர்த்திருக்கிறோம். கேள்விகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகம் கேட்கப்படுகின்றனவோ, அமைச்சர்கள் விடை ஈர்த்திருக்கும் அளவுக்கு நாட்டு மக்கள் விளக்கங்கள் பெறுகிறார்கள் என்ற முறையில் நாங்கள் அதை வரவேற்கத்தான் செய்கிறோம். அந்த முறையிலே வினாக்கள் பொறுத்த வரையிலும் துறைகளுக்குச் சென்று வருகின்றபோது, தலைமைச் செயலகத்திலே அல்லது ஒவ்வொரு இலாக்காவில் இருக்கின்ற அளவுக்கு விடைகளை சேகரிப்பது மிக எளிதாக அமைந்து விடும். சில சமயங்களில் கேட்கப்படுகின்ற வினாக்கள் எல்லா மாவட்டங் களுக்கும் சென்று எல்லா இடங்களிலிருந்தும் திரட்டிக் கொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றபொழுது

திரு. கோவை செழியன்: அதிகக் கேள்விகள் வருகின்ற காரணத்தினால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி சில பேர் காசு வாங்கிக் கொண்டு

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. கோவை செழியன்]

கேள்விகளைத் தருகிறார்கள். அந்த முறை எப்படியாவது ஒழிக்
கப்படுமானால் உண்மையான கேள்விகளுக்குப் பதில் கொடுப்
பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்குத் தேவையான முயற்சிகள்
எடுப்பார்களா? மைலாப்பூர் வக்கீல் ஒருவர் இருக்கிறார். 15
காசுக்குக் கேள்வி எழுதிக் கொடுக்கிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வக்கீல்களைக் குறைவாகப்
பேசுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன், என்ன அர்த்தம் என்று
கேட்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: 15 காசுக்கு ஒரு வக்கீல் எழுதிக்
கொடுக்கிறார் என்று கூறுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எவ்வளவுதான் வாங்கிக்
கொண்டு எழுதிக் கொடுக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல வேண்டு
கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு
கோவை செழியன் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது உண்மை. ஆகவே,
அவர் சொல்லுகிறார் என்பதற்காக எல்லா வழக்கறிஞர்களும் அந்த
நிலைக்கு வருகிறார்கள் என்று எந்த வழக்கறிஞரும் ஏற்றுக் கொள்ள
அவசியமில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர்கூட மேலவையில்
அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு
உறுப்பினர்கள் தங்களைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிற
அளவுக்கு ஒழுங்குபடுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை வரும் என்பதை நான்
குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெறும் காகிதத்தில்
கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். மேலே ஒரு
அங்கத்தினர் பெயரும், கீழே கையெழுத்து வேறொரு அங்கத்
தினருமாக இருக்கிறது. அவையில் சொல்லக் கூடாது என்றாலும்
சொல்லுகிறேன். அப்படிக்கேள்விகள் வருகின்றன.

திரு. கோவை செழியன்: நான் அப்படிக்கே குறிப்பிட்டதை
அம்மையார் அவர்கள் கோபித்துக் கொண்டார்கள். அந்தக்
யிருக்கிறார். எந்த மாதிரி கேள்விகளானாலும் நாங்கள் எழுதித்
யிருக்கிறார். எந்த மாதிரி கேள்விகளானாலும் நாங்கள் எழுதி
தருகிறோம், எங்களிடத்தில் வாருங்கள் என்று. வேண்டுமானால்
தலைவர் அவர்களுக்கு அந்தக் கடிதத்தைத் தருகின்றேன்.

[1974 ஏப்ரல் 8]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர் ஒரு ஆர்டினரி பி.ஏ.பி.எஸ்., தான் அவர் வக்கீல் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அந்த அளவிலேதான், கேட்கப்படுகிற கேள்விகளுக்கு உடனடியாக விடை வராமல் நீண்ட காலம் ஆவது அந்தக் காரணங்களால் ஏற்படுகிறது. ஆனால், அண்மையில் கூடிய விதிக் குழு ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறது. 42 நாட்களுக்குள்ளாக விடை வர வேண்டுமென்றும், அப்படி வர முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அந்தந்தத் துறை மேற்கொண்டு 15 நாட்கள் தவணை கேட்டு பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற விதியை வைத்திருக்கிறோம். அதைக் கட்டாயமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களும் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் கூறியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும், எல்லாத் துறையினருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விரைவில் வினாக்களுக்கு விடை ஈர்க்கத் தக்க அளவுக்கு நிலைமைகளை ஏற்பட்டு விடுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கோவை செழியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று கேட்கின்ற கேள்விகள் விவரங்கள் பெறுவதற்கும் அல்லது குறைகளை சுட்டிக் காட்டி அல்லது குறைபாடுகளை சுட்டிக் காட்டி அதற்கு நாங்கள் பதில் ஈர்க்கத் தக்க சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் நிர்வாகம் ஒழுங்குபடுத்தக் கூடிய நிலை ஏற்படும் என்ற அளவில் அந்த வினாக்களை வரவேற்கத்தான் நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட வினாக்கள் வருமானால் அந்த வினாக்களுக்கு விடை ஈர்ப்பதில் தாமக்குப் பலன் ஏற்படும். ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் சராசரி நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ரூபாய் 1,000-க்கும் மேற்பட்டு ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் விடை ஈர்ப்பதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆக, கேட்கப்படுகின்ற வினாக்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த வாய்ப்பில் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள், வாய்ப்புகள் இங்கே இருக்கக்கூடிய இருக்கை வசதி, இவை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆக இந்த வசதி, வாய்ப்புகள் ஓரளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்து சட்டமன்றம், பேரவை, மேலவையைப் பொறுத்த வரையிலும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேறு பல மாநிலங்களில், இப்பொழுது கர்னாடக மாநிலத்தில் புதிதாகக் கட்டிடம் கட்டிய காரணத்தால் எல்லா வசதி, வாய்ப்பு ஆகியும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றபடி அந்தக் கட்டிட அமைப்புகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது சண்டிகரில் அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு அமைத்திருக்கிறார்கள்.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் 60, 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள். அந்தக் காரணத்தினால் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே சில பல வகைகளில் இருக்கின்ற இடங்களை நிறைவு செய்ய வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 20 இடங்கள் வெற்று இடங்களாக இருக்கிற தன்மை இருக்கிறது. அதைக் கூடுமானவரை ஒவ்வொரு வரிசைக்கும் ஒவ்வொரு வெற்று இடமாக, ஒவ்வொரு வரிசையிலும் அமையத்தக்க அளவுக்குக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி பெண் உறுப்பினர்கள் இருக்கிற இடத்தில் நெருக்கடி இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால் அந்த இடத்தில் மட்டும் 4 பேருக்கு 3 பேராக போட்டு ஒரு இடத்தை வெற்று இடமாக்கினால் அங்கே நெருக்கடி இல்லாமலாக்கிக் கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும். அதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் செய்யச் சொல்லுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மொத்தத்தில் 20 இடங்கள் வெற்று இடங்களாக இருக்கின்றன. அந்த வெற்று இடங்களை அதிகமான நெருக்கடி இருக்கிற இடமாக திரப்புவதன் மூலம் அந்தக் குறைபாட்டை நீக்கிக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அறைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் தலைமைச் செயலகத்திலே கட்சி சளுடைய உறுப்பினர்கள் கூடுவதற்கு தனி அறை இருக்குமானால் நன்றாக இருக்குமென்று அவர்கள் கருத்துக்களை வெட்டுப் பிரேரணையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இங்கு அதற்கான இட வசதி இல்லாத காரணத்தினால் கட்சிகளுக்குப் பழைய விடுதியில் இடங்கள் ஒதுக்கி தரப்பட்டிருக்கின்றன.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

இங்கே வசதி வாய்ப்புகள் இல்லை. புதிய தலைமைச் செயலகத்துக்கு நல்ல புதிய கட்டிடம் எழுப்பி, இங்கிருந்து சில பல இடங்கள் கீழே காலியான இடங்களாக ஏற்படுமானால், அப்போது அதைப் பற்றிக் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

கட்சிகளின் அறைகளுக்கு சில பல வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், வேறு பல நண்பர்களும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள்.

இந்தத் தொலைபேசி வசதி வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். தொலைபேசி வசதி செய்து தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு உண்டு. ஆனால் கட்சி அறைகளுக்கு எல்லாம் இப்போது அந்த வசதியில்லை. பொதுவான இடத்திற்கு வந்து தான் தொலைபேசியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தொலைபேசியைப் பழைய விடுதிக் கட்டிடம் எல்லாக் கட்சி அறைகளுக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் என்ற அளவுக்கு செய்து தரப்படும் என்பதை நான் இந்த வாய்ப்பில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (கைதட்டல்.)

அதுபோன்று உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் தொலைபேசி வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது பல அடுக்கு மாடி கொண்ட விடுதி ஒன்றும், புது விடுதி என்ற பெயரில் ஒன்றும், பழைய விடுதி ஒன்றும் இருக்கிறது. அந்தப்பல அடுக்குகள் கொண்ட மாடிக் கட்டிடத்தில் 203 அறைகள் இருக்கின்றன. பழைய விடுதியில் 22 அறைகள் இருக்கின்றன. புதிய விடுதியில் 83 அறைகள் இருக்கின்றன. பல அடுக்கு மாடி கொண்ட விடுதியில் 203 அறைகளில் அங்கே எல்லா அறைகளுக்கும் இந்த தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. பழைய விடுதி, புதிய விடுதி, ஆக இரண்டிற்கும் பொதுவான இடத்தில் வைத்திருப்பதை ஒவ்வொரு அறைக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் விரைவில் எல்லா அறைகளுக்கும் இந்த தொலைபேசி வசதியைச் செய்கின்ற நிலைமையை அரசு ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் (கைதட்டல்.)

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விடுதியில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு அறை என்று ஒதுக்கித்தந்து விட்டால் நல்லது என்று அவர்கள் கருத்தை வெளியிட்டார்கள். இப்பொழுது நாம்

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வைத்திருப்பது ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தங்களுக்கு நிரந்தரமாக அறை தேவை என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால் தங்களுக்கு அவர்கள் ரூபாய் 60 வாடகை செலுத்தி நிரந்தரமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாம் குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம்.

இது மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சட்டமன்றம் நடக்கின்ற காலத்தில் அவர்களுக்கு வாடகை இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

ஆக, இப்படி அளிப்பதால் மற்றக் காலங்களில் வேறு பல மாநிலங்களிலிருந்து வந்தோ அல்லது அகில இந்திய அளவிலோ சிலபல மாநாடுகளும், மற்றவைகளும் நடக்கும்பொழுது விடுதிக் கட்டிடங்களை அதற்காக ஒதுக்கித் தர வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். 150 பிரதிநிதிகள், 200 பிரதிநிதிகள், 250 பிரதிநிதிகள் என்று வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரும்பொழுது அவர்கள் தங்கு வதற்கு விடுதிக் கட்டிடங்களை சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறாத நேரத்தில், உறுப்பினர்கள் பயன்படுத்தாத சூழ்நிலை இருக்கும் நேரத்தில் அதைத் தருகின்றோம். ஆகவே, நிரந்தரமான அறைகளை எடுத்து வருபவர்கள் சுமார் 40 அல்லது 50 பேர்களுக்குமேல் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் என்று தனியாக ஆக்குவதா அல்லது 40, 50 அறைகளை மட்டும் ஆக்குவதா என்பதை யோசித்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

விடுதியைப் பற்றிப் பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கக்கூடிய ஒரு கருத்தைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள், வேறு பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்களும் இந்த நிலைமைகளைக் கூறினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் நமக்கென்று ஒரு கட்டுப்பாட்டை, ஒரு ஒழுங்குமுறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அந்த விடுதியை எப்படி வைத்துக்கொள்வது என்று கட்டுப்பாடாக ஒத்துழைப்பை நல்குவார்களேயானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கான பெருமையும், பொதுமக்கள் அளிக்கின்ற மதிப்பும் ஓரளவிற்கு உயர்த்தப்படும் என்பதை உணர வேண்டும்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

அந்த வகையில் விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒழுங்கு முறைகளை, சட்டதிட்ட விதிகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் உறுப்பினர்களுக்கு மதிப்புத் தரத்தக்க அளவில், உறுப்பினர்களின் தரம் உயரத்தக்க அளவில், யாரும் குறைவாக மதிப்பிடத்தக்க ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படாத அளவிற்கு நல்லதொரு சூழ்நிலையை வைக்கத்தக்க அளவிற்கு அந்த விடுதியை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அப்படிப் பார்க்கின்றபொழுது உறுப்பினர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட அறையை உறுப்பினர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. விருந்தினர்களுக்கு எந்த அளவில் செய்வது என்பதை முடிவு கட்ட வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த விடுதியைப் பொறுத்தவரையில் சூழ்நிலைகள், வசதி வாய்ப்புகள் மற்றவைகளையெல்லாம் எப்படிக்காப்பாற்றுவது என்பதைப் பற்றி ஆராய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். இங்கு அதற்கென்று அவைக்குழு வைத்திருக்கிறோம், அந்த அவைக்குழு ஆராய, அந்த அவைக்குழுவின் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், அவை முன்னவர் என்ற முறையில் நானும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனைபேரும் சிறப்பு அழைப்பினர்களாக அழைக்கப்பட்டு அத்தனைபேரும் இந்தப் பிரச்சனை யைப்பற்றி ஆராய்ந்து, ஒழுங்காக சட்ட திட்ட விதிகளை வைத்து அதற்கு எல்லா உறுப்பினர்களும் கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்று வைத்துவிட்டால் இந்தக் குறைபாடுகள் எதிர்காலத்திலே இல்லாத அளவிற்கு நிவர்த்திக்கப்படலாம். என்னென்ன வசதிகளை, எப்படி எப்படி ஆக்குவது என்று ஒருநாள் அல்ல இரண்டு நாள் வேண்டுமானாலும் கூடி அந்த அளவில் முடிவெடுக்கலாம்.

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வசதி செய்வதைப் பொறுத்த வரையில் விடுதிக் கட்டிடங்களில் சீர்படுத்தி ஒவ்வொரு உறுப் பினருக்கும் தனியாக அளிப்பதா என்ற பிரச்சனை உள்பட எல்லாப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் முடிவெடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொலைபேசி இணைப்பைப் பொறுத்தவரையில் புதிய கட்டிடம், பழைய கட்டிடம் ஆகிய இரண்டுக்கும் பொதுவான தன்மையை, அறைக்கு அறை செய்ய முன்பே நினைத்தோம். ஆனால் தொலை பேசி அலுவலகத்தில் அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் இல்லாமல் இருப்பதால் செய்ய முடியவில்லை என்று கூறினார்கள். எப்படியும் இதைப் பொறுத்தவரையில் விரைவில் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள், உறுப்பினர்கள் வருவதற் கான பேருந்துகள் வருவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பேருந்து வருகின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்தும் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவை நாம் எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இப்பொழுது இரண்டு பேருந்துகள் விடப்படுகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குகின்ற விடுதி இருக்கின்ற இடத்திலேயிருந்து இந்தச் சட்டமன்றம் நடைபெறுகின்ற இந்தக் கோட்டைப்பகுதி வரையிலும் இரண் பேருந்துகள் வருகின்றன.

இந்த இரண்டு பேருந்துகளுக்கும் நாம்தான் அதற்கான, உறுப் பினர்கள் வந்து போவதற்கான செலவை முழுவதும் சட்டப் பேரவைத் துறைதான் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அந்தவகையில் 'டிடென்ஷன் சார்ஜஸ்' என்று ஒரு நாளோக்கு ஒரு பஸ்ஸுக்கு 300 ரூபாயையும், ரிசர்வேஷன் சார்ஜஸ் என்று 25 ரூபாயையும் இன்னும் மற்ற செலவுகளையும் சேர்த்து மொத்தத்தில் ஒரு பஸ்ஸுக்கு 355 ரூபாய் தருகின்றோம். அந்த வகையில் இரண்டு பஸ்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட 700 ரூபாய்க்குமேல் தருகின்ற அளவில் இருக்கிறது.

அந்த பஸ்கள் எப்படி ஓடுகின்றன என்றால் காலை 8-15 மணியி லிருந்து 9-30 மணி வரையில் 15 நிமிடங்களுக்கு ஒரு பேருந்து வீதமும், அதற்குப் பிறகு காலை 9-30 மணியிலிருந்து பிற்பகல் 1-00 மணிவரையில் 30 நிமிடங்களுக்கு ஒரு பேருந்து வீதமும் விடப்படுகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

இதிலேயும் நாம் ஒரு கட்டுதிட்டமான முறையையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வது மிகவும் நல்லது என்று கருதுகிறேன். இரண்டு பஸ்களிலே ஒரு பஸ்ஸில் உறுப்பினர்கள் மட்டும்தான் என்று வைத்துவிட்டால் உறுப்பினர்கள் மட்டுமேதான் அந்த பஸ்ஸிலே செல்ல வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் உறுப்பினர்களுக்கும் மதிப்பு கூடும். அப்படியில்லாமல் வருகின்றவர்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு வருகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் பழைய விடுதியிலிருந்து கிளம்புகின்ற பஸ்ஸில் உறுப்பினர்களோடு விருந்தினர்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு புதிய விடுதிக்கு வருகின்றபொழுது பஸ் முழுவதும் நிரம்பி இருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் புதிய விடுதியிலிருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் பஸ்ஸில் ஏற முடியாத சூழ்நிலையில் தனக்கே இடம் கிடைக்கவில்லை என்று வேதனைப்படும் நிலைமை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே உறுப்பினர்களுக்கு என்று பேருந்தை ஏற்படுத்தினால் நல்லது.

மேலும், இந்த பஸ்ஸை காலை 9-30 மணியிலிருந்து அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை என்று 1 மணி வரையில் விட வேண்டுமா என்பதையும் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சபை கூடுவதற்கு ஒரு மணி நேரம் முன்னதாக ஆரம்பித்து சபை கூடியதற்குப் பின்னால் 9¼ மணி அல்லது 9½ மணியிலிருந்து துவங்கி 10 மணி வரையில் கால் மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை என்று வைத்துக்கொள்ளவும், பிறகு 1½ மணிக்குப் போகும் பொழுது என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர அரை மணிக்கு ஒரு முறை என்று விட்டால் சில சமயங்களில் 2 பேர், 3 பேர் என்று ஏறி வரும்பொழுது அவைசியமான செலவுகளும், மற்றவைகளும் ஏற்படுகின்றன. எனவே, பொது பயணிகளுக்கு தனி பஸ்ஸை வேறு வகையிலே ஏற்படுத்தலாமா என்பதைப் போக்குவரத்து.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், விருந்தினர்கள் அங்கத்தினர்களுடன்தான் போக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால் பின்னாலே ஒரு டிரெய்லரைப் போட்டுவிட்டால் அவர்கள் கூடவே போகிறமாதிரி ஒரு ஃபீலிங் ஏற்படும், அந்த பஸ் கூடவே வந்துவிட்டால் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி இருக்கின்ற தோட்டத்தை விட்டு அந்த பஸ் வெளியே வருமா என்பதே சந்தேகம்,

1974 ஏப்ரல் 8] டாக்டர் இரா. நெடுஞ்சொழியன்]

ஏனென்றால் அந்தச்சாலை அப்படிப்பட்ட வளைவுகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. எனவே உறுப்பினர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பஸ்ஸை விட்டு 'மெம்பர்ஸ் ஒன்லி' என்று வைத்து, அதே போல 'பப்ளிக்' என்று போட்டு இன்னொரு பஸ்ஸை பப்ளிகுக் காக வைக்கலாம். எனவே இவைகளை எந்த அளவிற்கு நஷ்டம் ஏற்படாத அளவில் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி அவைக் குழுக் கூட்டத்தில் திட்டவட்டமாக முடிவெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சட்டமன்ற நூலகத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மற்ற பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது உள்ளபடியே நம்முடைய நூலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு சட்டமன்றங்களையும் பார்த்தால் நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் இருக்கின்ற நூல்களின் அளவிற்கு வேறு பல சட்ட மன்றங்களில் இல்லை. அவ்வளவு உயர்ந்த, பழமையான தேவைப்படும் நூல்கள் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

அண்மையில் நான் கர்னாடக மாநிலத்திற்குச் சென்றிருந்த பொழுது, இங்கே பல்லாண்டிக் காலம் சட்டப் பேரவைத் துறையில் செயலாளராக இருந்த திரு. ஹனுமந்தப்பா அவர்கள் தான் அங்கே செயலாளராக இருந்தார். அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார், தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்கு இருக்கின்ற நூலகம் மாதிரி வேறு எங்கும் கிடையாது, கர்னாடக மாநிலத்திற்கும்கூட அப்படிப்பட்ட நூலகம் இல்லை, மிகச் சிறப்பான நூலகம் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்கு அமைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இட வசதி இல்லாத காரணத்தினால் நான்கைந்து இடங்களில் பரப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

இங்கேயுள்ள நூலகத்தில் அவர்கள் சொல்லியது மாதிரி போய் உட்கார்ந்து மிகவும் நிம்மதியாகப் படிக்கின்ற சூழ்நிலை இல்லை. காற்று வசதி இல்லை, இருந்து படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் வராத அளவில் சூழ்நிலைகள் இருப்பதை உணர்கிறோம். இங்கே ஒரு இடத்தில் நூலகம் என்று வைத்திருக்கிறோம், 'லௌஞ்ச் ரூமில்' கொஞ்சம் புத்தகங்களை வைத்திருக்கிறோம். இன்னும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 3]

யாருமே துழைய முடியாத இடத்தில் இராஜாஜி மண்டபத்திற்குக் கீழே இருக்கிற, 'அம்யூனிஷன்ஸ்' எல்லாம் வைத்திருந்த இடத்திலே தூலகத்தை வைத்திருக்கிறோம்.

ஆகவே, அவ்வளவு புத்தகங்களையும் ஒரே கட்டிடத்திலேயே உள்ள தூலகத்தில் வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கென்று தனியாகக் கட்டிடம் வைக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் உறுப்பினர்கள் தாராளமாகத் தங்குவதற்கும், எல்லா உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து பழகுகின்ற வகையில் லாபி ஏற்படுத்துவோமானால் அங்கே தூலகம் அமைக்க வழி ஏற்படும்.

அங்கே நண்பர்கள் குறிப்பிட்டமாதிரி கான்டினம்— அதற்கென்று ஏற்ற வசதியில்லாத அளவில் இப்பொழுது இருப்பிடங்கள் இருக்கிறது—எனவே அதற்காகத் திட்டம் போட்டு ஒரு கோடி இரண்டு கோடி ரூபாயானாலும் பரவாயில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பின்பேரில் செய்வது என்று முடிவெடுத்தால் அந்த அளவில் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி 480 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோமே என்றாலும் பிட்டது மாதிரி 480 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம் என்றாலும்கூட அவற்றையெல்லாம் வழங்குகின்ற மிக முக்கியமான பொறுபையேற்றிருக்கின்ற இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை இந்தத் துறை அத்தனைக்கும் சேர்து நான் இன்றைக்குக் கோருகின்ற மானியம் 40 இலட்சத்துச் சில்லறை ரூபாய்தான்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட பொறுப்பான இந்த அவைக்கு வசதி வாய்ப்புகள் வேண்டுமென்றால் அதற்கென்று தனியாகத் திட்டம் போட்டால்தான் முடியுமே தவிர இந்த இடத்தையே மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்துவதால் பல்வேறு நெருக்கடிகள் வருகின்றன.

கான்டினம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன.

அந்தப் பகுதி உறுப்பினர்கள் அந்தப் பகுதிக்குப் போகிறார்கள், இந்தப் பகுதி உறுப்பினர்கள் இந்தப் பகுதிக்குப் போகிறார்கள். ஆகவே, ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்துகொள்ள முடியாத அளவில் இப்போது இருக்கும் லாபி முறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

டில்லியில் இருப்பதுமாதிரி இருக்க வேண்டுமென்றால் புதிய கட்டடம் அமைத்தாலொழிய அந்தத் தன்மை வராது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்களானால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைத் திட்டம் தீட்டச் செய்து இதே இடத்தில் கட்ட வேண்டுமா அல்லது அரசினர் தோட்டத்திலாவது அல்லது எதிர்ப்புறத்திலாவது முழு வசதிகள் கொண்ட அவ்வுக்கு கட்ட ஏற்பாடு செய்தால் சட்டமன்றப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற வசதிகள் ஏற்படும் என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்வேறு வசதி வாய்ப்புக்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் அவைக்குழு கூடி முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இலவச ரயில்வே பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது பல்லாண்டுக் காலமாக எழுப்பப்பட்டு வருகிற கோரிக்கை. 1957-இல், 58-இல், 61-இல், 62-இல், 68-இல், 69-இல் வைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாங்கூட ரயில்வே பாஸ் தருவதன் மூலம்தான் உறுப்பினர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செவ்வனே செய்ய வசதி வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ரயில்வே பாஸ் தருவதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்).

எந்த வகையில் நடைமுறைப்படுத்துவது என்பதை வேறு பல மாநிலங்களில் உள்ள நடைமுறைகளைப் பார்த்து நம்முடைய மாநிலத்தில் எப்படி நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்பதைச் சிந்தித்து நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில மாநிலங்களில் 3,000 கிலோ மீட்டர் வரை பேர்கலாம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சில மாநிலங்களில் மாநில அளவில் மட்டும் போகலாம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சில மாநிலங்களில் இந்தியா முழுவதும் போகலாம், ஆனால் 3,500 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் போகக் கூடாது, 6,000 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் போகக்கூடாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த முறையைக் கையாண்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் வசதி வாய்ப்பாக இருக்கும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்— 3,000 கிலோ மீட்டர் என்று வைத்து விட்டால் நாகர்கோயில் உறுப்பினருக்கும் தாம்பரம் உறுப்பினருக்கும் ஒரே நிலை என்றாகி விடுகிறது. நாகர்கோயில் உறுப்பினர் அங்கிருந்து இரண்டு மூன்று முறை வந்து விட்டாலே அந்த 3,000 கிலோ மீட்டர் தீர்ந்துவிடும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு எந்த வகையில் செய்தால் எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பயன் ஏற்படும் என்று ஆராய்ந்தறிந்து கொண்டுவரப்படும்.

திரு. முனு ஆதி: ரயில்வே பாஸ் தருவது எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு மட்டுமா அல்லது குடும்பத்திற்கும் சேர்த்தா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு காலத்தில் எந்த வசதியும் இல்லாமல் இருந்தது. உறுப்பினர்கள் கேட்கத் தொடங்கிய பிறகுதான் அரசாங்கப் பேருந்துகளை இலவசமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை வந்தது. ரயில் போகாத இடத்திற்கெல்லாம் பேருந்துகள் செல்லுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இப்போது ரயில்வே பாஸ் உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுந்தான், குடும்பத்திற்கு அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர்களுக்கே இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடும்பத்திற்கும் சேர்த்துக் கேட்டால் நிதியமைச்சர் கணக்குப் பார்த்து இந்த ஆண்டு வேண்டாமென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி வரலாம். உறுப்பினர்கள் அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்வதுதான் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

பேனா ஒன்று வழங்குவது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் எழுப்பியதற்கு விளக்கம் சொல்லுகின்ற போது பேனா ஒன்று வழங்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்தத் தொடர்கூட்டத்தின் இறுதிக்குள்ளாக ஒரு பேனா எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 8] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திரு. முனு ஆதி: பேனுவில் தரமும் இருக்கிறது. எட்டணவுக்குக்கூட பேனா இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் குறைந்தது ஓராண்டுக் காலத்திற்காவது எழுதக்கூடிய அளவுக்கு உயர்ந்த பேனுவாக வழங்க முன்வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பயன்படக்கூடிய, நின்று எழுதக்கூடிய அத்தகைய பேனுவாகப் பார்த்துத் தர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

வாழ்க்கைச் செலவு மற்ற நிலைமைகளைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. வீராசாமி அவர்கள் எந்தெந்த மாநிலங்களில் உறுப்பினர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அவற்றை மட்டுந்தான் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்களே தவிர, எங்கெங்கு குறைவாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. எங்கெங்கு குறைவாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டியது என்னுடைய பொறுப்பு.

உறுப்பினர்களுக்கு—பிகாரில் 250 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். கேரளத்தில் இப்போதுதான் சிறிது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே காம்ப்ன்சேடரி அலவன்ஸ் மட்டுந்தான் இருந்தது. இப்போது 300 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். குஜராத்தில் 300 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அஸ்ஸாமில் 250 ரூபாய்தான். கர்நாடகத்தில் 250 ரூபாய், ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் 150 ரூபாய், ஒரிஸ்ஸாவில் 300 ரூபாய். அவர்கள் அதிகமாக இருப்பதை 400, 500, 600 என்று இருப்பதைப் படித்து விட்டார்கள். அவர்கள் விட்டு விட்டதை நான் படித்தேன்.

உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் இங்கு குறைவாக இருக்கிறது என்று கருத வேண்டாம். அமைச்சர்களுக்கும் இங்கு சம்பளம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு இங்கு சம்பளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாபில் முதலமைச்சருக்கு 1,500 ரூபாய், அலவன்ஸ் 500 ரூபாய். மற்ற அமைச்சர்களுக்கு 1,500 ரூபாய். கர்னாடகத்தில் 1,500 ரூபாய் சம்பளம். அலவன்ஸ் 350 ரூபாய். ஸ்டேட் மினிஸ்டர்சுக்கு சம்பளம் 1,000 ரூபாய், அலவன்ஸ் 350 ரூபாய். அரியானாவில்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 ஏப்ரல் 8]

1,500 ரூபாய் முதலமைச்சருக்கும் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும். குஜராத்நிலில் 1,100 ரூபாய் கொடுத்து முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் வருஷத்திற்கு மற்ற அலவன்ஸ் என்ற வகையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இராஜஸ்தானில் சம்பளம் 1,250 ரூபாய், அலவன்ஸ் 250 ரூபாய். மேற்கு வங்கத்தில் சம்பளம் 1,150 ரூபாய், அலவன்ஸ் 500 ரூபாய்.

இதையெல்லாம் நான் சொல்லுவது இங்கு அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, உண்மையிலேயே அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளம் போதாது. அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக ஓட்டு எடுத்தால் 234 உறுப்பினர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கெல்லாம் விரைவில் மந்திரியாக வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் சம்பளம், மற்ற அமைச்சர்களுக்கு 1,500 ரூபாய் சம்பளம் என்று ஆக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கும் விலைவாசியில் அந்த அளவு தேவை. அப்போதுதான் அமைச்சர்கள் வீட்டுக்குப் போனால் காப்பியாவது கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற நிலைமையை விளக்கினேனே தவிர, இங்குள்ள அமைச்சர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் வேண்டுமென்பதற்காக இவற்றை எடுத்துச் சொல்லவில்லை.

உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது 250 ரூபாய் சம்பளம் என்று வைத்திருக்கிறோம். காம்பன்சேடரி அலவன்ஸ் 100 ரூபாய் கொடுத்து மொத்தம் 350 ரூபாய் வருகிறது. காம்பன்சேடரி அலவன்ஸில் 50 ரூபாய் கூட்டி 150 ரூபாயாகக் கொடுக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: 50 ரூபாய் கொடுப்பதைவிடக் கொடுக்காமலே இருக்கலாம். 50 ரூபாய் கொடுத்து அவமானப்படுத்த வேண்டாம்.

1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவை முன்னவர் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை ஒப்பிட்டுக் காட்டியது இங்கு அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்காக அல்ல. அதை எல்லாம் காட்டி இதை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கும்போது உறுப்பினர்கள் அதிகப்படுத்திக் கொண்டால் பொது மக்கள் மத்தியில் கெட்ட பெயர் வரும் என்ற காரணத்தால் படிப்படியாக உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று 50 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. முனு ஆதி: அமைச்சர்களுக்கும் சம்பளம் அதிகமாகத் தேவைதான். பொறுப்பு அதிகம் இருக்கிறது. ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். அவர்களும் அதிகம் பெற்றுக் கொள்ளட்டும், எங்களுக்கும் அதிகம் தரட்டும். நடைமுறையில் இப்போது பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர்களும் அவர்களுடைய சம்பளத்தை ஏற்றிக் கொள்ளட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. ஆதி அவர்களே ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிற காரணத்தால் அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு இணங்க 250 ரூபாய் சம்பளம் 150 ரூபாய் அலவன்ஸ் என்று அவை முன்னவர் அறிவித்ததை மாற்றி 250 ரூபாய் சம்பளம் 200 ரூபாய் அலவன்ஸ் ஆக மொத்தம் 450 ரூபாய் என்று அறிவிக்கிறேன். (ஆரவாரம்).

திரு. பெ. சீனிவாசன்: ஸ்டாம்பு பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: கான்ஸ்டிவன்சிக்குப் போக ஜீப் ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும். இதையெல்லாம் கொடுப்பதை விட ரொம்பத் தேவை அது. அதைக் கொஞ்சம் கன்சிடர் பண்ணுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்போதே உத்தரவு இருக்கிறது. அந்தந்த யூனியனைச் சேர்ந்த ஜீப்புகளை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதிப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக எடுத்துச் செல்லலாம் என்பது தற்போதே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1974 ஏப்ரல் 8]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து எனக்கே ஜீப் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை. காரணம், பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளே ஏராளமாக இருக்கின்றன. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய இலாகாவில் இருந்து கூட்டமாக வந்து விடுகிறார்கள். இதற்கு வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணுவது நல்லது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரோடு கலந்துகொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு என்ன தீவிரத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளலாம் என்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்வார்கள்.

உறுப்பினர்களுக்கு இப்பொழுது ஏற்றப்பட்டிருக்கிற சம்பளமும் படியும் 1-4-1974 இலிருந்து கிடைக்கும். மார்ச் மாதச் சம்பளம் என்று அர்த்தம். அதாவது மார்ச் மாதச் சம்பளத்தோடு சேர்த்து 1-4-1974 இலிருந்து கிடைக்கும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think it is wrong to increase the salaries of Hon. Ministers and people will not misunderstand it because the cost of living has gone up. So, under the impression that the people will misunderstand it, the Hon. Ministers should not think that they should not increase the salary of Members. I think there is nothing wrong in it.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அமைச்சர்களும் செம்மையாகச் செயல்பட இன்றைய விசுவாசியில் அதை ஏற்றிக்கொள்வதுதான் நீதியாக இருக்கும். இந்த அவையின் ஒருமித்த கருத்தோடு சொல்கிறோம். அதை ஏன் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உறுப்பினர்கள் பலரும் சொல்லியிருப்பதன் காரணமாக இதைப் பரிசீலிக்கலாமே தவிர இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிற நிலை இல்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உறுப்பினர்கள் தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்வதற்கு யூனியன் ஜீப்கள் தருவதேயில்லை. ஆணையரிடம் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே கேட்டால் கூட தருவதில்லை. ஒருவேளை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் இருக்கிற

1974 ஏப்ரல் 8] [திரு. க. உரோ எட்மண்ட்]

இடங்களில் கொடுக்கிறார்களோ என்னவோ நாங்கள் கேட்டால் தருவதில்லை. ஆகவே, அரசு ஒரு உத்தரவு போட்டு அனுப்ப வேண்டும். ஒரு மாதத்திற்கு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு வாரம் ஒதுக்கிக்கொடுக்கவேண்டும். அல்லது மாதத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கிக் கொடுங்கள் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்தால் அவர்கள் கொடுப்பார்கள்.

திரு. பெ சீனிவாசன்: யூனியன் ஜீப் யூனியன் வேலைக்கே மாதம் பத்து நாட்களுக்கு பயன்படுவதில்லை. ரெவின்யூ இலாகா, ஃபாமிலி ப்ளானிங் இவற்றிற்கு எவ்வளவோ பணம் அலாட் செய்கிறார்கள். யூனியனுக்கு ஒரு ஜீப் அல்லது வான் கொடுக்கலாம். அல்லது ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு ஒதுக்கவேண்டும். யூனியன் வேலைகளுக்குப் பயன்படாமல் சிஸமயங்களில் ஆலையரே ஜீப் இல்லாமல் சைக்கிளில் போய்க்கொண்டிருக்கும் நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஒரு மாதம் காத்திருந்தாலும் கிடைக்காது. பெருந் தலைவர்களுக்கே கிடைக்கவில்லை. இது ஒரு பெரும் குறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரோடு கலந்து ஒரு திட்டத்தை வகுத்து மாதம் இரண்டு நாட்களாவது ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கிடைக்கத்தக்க அளவிற்குச் செய்வதற்கு முயற்சிகளைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி மற்றப் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், அத்தனை பேர்களும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், நான் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒழுங்குப்படுத்திக் கொண்டால் மற்ற வசதிவாய்ப்புக்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: முன்பெல்லாம் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் ஹாஸ்டல் டே ஸேலிபரேஷன்ஸ் இருக்கும், ஸ்போர்ட்ஸ் வைப்பார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படி வைப்பதில்லை. அவற்றை வைத்தால் ஒரு என்டெர்டெயின்மென்ட் இருக்கும். ஆகவே அவற்றை இந்த முறை வைப்பார்களா அல்லது அடுத்த முறை வைப்பார்களா?

[1974 ஏப்ரல் 8]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சென்ற ஆண்டுதான் வைக்கவில்லை. அதற்கு முந்திய ஆண்டு இருந்தது. எப்போதும் பட்ஜட் செஷனில் வைப்பதில்லை. ஜூலை செஷனில் தான் வைப்பது. வருகிற ஜூலை செஷனில் அதை வைக்கலாம்.

திரு. கு. காமாட்சி: வைத்திய வசதி பற்றி கேட்டோம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு இந்த வைத்திய வசதிகள் உள்ளன. இங்கு எங்களுக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறது. குறைந்தது தாயார், மனைவி, குழந்தைகள் இவர்களுக்கும் இருந்தால் நல்லது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இப்போதுள்ள விடுதிகள், புது விடுதி பழைய விடுதி, புதிய புதிய விடுதி என்று இப்படி ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஐம்பெருங் காப்பியங்களின் பெயர்களை, சிலப்பதிகார விடுதி அல்லது மணிமேகலை விடுதி என்று பெயர்களை வைத்தால் நன்றாகயிருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நல்ல துறவிகளின் பெயரால் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: துறவிகளின் பெயர்கள் வேண்டாம். முன்னாள் சபாநாயகர்களின் பெயர்களை வைக்கலாமே.

THIRU B. VENKATASWAMY: The Hon. Minister has not replied to the point re. allotment of scooters to M.L.As. So many poor M.L.As. require it.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்தக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டு, எந்த நிபந்தனைகளை வைத்து எப்படிக் கொடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. பரிசீலித்த பிறகு ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. காமாட்சி: உறுப்பினர்களின் குடும்பங்களுக்கு உள்ள வைத்திய வசதி பற்றி. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து உடல் நலிவுற்றாலும் அவர்கள் குடும்பங்கள் சுகமாக வாழ வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நியூ கார் ஒரு தடவை அலாட் ஆகிவிட்டால் மறுமுறை கிடையாது என்றிருக்கிறது. இப்போது டிஸல் பெர்னாத்தி கார் வரப்போகிறது. அதைச் சிலர் பயன்

1974 ஏப்ரல் 8]

படுத்த முன்வருவார்கள். ஆகவே இப்போதுள்ள ரூலைத் தளர்த்தி டிஸல் என்ஜின் உள்ள காரை அலாட் செய்ய வழிவகை செய்வார்களா?

திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார், ஆ. கு. சுப்பையா, பெ. சௌந்தரபாண்டியன், எம். சுரேந்திரன், கே. டி. கே. தங்கமணி, எம். ஏ. லத்திப், கே. எஸ். கேதண்டராமையா, பி. வெங்கடசாமி ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 40,27,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.